

உ

கணபதி துணை.

ய ஸ்ரீ ப ரு ங் க ல க் க ா ரி கை

9 மூ ல மும் - உ ளா யும்.

பா யி ர ம்.

எந்தமடி வில்கடி மலர்ப்பிண்டிங்கண்ணூர்நிழற்கீழ்
எந்தமடி களிணையடியேத்தியெழுத்தசைசீர்
பந்தமடி தொடைபாடினங்கு றுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியான்மருட்டியதாழ்குழலே.

என்பது ௧ காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காரணமும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துணைக்கற்பாற்று. அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும் * பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும் போலக் காரிகைபாப்பிற்காய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல மஃடுஉழுன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமு முடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்பேபோல உகாரணமெடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச்செய்யுட்டுறைக்கோவையேபோலவும், அருமறையகத்தட்டகவோத்தின் வருக்கக்கோவையேபோலவும், உருபாவகாரத்திற்கு நீதகச்சுலோகமேபோலவும், முதனினைப்புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்கு நிருத்தமும், வியாகரணத்திற்குக்காரிகையும், அவிகையாப்பிற்கு கலாடி நார்பதும்போல யாப்பெருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால், யாப்பருங்கலக்காரிகை மென்னும்பெயர்த்து. இந்நூல் யாதுகாரணமாகச் செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியி னோரைக்குறிக்கொளுவுகல் காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த கல்லவையோரை நகுவிப்பதுகாரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல் யாவராற்செய்யப்பட்டதோ வெனின். ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப்பெருந்தன்மை அமுதசாகரொன்னு மாசிரியராற்செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வளவைத்தோவெனின், இயல்வகையான்மூன்றும், காரிகைவகையா னுற்பத்துநான்கும், கிரந்தவ

* பாகதமென்று—வட்டமொழிச்சிதைவு.

சையாற் றெண்ணூறுகிரந்தமு மிருபத்தெட்டெழுத்துமெனக் கொ
ள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது எற்றெழுத்து-உயிரும் உயிர்மெய்
யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தாமெனக்கொள்க. அவற்றுள், நே
சைமுதலாகிய காரிகை இருபத்தொன்றும், நிராயசைமுதலாகிய காரி
கை மிருபத்துமூன்றுமெனக்கொள்க. நேசைமுதலாகிய காரிகை
யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்துநான்கும் நிராயசைமுதலாகிய, காரி
கையொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டுமெனக்கொள்க. இவ்விருநிற
முங்கூட்டியுறழ இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தா மெ
னக்கொள்க. நேசைமுதலாகியகாரிகை யொற்றெழுத்தோரடிக்கெ
ழுத்துப்பதினாறும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகையொற்றெழுத்தோ
ரடிக்கெழுதூட்டி பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை“ அடியடிதோறு
மைஞ்சிராதி முகந்தீர்நான்கும் வெண்டளைபிழையாக், கடையொரு
சீரும் விளங்காயாகி, நேர்பதினாறே நிராபதினேழென், ரேறுதினாகலி
த்துறை யோரடிக்கெழுத்தே, என்றாராகலின். இத்தூலாற் பாயன்யா
தோவெனின் - யாப்பாராய்தல்பயன். யாப்பாராயவே-பா- தாழிசை-
துறை - விருத்தங்கலாலாகப்பட்ட அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு
மவற்றின் மெய்ம்கையறிந்து விழுப்பமெய்தி இம்மை மறுமை வரு
வாம னிசழ்வாராதலின் இருமைக்கும் உறுதியுப்பதியாப்பெனக்கொ
ள்க, யாப்பெனினும், பாட்டெனினும், தூக்கெனினும், தொடர்பெ
னினும், செய்யுளெனினு மொக்கும். என்னை“ யாப்பும், பாட்டிந்தூ
க்குந் தொடர்புஞ் செய்யுளை, நோக்கிற்றென்ப துணங்கியோரோ. என்
றாராகலின். இத்தூல் உறுப்பியலும், செய்யுளியலும், ஒழிபியலுமென
மூவகைப்படும். அவற்றுள் - இவ்விவலென்ன பெயர்த்தோவெனின்,
எழுத்தும், அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், என்
னும் ஆறுறுப்பினையு முணர்த்திற்றதலான் உறுப்பியலென்னும்பெய
ர்த்தது. இவ்விவலுள், இத்தலைக்காரிகை என்னுதலிற்றேறுவெனின் தற்
சிறப்புப்பாயிர முணர்த்துதனுதலிற்று. என்னை“ வணக்கமதிகாரமே
ன்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்,, “தெய்வவணக்
கமுஞ் செய்யப்படுபொருளு, மெய்தவுணாப்பது தற்சிறப்பாகும், என்
றாராகலின். கந்தமடிவில்-தாழ்குழலே, எ-து. முருகுவிரியுமொய்ம்மல
ர்சோகின்னீழிருக்கும் அருகன்தடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரு
ம்-தளையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுணாப்பன்
தளிர்புறையுஞ் சிறுமெல்லடித்தகைகெடுங்குழற்றையலாய்-எ-து இஃது
பொழிப்புறையெனக்கொள்க. என்னை“பொழிப்பெனப்படுவது பொரு
ந்தியபொருளோப், பின்டமாகக்கொண்டுணாப்பதுவே, என்றாராகலின்
கந்தமடிவில்- இணையடியேத்தி-எனவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழு
த்தினங்குறுவனென வதிகாரங் கூறப்பட்டது, “வழிபடுதெய்வவணக்க
ஞ்செய்து, மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்திக்கொண்ட, விலக்கண

விலக்கிய, பிடுக்கணின்றியினிதுமுடியும், என்பவாகவின் ஈண்டுவணக் கஞ்செய்யப்பட்டது. இனிஎழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக் குறியாண்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதலி னெழுத்தேபவ்வெழு த்தசைத்திசைக்கோடலி னசையேயசையியைந்து, சீர்கொளநிற்றலிற்ற லிற்றோசீரிரண்டு, தட்டுநிற்றலிற்றலையேயத்தலை, யடுத்துநடத்தலி ன டியேயடியிரண்டு, தொடுத்தன் முதலாயின தொனடையேயத்தொடை, பாவிநடத்தலிற்பாலேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே, எனவரும், பந்தமெனினும், தனையெனினுமொககும். என்னை “பகுத் தெதிர்நிற்றலிற்றந்தந்தனையென, வகுத்தனர்மாதோ வண்டமிமோதோ, என்றாராகவின். பலவவத்தின்சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழ லே-எ-து, மகடுமுன்னிலை. ஏகாரம்-நற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனார்கமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
காநர்மலயத்தருந்தவன்சொன்னகன்னித்தமிழ்தூல்
யானாநடாத்துகின்மேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனாவறிவினவர்கட்கென்னுங்கொலென்னாகரவே.

இ-கை. நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்மை யும், தனதுள்ளக்குறையு முனர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர் த்துற்று.

இ - ள். தேனிறைந்தமணங்கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியன்கேட்கத், தெளிந்த அருவிரீனாயுடைய சந்தனச்சோலை சூழ்ந்த பொதியமலையி லெழுந்தருளிரிருக்கின்ற அரிபதவத்தினையு டைய முதலாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட அழிவின்றி நிலையெற்றமுத்தமிழுள் இயற்றமிழின்குறுகிய யாப்பிலக்க ணநூலையானும், அவாவினால் எனது புல்லிய நாவைக்கொண்டு சொ ல்லத்தொடங்கினேன் இதுஅறிவிவியாகிய எனக்கேநகையினை வினேக் குமாயின், குறைவிலலாத அறிவினையுடையவாக்குயாதாகுமோ-எ-து. ஏ-அசைநிலை. இழிவுசிறம்பும்மை திகாரத்தாற்றொக்கது - யானாநடாத் துகின்மேனென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

சுருக்கமில்லேன்வித்துகடர்அலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடா னும்விழப்பொருளாம்பனிமாலியமயப்
பொருப்பகஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங்காக்கையும்பொன்னிறமாய்
இருக்குமென்றிவ்வாறுகாக்குமன்றோவிவ்விருநிலமே.

இ - கை. புலவரதுசிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுணர் த்துற்று.

னை-குறினெழிலுளபெடையு யிருப்புயிர்மெய், வலியமெலியவிடைமை
யோடாய்தம்-இ-உ-ஐ- பென் முன்றன்குறுக்கமோ - டப்பதின்மூன்று
மனைக்குறுப்பாகும்-என்றார். சாக்கையாடினியாருமெனக்கொள்க. இ
னிமூவுயிர்க்குறுக்கமும்-அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற்
றுக்குற்றியலுதும்வருமாறு. நெடிற்கீழும்-நெடிலொற்றின்கீழும்-குறி
வினைக்கீழும்-குறிவினையொற்றின்கீழும் - குறினெடிற்கீழும்-குறினெ
டிலொற்றின்கீழும்-குற்றொற்றின்கீழுமென் நிவ்வேழிடத்தாறுவல்லெ
ழுத்தினையு மூர்த்துஉகரம்வந்தால்-அதுகுற்றியலுதாமென்று வழங்கப்
படுமெனக்கொள்க. என்னை,நெடிலேகுறிவினை குறினெடிலென்றிவை
யொற்றொடுவருதலொடு குற்றியுதியென் -தேழ்குற்றுகாக்கிடென
மொழிப - எழுவகையிடத்துக்குற்றியலுதாம-வழுவினறி வருஉம்வல
லாரூர்ந்தே என்றாராகலின் வ - று. நாகு - காசு - காடு - காது - காபு-
காறு-எனநெடிற்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுதாம் வந்
தவாறும் - நாக்கு - காச்சு - காட்டு - காத்து - காப்பு. காற்று-எனநெடி
லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுதாம்வந்தவாறு
ம்-வாகு - முாசு - முருடு-மருது-தூபு - கவறு-எனக்குறிவினைக்கீழா
றுவல்லெழுத்தினையு மூர்த்துகுற்றியலுதாம்வந்தவாறும்- அரக்குபொ
ரிச்சு தெருட்டு குருத்து பொருப்புசிறற்று எனக்குறிவினையொற்றின்
கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்த்துகுற்றியலுதாம்வந்தவாறும்- அசோசு
பலாசு மலாடு செடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல
லெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுதாம்வந்தவாறும்-நமாக்கு தடாச்சு ப
னாட்டு கடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக்குறினெடி லொற்றின்கீழாறு
வலலெழுத்தினையுமூர்த்து குற்றியலுதாம்வந்தவாறும்- அக்கு கச்சு க
ட்டு கத்து கப்பு கற்று எனக்குற்றொற்றின்கீழாறு வலலெழுத்தினையு
மூர்த்து குற்றியலுதாம்வந்தவாறுங்காண்க. இனிக்குற்றியலுதாம் அறு
வகைப்படு மென்பாருமுனர். அவையாவன-நொழுத்தொருமொழி. உ
யிர்த்தொடர்மொழி இடைத்தொடர்மொழி ஆய்த்தொடர்மொழி வ
ன்றொடர்மொழி மென்றொடர்மொழிஎன்றிவைஎன்னை-நொழுத்தொ
ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட ராய்த்தொடர்மொழிவன்றொ
டர்மென்றொடராயிருமூன்றே யுசுரங்குறுகிடன்என்றாராகலின். இனி
க்குற்றியலிகரம்வருமாறு உகரந்திரிந்துந்திரியாதும்யகரமோடியையின்
கண்வந்த இகரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை வல்லெ
ழுத்தாரோடெழுவகையிடத்து முகரமரையாம் யகரமோடியையி னிக
ரமுங்குறுகு மென்மனாப்புலவர் யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு முகரக்
கிளவிதுவரத்தோன்றாது என்றாராகலின். வ-று. நாகியாது காசியாது
காடியாது காதியாது காபியாது காறியாது எனவரும் ஒழிந்தனவுயிவ்
வாரேயொட்டிகுகொள்க.இனித்திரியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு
கேண்மியா சென்மியாவெனக்கொள்க. என்னை குற்றிய லிகரநிற்பல்
வேண்டும் யாடு வன்சினையிசை யுரையசைக்கிளவிக் காவயின்வருஉ ம

காரூர்தே“ என்றாகலின். இனி ஐகாரக்குறுக்கத்திற்குச் சொல்லுமாறு அளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுதற்கண்ணு மன்றியல்லாதவழி வந்தவைகாரத்தன்னளவிற்குந்வி ஒன்றமைமாத்திரையும், ஒருமாத்திரையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து மொழி முதலிடைகடையென மூன்றிடத்துங்குறுகும். என்னை அளபெடைதனியிரண்டல்வழி-ஐ-ஒள, அளதாமொன்றரை தனிமையுமாகும்“ என்றாகலின். (வ-று.) ஐப்பசி மைப்புறம் மடையன் இடையன் குவளை தவளை திளை பளை என்முதலும், இடையும் கடையுக்குறுகிய வாறுகண்டுகொள்க என்னை“மொழிமுதலிடை கடை யெனமூன்றிடத்து மழியாதை பாரங்குறுகும்மே“ என்றாகலின் இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு அளபெடை மீறண்டுசைப்பதும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையுமென. என்னை“ உயிரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென், றுயிரண்டென்பளபெடைதாலே“ என்றாகலின். அவற்றுள் உயிரளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு உயிருள் டெட்டெழுத்தேழு மளபெடுக்கும். அவையளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும் ஒளகாரம் உகரத்தோடும் அளபெடுக்க ஒழிந்தனவுத் தமக்கினமாகிய குறறெழுத்தோடளபெடுக்குமெனக்கொள்க. என்னை குறையிசைமொழியவி லின்றி ஈசநிறைந்து, டெட்டெழுத்திம்பொத்த குற்றெழுத்தே“ ஐ ஒள வென்னுமாய்மொழுத்திற், கிகரவுகர மிசையி றைவாகும் “ என்றார், தொல்சாப்பியனர். அவைவான்றிடத்தும் வந்தளபெடுக்கு என்னை தனிலிலே முதனிலே யிடைநிலையென, கால்வகைப்படு உமளபாய்வருமிடனே“ என்றாகலின், (வ-று) ஆ அ ஈ இ ஊஉ ஏள ஐஇ ஒஓ ஒளஉ என இவையேழுத் தனிலிலையளபெடை-ஆ அரிடம் ஈஇரிடம் ஊஉரிடம் ஏளரிகள் ஐஇயவி ஒழரிகள் ஒளஉவியம்-என இவையேழுமுதனிலையளபெடை படாஅகை பரீதியும் கழுஉம் னைப்போளரம் வளைஇயம் புரோழைசை அநெளஉகம் என இவை யேழுமிடைநிலே யளபெடை. கட்டாஅ. குரீஇ, கழுஉ. மிலேள. கடைஇ, அகோஒ, அநெளஉ. என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடை எழுத்துநோக்கவேழாம். இடநோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமு முறழ்ந்துநோக்க விருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனிஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. ஒற்றுக்குள் ஈளுநாமன வயலளவாய்தமென்னும் பதினோற்றும், குறிற்கீழும், குறிலிணைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க. என்னை ஈளுநாமனவயலளவாய்த, மெனுமிவையீரிடத்தள பெழுமொரோவழி“ வன்மையொடுகாண் முஃசாநொழிந்தாக், கன்மையாய்த மோடளபெழுமொரோவழி “என்றாகலின். வ-று. மங்ககலம் மஞ்சு மண்ணு பங்ந்து அம்ம்பு மின்னனு தெவ்வவர் வெய்யார் செல்லக கொள்ளக எஃகொ எனக்குறி. கிழ்ப் பதினோற்றும் மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. ரங்ங்கம், ருரஞ்சு ரூரன்னி பருங்ந்து அரும்பு ரூரன்னு ரூவ்வவை அரை

ய்யயர் குரல்ல்கள் கிரன்ன்கள் வரஃஃகு எனக்குறி வினைகழிப்பதி
 னோற்றா மனபெழுங்கவாறுகண்டுகொளக. இவ்விருபத்திரண்டிபு
 ன்ளியளபெடையுஞ் செய்யுள்கத்தலலது * பரவைவழக்கினுள் வாரா
 வெனக்கொள்க. என்னை மாத்திரைகையாற்றநீதமகெடாநிலை, பாப்
 பழியாமையென்றளபெடையேண்டும்“ என்றாகுவின். அறிஞரை
 ததவளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றமெழுத்தும் ஒற்றளபெடை
 யும் ஒரோவொன்று ஒருமாத்கிரை கெட்டெழுத்திரண்டு மாத்திரை
 இயிரளபெடை மூன்றுபாத்திரை ஆய்தமும் மெய்யும் குற்றிபவிகா
 மும் குற்றியலுகரமும் ஓரோவொன்றனாமாத்திரை ஐயாக்குறுக்க
 மும் ஒளசாரக்குறுக்கமும் ஒரோவொன் றொன்றனாமாத்திரை மகரக்
 குறுக்கமும் ஆயக்ககுறுக்கமும் மொரோவொன்று கான்மாத்திரை என்
 னை-ஒன்றிரண்டொரு மூன்றொன்றாயகாக லென்றனர் பொழுதி
 வை யிடைமொடியளவே“ கண்ணிமைகைக் கொடியளவேமாத்திரை
 துண்ணிகினுணர்ந்தோர்கண்டவாறே“ ஒற்றுக்குமாத்திரை யொன்றே
 யளபெழுக்கிற தெற்றக்குறிலதுவொடாம உன்னலகாலே நுன்றலரை
 யே முறுக்கன முககால விமித்தலொன்றே“ என்றார் பிறருமெனக்
 கொள்க.

குறிலேகெடிலே குறிவினையேனைக்குறினெடிலே
 கெறியேவரினுநிறைந்தொற்றடுப்பினுநோநினை யென்
 றறிவேப்புளையுமென்றோளியுதாரணமாழிவெளவேல்
 வெறியேசுருநிறம்விண்டோய்விளாமென்று வேண்டுவோ.

இ-கை- நிரனிறைப்பொருள்கோள் வகையானேசை யுநிரையசை
 யுமாமாறும் அவற்றிற்குகாரணமாமாறும் உணர்த்துற்று.

இ-ள். குறிலே கெடிலே குறிவினையேனைக் குறினெடிலே கெறியே
 வரினு நிறைந்தொற்றடுப்பினு நோநிளையென்றறி. எ-து. குற்றெழுத்
 துத் தனியேவரினும் கெட்டெழுத்துத் தனியேவரினும் குற்றெழுத்
 தெற்றடுத்து வரினும் கெட்டெழுத் தொற்றடுத்துவரினும் நேரசை
 யாம் குறிவினைந்துவரினும் குறினெடி வினைந்துவரினும், குறிவினைந்
 தொற்றடுத்துவரினும், குறினெடிவினைந்தொற்றடுத்துவரினும், நிரை
 யசையாம். என்னை“ கெடில்குறியறியாய்வின்று மொற்றடுத்து, நடை
 மெறுநேசை நால்வகையானே “குறிவினை குறினெடி நனித்து மொ
 ற்றடுத்து, கெறிமையினுன்காய் வருநிரையசையே“ என்றாகுவின்.
 வேய்புளையுமென்றோளி. எ-து மாதேஉமுன்னிலை. உதாரணமாழிவெ
 ள்வேல்வெறியே சுருநிறம்விண்டோய் விளாமென்று வேண்டுவோ.

எ-து. நேரசைக்கு நாரணம்-ஆ-ழி-வெள்-வேல்-எ-ம். நிரையசைக்கு தாணம். வெறி-சுற-நிறம்-விளாம்-எனவுஞ்சொல்லுவாபுலவர்-எ-று. அகலம்-உறையிற்கொவக- அகலமெனினும், விருத்தியுளையெனினு மொகக்கும். என்னை“ அகலமெனப் தாசறக்கிளப்பின், விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுவே. என்றாகுக. விண்டோய் விளாமென்று சிறப்பித்தவகளுல நேரசை ஓரலகுபெறும் நிரையசை ஈரலகுபெறுமெனக்கொள்க. வ-று-ஆ எனத்தனிநெடில நேரசையாயினவாறும், ழி-எனத்தனிச்சூறில நேரசையாயினவாறும், வெள்-எனக்குத் தெழுத்தொற்றமித்து நேரசையாயினவாறும், வேலஎன நெட்டெழுத் தொற்றமித்து நேரசையாயினவாறும், வெறி-எனக்குறிவினைந்து நிறையசையாயினவாறும், சுற-எனக்குறினைந்து நிரையசையாயினவாறும், நிறம்-எனக்குறினைந்து கொற்றமித்து நிரையசையாயினவாறும், விளாம்-எனக்குறினைந்து கொற்றமித்து நிரையசையாயினவாறுங்காண்க. இவற்றிற்குச் செய்யுள்வாநமாறு. ஆ“ போது சாக்கம் பொற்பவேந்தி, ஆகிநாதற்சேர்வோர், சோதிவானநனுனனுவாமோ“ இது நேரசைநான்கும் வந்தசெய்யுள். ஆ“ அணி நிறலசோ கமர்ந் தருணைநி நடாத்திய, மணிநிகழவிரொளிவாகனைப், பணிபவர் பவநனி பரிசறுப்பவரோ, இது நிரையசைநான்கும் வந்தசெய்யுள் சூறிலேநெடிலே யெனனுமிக்கந்நிரைதன்னை யே யிலக்கியமாகவலகிடினுமிழங்காது என்னை“ சூறிலேநெடிலே சூறிலினைசூறிலெனடி, சொற்குறிவருகலொடு மெய்ப்படநாடி, நேருவினாயுமென்று சிறப்பையோ“ என்றார் தொல்காப்பியனார் “கோழிவோந் நேரசைநிரையசை, யாழ்புனலவாழ்க்கை வெறிகுறாநிறகுரால்,“ என்றுநாரணமெடுத்த தோதினாறுமுள்ளெனக்கொள்க(ரு)

ஈரசைநாதற்சேரகவற்குரியவெண்பாவினவாம்

நேரசையாவிற்றமூவசைச்சீர்நிரையாவிறுப

வாரசைமென்முலைமாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்

ஓரசையேநின்னுஞ்சீராம்பொதுவொருநாலசையே.

இ-ஐ. அவ்வசைகளானுயி சீர்களதுபெயர் வேறுபாடுனர்த்துற்று-நாரசைநாதற்சேரகவற்குரிய-எ-து-இரண்டசையினானுயி நான்குசீருமாசிரியவுரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரியமெனினுமொக்கும். என்னை“ அகவலென்பதாசிரியப்பெயரோ“ என்றாகவின வெண்பாவினவாம்நேரசையாவிற்ற மூவசைச்சீர்-எ-து. நேரசையிறுதிய, கிய மூவசைச்சீர்நான்கும் வெண்பாவிரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. நிரையாவீறுப-வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர-எ-து. நிரையசையிறுதியாகிய மூவசைச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீரொனப்படும்-எ-று. வாரசைமென்முலைமாதே-எ-து. மாதேமுன்னிலை. ஓரசையேநின்னுஞ்சீராம்-எ-து. ஓரோவிடத்து நேரசைநானே நின்னுஞ்சீராம். நிரையசைதானே நின்

முற்றிராம், அலையசைச்சொனப்படும்-எ-று. பொதுவொருநாலையே-எ-து நாலையினையுயிர் பொதுச்சொனப்படும்-எ-று. நாதென்பதனை யொல்லாவற்றோடுங்கூட்டி மத்திமதிபமாகப்பொருளுணைத்துக்கொள்க. என்னையே நரசைகூடியசீரியச்சீரவை, யிரிநாண்டென்றியல்புணாந்தோரீ, மூவசைச்சீருநீச் சீரிருநான்கினு' ணேரிதுநாங்கும் வெள்ளையல்லனபாவினுள்வந்துயின்பாற்பட்டனவே' "நாசையானுடைபெறு மோரசைச், சீர்நிலையெய்தவஞ்சிலவிடத்துளவே" என்றாகர்க்கைபாடினியார். (கூ)

தேமா புளிமா கருவிளங் கவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற்கு கந்தங்கனியா
வாமாண் கலையல் குன்மாதே வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண் புரைத்தவசைச் சீர்ச்சுதாரண நான்மலரோ.

இ-கை. முறைபானே முதனன்குச்சீருக்குமுதாரணமாமாறுணர்த்துற்று-தேமா புளிமா கருவிளங் கவிளஞ் சீரகவற்காம்-எ-து. நேர்நேர்-நிராநேர்-நிராநிரா-நேர்நிராயாகியதேமா-புளிமா-கருவிளம்-று-ஆங்கடையாபடையின் வெண்பாவிற்கென்பது - அவைகடையிற்காயென்னுஞ் சொற்பெற்று-தேமாங்காய்-புளிமாங்காய்-கருவிளங்காய்-கவிளங்காய் எனவரு நான்குச்சீரும் வெண்பாவுரிச் சீருக்குதாரணமாம்-எ-று, அந்தங்கனியா-வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்-எ-து. அவ்வீற்றின்கட்கவிளங் கவிளஞ் சொற்பெற்றுத்தேமாங்கனி-புளிமாங்கனி-கருவிளங்கனி-கவிளங்கனிஎனவரு நான்குச்சீரும்வஞ்சி யுரிச்சீருக் குதாரணமாம்-எ-று, வாமாண்கலையல்குன்மாதே-எ-து. மகடுஉமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநான்மலரோ - எ-து. ஓரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட-ஓரசைச்சீருக்குதாரணம், நாள் என்பதூஉம் - மலர் என்பதூஉம்-ஆமென்றவாறு, நாள்-எ-து. நேரசைச்சீருக்கும், மலர்-எ-து. நிரையசைச்சீருக்கும் உதாரணமாம், ஆமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுணைத்துக்கொள்க. வெண்ணை"அம்ம்பவள்வரிநெடுங், கணய்வஞ்சிக், கொம்ம்பவள்கொடியுருங்குல் கோங்கின், அரும்ம்பவண் முலையொக்குமேயொக்கும், கரும்ம்பவள்வாயிற்சொல்" என்னும்பொய்கையார் வாக்கினுள்ஒக்குமெனயதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிப் பொருளுணைத்துக்கொண்டாற்போலக்கொள்க. (ஏ)

தண்ணிமுறண்பூநயம்பூநயிமுறந்துறழ்த்தால்
எண்ணிருநாலசைச்சீர்வந்தருமினியவற்றுட்
கண்ணியபூவினங்காய்ச்சீரையகனியொடொக்கும்
'ஓ எண்ணிமுற்சீரசைச்சீரியற்சீரொக்குமொண்டனோக்ட்..

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும், அவற்றதெண்ணும்பொதுச்சீரும், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருவகாற்றலோலமுங்குமுறைமையு முணர்ந்துற்று. தண்ணிழல்-அநுதும்-எ-து. தேமா-புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம்-என்னும்நான்கினேதும். தண்ணிழல் - தண்பூ-நலம்பூ-நறுநிழலென்னுநான்கினையும், முறையானேகொணர்ந்துமழ்த்தாற் பதினாறுநாலசைச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று. தேமா - புளிமா-கருவிளம்-கூவிளம் என்பன அநிகரத்தால் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. அநுதும் என்பதனால் அச்சீர்செய்யுளகத்தருவியன்வி வாராவெனக்கொள்க. வ-று. தேமாந்கண்ணிழல்-புளிமாந்கண்ணிழல்-கருவிளந்கண்ணிழல்-கூவிளந்கண்ணிழல். எ-ம். தேமாந்கண்பூ-புளிமாந்கண்பூ - கருவிளந்கண்பூ-கூவிளந்கண்பூ. எ-ம். தேமாநறும்பூ-புளிமாநறும்பூ-கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ. எ-ம். தேமாநறுநிழல்-புளிமாநறுநிழல் - கருவிளநறுநிழல்-கூவிளநறுநிழல் எனவுங்கொள்க. இவ்வாறுள்ள காப்பிரைய-எ-து. அந்நாலசைச்சீர் பதினாறுள்ளும், பூவென்றுஞ்சொல்லிதுதியாகிய நேரீற்றுப் பொதுச்சீரொட்டிம், காயென்றுஞ் சொல்லிதுதியாகிய வெண்பா வுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்று வது வெண்சீர் வெண்டளையாகவும், ஒன்றாகது கவித்தளையாகவும், வழங்கப்படும் - எ-று. கனியொடொக்கு மொண்ணிழற்சீர். எ-து. நிழலென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய கிளையீற்றுப்பொதுச்சீரொட்டிம் கனியென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றினும் ஒன்றுவிடினும், வஞ்சிக்களையென்றுவழங்கப்படும்-எ-று. அசைச்சீரியற் சீரொக்கும்-எ-து. ஓசைச்சீர் ஆசிரியவுரிச்சீரோபோலக் கொண்டுவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாகது இப்பாவிவெண்டளையாகவும் வழங்கப்படும்-எ-று இப்பதிரோனினும், ஆசிரியவுரிச்சீரோனினுமொக்கும். என்னை “இயற்சீரொல்லாமாசிரியவுரிச்சீர், என்னுராகவின. ஒண்டளேக்கே-எ-து. ஒள்ளியத்தளையுங்குமிடத்து-எ-று. ஒண்டளையென்பதனை இறுதிவிளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க, கண்ணியபூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நாலசைப்பாறா, ஆசிரியத்துள்ளுஞ் சூற்றுசாரம் வந்துழியன்றிவாரா. கவிவினுள்ளும் பெரும்பாண்மையுங்குத்துசாரம் வந்துழியன்றிவாரா. வஞ்சி, யுட்குற்றுசாரம்வாராதேயும்வரப்பெறும், வஞ்சியுரிசீரென்களையசைச்சீரோ, சடியுள்ளருகிக்கண்ணுற்றுநிற்கவும் பெறும் - அல்லலாவதுள்ளபெரும்பாண்மையு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா, இரண்டினியினும் கண்ணுற்றுநிலலா. பாவினத்துள்ளும்பாவின்றுவாராவெனக்கொள்க. ஒண்ணிழற்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்சொல்லிதுதியாகிய கிளையீற்றுப்பொதுச்சீரொட்டிம், வஞ்சியுள்ளலவதுவாராவெனக்கொள்க, என்னை “நாலசையானையுட்பெற்றனவஞ்சியு- ளிரொன்றுள்ளது மேலுழியோ

ன்றுசென், றுகலும்ந்தநிரையசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாகுமென்பவறிந்திதினோரே “என்றார் காக்கைபாடினியார். இனி ஒரு சாரார் வெண்பாவினு ளளபெழுந்தால் நாலசைச்சீர் வருமென்பாரு ளராயினும் அவ்வாறலகிட்டுதாரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டும் பொழுது செப்பலோசைபிழைக்குமென்பதூஉம், ஆண்டுச்சீருந்தோ யுஞ்சிதையவாராமையா ளளபெடுப்பனவுமலல. அளபெடுப்பினுமள பெடைகள் அலகுக்காரியம் பெறுவனவுமல்லவென்பதூஉம், காக்கை பாடினியார்முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூறு டையாருக்கு முடன்பாடி.

(அ)

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாரும்வெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமரையென்பவோரசைச்சீர்
நன்றிவாரிற்கயவரும்பாலொடுநாலசைச்சீர்க்
கன்றதென்றாள்எற்பள்ளத்திடுடங்கண்வானத்துமே.

இ-கை. முறையானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீரானும், வந்தவிலக்கிய ங்கட்கு முந்நினைப்புணர்த்து-ற்று. குன்றக்குறவ னகவல்-எ-து. ஆ, குன்றக்குறவன் காதன்மகன், வரையரமகளிர் புளாயஞ்சாயல, னையளரும்பியமுலையன், செய்யவாரினன் மார்பினள்கணங்கே “இச்செய்யுளில் ஆசிரியவுரிச் சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பொன்னாரம் வெண்பாட்டென்பது “பொன்னாரமார்பிற் புனைகழற்காற்கிள்ளி பேர், உன்னேன்னென்றுமுலக்கை பற்றினேன்—கென்னோ, மனனொடு வாயெல்லாமல்குநீர்க்கோழிப், புனனுடன்பேரோவரும் “இச்செய்யுளில் வெண்பாவுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க, வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரணம். பூந்தாமரையென்ப-எ-து. “பூந்தாமராப்போதலமரத், தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைக்களவரின்றிநிழ், வினைக் கம்பலேமனைச்சிலம்பவும், மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி, வயற்கம்பலேக் கயலார்ப்பவும், நானும், மகிழுமகிழ்தூங்கான், புசுந்தலானுப்பெருவண்மையனே “இச்செய்யுளில்வஞ்சி யுரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஓரசைச்சீர் நன்றிவாரிற்கயவரும் பாலொடொன்பது. வெ “நன்றிவாரிற்கயவர்கிருவுடையர், நெஞ்சுத்தவலமிலர், “பாலொடுதேன் கலந்தற்றேபணிபொழி, வாலெழிறாறியநிர், என்னுமிச்செய்யுட்களில் இலர்-எ-ம். நீர்-எ-ம். அசைச்சீர்களாயினவாறு கண்டுகொள்க. நாலசைச்சீர்க்கன்றதென்றாள்எற்பள்ளத்திடுடங்கண் வானத்தும்-எ-து, “அள்ளற்பள்ளத்தகன்சோனாட்டி, வெங்கைவாயில வியன்குன்றாரன், என்னும் பழம்பாட்டினுள் ஓரடிபுரிநின்று நாலசைச்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க “அங்கண்வானத்தமரரசாரும், வெங்கையானே வேல்வேந்தரும், வடிவார்கூத்தன் மங்கையரும், சடிமலலோந்திக் கதழ்த்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைச், கொங்கவிரசோ

கின் குளிர்நிறங்கிழ்ச், செழுநீர்ப்பளவத் திரள்சாம்பின், முழுமகிபுரை
புழுக்குடைநீழல், வெங்கண்னைப்பகைவிளிர்வய்தப், பொன்புனைநெ
டுமதிலபுடைவலோய்ப், அனந்தசதுட்டயமவையெய்த, நனந்தலையுலகு
டனவைநீங்க, மந்தமாருதமருங்ககைப்ப, அந்தரநுந்துடி நின்றியம்,
இலங்குசாமரை செயுந்தலமர, கலங்கினர்பூமழைநனிசொரிதர, இனி
கிருந், தருணெறிந்டாத் திபவாதிதன், திருவடிபரவுதுஞ் சித்திபெருந
பொருட்டே, இச்செய்யாபுரில் - நல்லசைச்சேரபதினும் அடிசேராது
தற் கண்ணேவந்த வாறுகண் டெழள்க, இக்கணுள்-வேற்றுப்பொதுச்சி
ர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசைபோடொன்றுவது வெண்சீர்வெண்ட
லையாகவும், ஒன்றாகதுசைத் தலையாகவும், நினாயிற்றுப்பொதுச்சி
ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசை போடொன்றினும், ஒன்றாவிடினும் வகு
சித்தலையாகவுக்கொண்டு வரங்கப்பிடம்-எ-று, இவ்வாறுபிறநம் “கு
ன்றுகூடிர்பன்புதோழி, விளிரிசைமுத்துற மெனறிவையெலலாக், அத
ளியவந்த செத்துறைச்செத்துறை, என்றுகாரணமெடுத் கோதினா
னக்கொள்க, அன்ற தென்னுரெண்டதை அன்றவென்னுரெனக்கொள்க”

தன்சீர்தனதொன்றிற்றன்றலையாந்தனவாசவ, தி
வஞ்சீர்விசைப்பறும்வஞ்சிக்குறித்து வல்லோர்வகுக்க
வெண்சீர்விசைப்பறும்வஞ்சிக்குறித்து வல்லோர்வகுக்க
ஒண்சீரகவலுரிச்சீர்விசைப்பறும்வஞ்சிக்குறித்து வல்லோர்வகுக்க

இ-தை. நின்றசீரினீற்றசையும், வருஞ்சீரின்முதலசையுக்கம்முன்ன
ன்றுவதும், ஒன்றாகதுமாயிவ வேழக்கோயுமாயுணர்த்து-ற்று, தன்
சீர்தனதொன்றிற்றன்றலையாம்-எ-று, தன்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் மு
தலசையோடொன்றுவது தன்றலையாம்-எ-று, எனவே ஆசிரியவுரிச்
சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரோ
ன்றாசிரியத்தலையாம், நினாயொன்றுவது நினாயொன்றாசிரியத்தலைய
யாம், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர்முத லசையோடொன்று
வது வெண்சீர்வெண்டலையாம், வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் மு
தலசையோடொன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தலையாம்-எ-று, தனவாக
வென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தன்சீர்நின்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர்
முதலசையோடொன்றுவதுதவ் தன்றலையே சிறப்பின்றாதினு மென
க்கொள்க, வஞ்சிவெண்சீர்விசைப்பறும் வஞ்சிக்குறித்து-எ-று, வஞ்சியுரி
ச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாக
ஞ்சித்தலையாம்-எ-று, வஞ்சிவென்று சிறப்பிக்கவதனால் வஞ்சியுரிச்சீ
ர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றாததூஉம், ஒன்றாக
வஞ்சித்தலையே சிறப்பின்றாதினு மெனக்கொள்க, வல்லோர்வகுத்த
வெண்சீர்விசைப்பறும்வஞ்சிக்குறித்து-எ-று, வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று

தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது கவித்தனையாம்-எ-று, வல்லோர்வகுத்தவென்றுமறிப்பித்தவதனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது உம், கவித்தனையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க, வெண்டனையாமொண்சீரகவனுரிச்சீர் விகற்பமும் - எ-து, ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது இயற்சீர்வெண்டனையாம்-எ-று, ஒன்சீரொன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது உம், இயற்சீர்வெண்டனையேசிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க, ஒண்ணுதலென்பது மகபஉமுன்னிலை, எனனை “இயற்சீரிரண்டு தலைப்பெயம்புள், விசற்பயிலவாய் — வந்தபெயராசிரியத்தனையாகும், வெண்சீரொன்றனுமியறசர் விகற்பமு, மென்றிரண்டென்பவெண்டனைக்கியல்பே “இயற்சீரிரண்டுதலைப்பெயரம்புள், விகற்பவகையதுவெண்டனையாகும் “உரிச்சீர்தனுளுடைத்தமையன்றிக், கலக்குந்தனையெனக்கண்டிசினோ, “வெண்சீரிதுதிந்தனையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாகவித்தனையாகும்,, “தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயரம்புளோத்தொன்றினுமொன்று தொழியினும் வஞ்சியின், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே, என்றார் காக்கைபாடினியார். (10)

திருமழையுள்ளாரகவல்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை
மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்துமைநீர்கவியின்
தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணென்ப
துரிமையின்கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குகாரணமே.

இ-கை. அத்தனாகளான்வந்திலக்கியங்கட்டுமுதலினைப்புணர்த்து-
ந்து திருமழையுள்ளாரகவல்-எ-து ‘ஆகிருமழை உலையுபவிருணிநவிகம்
பின்,விண்ணதிரிமிழிசைகடுப்பப்பண்ணமைந்தவாதேர்சென்றவாமே’
இது நிராயொன்றாசிரியத்தனையான் வந்தசெய்யுள் ஆ ‘உள்ளார்கொல்
லோதோழிமுள்ளுடை அலங்குருலையீந்தின்சிலம்பிபொதிசெங்காயது
கில்பொதிபவளமேய்க்கும், அகில்படுகளரியங்காழந்ததோரோ “இதுநீ
ரொன்றாசிரியத்தனையான் வந்தசெய்யுள்சிலைவிலங்காகும்வெள்ளை-எ-து
வெசிலைவிலங்குநீள்புருவஞ்சென்றெசியனோக்கி, முலைவிலங்கிற்றென்
றுமுணிவாள்மலைவிலங்கு, தார்மலைமார்பகனிமைபொறுக துமோ, கா
ர்மலைகண்டும்போதுஇதுவெண்சீர் வெண்டனையானும், இயற்சீர்வெ
ண்டனையானும் வந்தசெய்யுள். மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்து-எ-து,
மந்தாநிலம்வந்தசைப்ப, வெண்சாமகாபுடைபெயர்காசு, செந்தாமகா
காண்மலர்மிசை, எனவாங்கினிகிடுதுங்கியவிதைவனை, மனமொழி
மெய்களின்வணங்குதுமகிழ்ந்தே. “இது மயக்கறவகுத்தவஞ்சித்தனோ
ஒன்றாது உம், ஒன்றியது உமாக வந்தசெய்யுள். “மைசீர்கவியின்
நிவுறுபந்தம் - செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்-எ-து. க-றா “செல்வப்

போர்க்கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெயிற்கினவாரீழி, முல்லைத்தார்மறமன்
 னர் முடித்தலையமுநுக்குப்போம், எல்லையர் வியன்கொண்முவிடை
 துழையுமதியம்போல், மல்லலோக்கெழில்யானை மருமம்பாபந்தொளி
 த்தீகிது மயக்கமில்லாச்சுவித்தனையான்வந்தசெய்யுள், நல்லாய்-
 எ-து, மகடேஉமுன்னிலை, உரிமையின்கண்ணின்மையோ ரசைச்சீருக்
 குகாரணம். எ-து, வ வி, “உரிமையின்கண்ணின்மையால், அரிமதர்
 மமைக்கண்ணுள், செருமதி செய்திமையால், பெருமைகொன்றவென்
 பவே.” இம்முச்சீரடிவாஞ்சி விருத்தத் துண்மழையென்னுரிசையசைச்
 சீரியற் சீரோனோலவின் வ நுஞ்சீரகலையோ டொன்றாமையினி
 யற்சீர் வெண்டனையாழிற்று. சொன்னும் நேரசைச்சீரியற் சீரோ
 போலவின் வ நுஞ்சீர்முதலசையோடொன்றின்மையினுசிரியத்தோ
 யாழிற்று. (யச)

குறளிருசீரடிசிந்து முச்சீரடிநாலொருசீர்
 அறைதருசாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்
 நிறைதருபாதகெடி லடிபாடுநெடுமென்பிணைத்தோட்
 கறைகெழுபேற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடியே.

இ-கை. அத்தனையளவன் வந்தவடிகளது பெயர் வேறுபாடுணர்த்
 துற்று, குறளிருசீரடி, எ-து, இருசீரான்வந்தவடி குறளடியெனப்பட
 டும், சிந்துமுச்சீரடி, எ-து, முச்சீரான் வந்தவடி சிந்தடியெனப்படம
 நாலொரு சீரறை தருசாலையளவொடு நேரடி-எ-து, நான்கீரான்வந்த
 வடியளவடியென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்லப்படும், ஐயொருசீர்
 நிறைதருபாத கெடிலடியாம்-எ-து, ஐஞ்சீரான்வந்தவடி நெடிலடியெ
 னப்படும்-எ-து, நெடுமென்பிணைத்தோட்கறைகெழுபேற்கணல்லாய்-
 எ-து, மகடேஉமுன்னிலை, மிக்கபாதங்கழிநெடில்-எ-து, ஐஞ்சீரின் மிக்க
 சீரான் வருமடியெல்லாங் கழிநெடிலடி யெனப்படும்- எ-து, அகலம்
 உரையிற்கொள்க, என்னை “குறளடிசிந்தடியிருசீர்முச்சீ, ரளவடிநெடி
 லடிநான்கீராஞ்சீர், நிரளிறைவசையானிறுத்தனர்கொளலே. “கழிநெ
 டிலடியே கசடற கிளப்பி, னறுசீர்முதலாகவையிரண்டிர, வருவனபிற
 வும் வகுத்தனர்கொளலே” என்பனயாப்பருங்கலம். (யஉ)

தினாத்தவிருதுகுறள்சிந்தளவடிதேம்பழுத்த
 விரிக்குநெடிலடிவேனெடுங்கண்ணிவென்றான்வினையின்
 இனாக்குங்கணிகொண்டமுவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
 கரிகைக்கவான்மருப்பேர்முலைமாதர்கனநெடியே.

இ-கை. அவ்வடிகளான்வந்தவிலக்கியங்கட்குமுதலினைப்புணர்த்து
 -ற்று-கிளாத்தவிருதுகுறள்சிந்து-எ-து, வ-து-“தினாத்தசாலையினை-நிறை

த்தபோனினாந், திரைப் தேன்களே, விரைக்கொண்மாலையாய். “இது
 குறளடியான்வந்தசெய்யுள், எ-வ், “இருதுவேற்றுமையின்மையாற்,
 கருதிமேற்றுறக்கக்கிளை, எரிதுவேற்றுமையாகவே, கருதுவேற்றுட
 க்கையினாய், “இதுசிறந்தியான்வந்தசெய்யுள், அளவடிதேம்பழுத்தெ
 ன்பதுக-வ், “தேம்பழுத்தினியநீர்மூன்றுந்தீமபலா, மேம்பழுத்தறிந்த
 னகையுமவேரியும், பாம்பழக்கநிகளும்துத்தண்டிட்டமும, தாம்பழு
 த்துளசில தவளமாட்டமே, “இது அளவடிபானவந்தசெய்யுள். விரிக்கு
 நெடிலடிவென்றான்வினை நெ-எ-து, க-து “வென்றான்வினையின்றொ
 ன்சையாய்விரித்ததன், நென்றான்பாந்தவுணர்வின் னெழியாதுமுற்
 றும்-சென்றான்நிகழவுசுடர்சூழ்நிறிமூர்த்தியாகி, நின்றனடிசுழிப்
 பணிந்தநர்வினை நெநின்றுர், “இது நெடிலடி பான்வந்தசெய்யுள், இ
 காக்குங்கனி கொண்ட மூவடிவோடங்கொங்குமற்றும், எ-து, “இ
 காக்குமஞ்சிறைப்பறவைக ளெனப்பெயரினவண்டு புடைசூழ, தனா
 க்களென்று மக்குழம்புக டிகழ்ந்தெழுநு -ங்நியவிலயத்தால், தினாக்க
 ரங்களிற் செழுமூலச் சந்தனத்திரள்களைக் கனா மேல்வைத், தனாக்கு
 ம்ப்றிது குணகடற்றினாயொடு பொருதலகவியோதே, இது அறுசீர்க்
 கழிநெடிலடி யான்வந்தசெய்யுள், “சுணிகொண்டலாந்தற வேங்கை
 யோடு மகிழ்கின்ற காந்தளித்தமால், அணிகொண்டலாந்த வனமால் சூ
 டியகொய்க்குஞ்சிசுமழ, மணிகுண்டவந்தநிறுபுலும் வந்துவரையாக
 மீதுதிவளத். துணிகொண்டலங்கு சுடர்வேளிகோடு வருவானிதென்
 கொறுணிவே, இது எழுசீர்க்கழிலெடிலடி யானவந்தசெய்யுள், “மூ
 வடியினுவிரண்டு சூழ்சுடருராணமுழு துலகமூடி முளைவயிராறித், தூ
 வடியினுவிலங்கு வெண்குடையினீழற்சுடரோபன்னடி போற்றிச்சொ
 ல்லவூ தெரன்றுண்டால், சேவடிகடாமனாயின் சேயிதழ்மூண்டச்சி
 வந்தனவோ சேவடியின் செங்குதிற்கண்டாபபூவடிவுகொண்டனவோ
 பொங்கொளிகள்சூழ்ந்து புலங்கொளாவாலெமக் கெம்புண்ணியர் தங்
 கோவே, இது எண்சீர்க்கழி நெடிலடி பான்வந்தசெய்யுள், இடங்கை
 வெஞ்சிலையலங்கை வாளியினெதிர்த்தாநாயை யிலங்குமாழியின் வி
 லங்கியோண, முடங்குவாலுளை மடங்கண்மீயிற்ச முனிந்துசென்றுட
 ன் முரண்டாசனை முருக்கியோள், வடங்கொண்டு மென்முலை நுடங்
 குதுண்ணிடை மடந்தைசுந்தரி வலங்கொள பூமழை மகிழ்ந்தகோன்,
 தடங்கொடாமரை யிடங்கொள்சேவடி தலைக்குவைப்பவர் தமக்குவெ
 ந்தயர் தவிரக்குமே, இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்தசெய்
 யுள், “கொங்குதங்குகோதை யோதிபாதுவாடு கூடிநீர்மோடை நெற்
 றி, வெங்கண்யானைவேந்தாபோந்து வேதகீதோடுவென்று நின்றதாமு,
 அங்க * புவ்வமாதியாயவாது நூலினீநியோதுமாகியாய, செங்கண்மா
 லைகாலமாலேசென்று சேர்வாச்சோதிசோந்த சித்திநானே, இது பதின்

திருக்கழி நெடிலடியான்வந்தசெய்யுள், மற்றுமென்பதனல்பதின்சீரின
மிக்கு வருவனவுமுள். அவையாப்பருங் கலவிருத்தி யுட்கண்டுகொள்
சு, வேனெடுங்கண்ணி என்பதும், கரிக்கைக்கவான் மருப்போர்முலைமா
தர்என்பதும், மகடேமூன்னிலை, கழிநெடிலே, எ-து, இவையெல்லாங்
கழிநெடிலடியாம்—எ-று. விரிக்கு நெடிலடியென்று சிறப்பித்தவதன
ல, என்சீரினமிக்க சீரான் வருமடிகள் பிறப்பிலவெனக்கொள்க, என்
னை “இரண்டிழுதலாவெட்டெருகத், திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விற
ந்துவரினுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்ல செய்புளுள்ளே, என்றார் கா
க்கைபாடினியார். (10௩)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமூன்றகவற்
கெள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகுமிழிபுணாப்போர்
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொன்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்கரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-சை. அவ்வடிவனாயறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை
பெருமையுணர்த்து-ற்று, வெள்ளைக்கிரண்டடி, எ-து, வெண்பாவிற்கு
ரண்டியேசிறுமை, எ-று, வஞ்சிக்குமூன்றடி, எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு
மூன்றடியேசிறுமை. எ-று, மூன்றகவற்று, எ-து, ஆசிரியப்பாசிற்கு மூ
ன்றடியேசிறுமை. எ-று, உள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகும்-எ-று. கலி
ப்பாவிற்குநான்கடியேசிறுமை, எ-து, இழிபு-எ-று, நான்குபாவிற்குஞ்
சிறுமை-எ-று, உரைப்போருள்ளக்கருத்தினளவேபெருமை-எ-து. நா
ன்குபாவிற்கும் பெருமைக்கெல்லை பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்கு
றிப்பே வரையறையிலை-எ-று, ஓன்போதலைத்த காரிகையே-எ-து,
மகடேமூன்னிலை. உள்ளப்படாக்கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனல், துள்
ளலோசையிற்சிறிதுவழுவாது நாத்சீர்நாலடியான்வருவது தரவுகொச்
சுக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிதுவழுவி நாத்சீர் நால
டியான்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணர்ப்படுமெனக்கொ
ள்க. வெள்ளைக்கிரண்டா மகவற்குமூன்று கலிக்கடிநான்கெள்ளப்படா
வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றாமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற் கூறுதுதலை
தடுமாற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்டியதென்னையோவெனின், தலை
தடுமாற்றந்தந்து புணர்ந்துரைத்தலெனும் தந்திரவுத்தியாகலின், அன்
றியும், மயேச்சுரர் முதலாகியவொரு சாராசிரியர்வஞ்சிப்பாவிரண்டடி
யானும் வரப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சு
ரிதகமாய் வரப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், அறிவித்தற் கொனக்கொ
ள்க. என்னை “வெண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, துண்பாவுணர்
ந்தோர் துவலுங்கலை, பிரண்டிமூன்று நான்குமிரண்டிந், திரண்டவடி

யின் புகழைப்புகழ்ந்து, என்றெடுக்கோதிய மயேச்சுரார் வஞ்சிச்சிறு
மைக்குக்காட்டிம்பாட்டி “பூந்தண்சினேமலர் மல்கியபொழிற்பிண்டி,
வேந்தன்புகழ்ப்பா வாதவர்வினாவெலலார், அதனால், “அறிவனதடியி
லைப்பாவிப், பெறுகுவர்யாவரும் பிறையினெறியே” இதனை முச்சிரடி
வஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியாமாறுகண்டுகொள்க. என்னை “ஒரு
தொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொடைமூன்றா மடியினிழி
ந்து, வருவனவாசிரிய மில்லனமொழிப, வஞ்சியும்ப்பா வழக்கினவா
ரும், “நான்காமடியினு மூன்றாற்பொடையினுந் தாழ்ந்துகூப்பா தழு
வுபலிலவே, “உலாப்போர்செ லை நீக்கிப்பெருமை, வரைத்தித்து
லையென வைத்துவாயில்லெனது துணர்த்தனர்மாதோ வுணர்ந்திசினு
ரோ,, என்றார் காகைப்பாடினிடார் (103)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாங்குறையாக்கலியின்
திரத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை
புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிருவேயன்னபுகுகொடியே.

இ-கை. அவ்வாறவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலைப
புணர்த்து-ந்து-அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு-எ-து. வெ “அறத்
தாறிதுவென வேண்டாசினிகை, பொறுத்தாலேநீர்ந்தா னிடை,, இஃ
திரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாம்-எ-து, ஆ “முதுக்குறைந்த
னளே, மலையினொள்வேற்கண்ணி, புலையும்வாரா முதுக்குறைந்தன
ளே” இஃது மூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு
குறையாக்கலியின்றிறத்தாறிது செல்வப்போர்-எ-து, க-பா. “செல்வப்
போர்க்கதக்கண்ணன் - மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே,, இஃது நான்கடி
யாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு, செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறு
மை-எ-து, வ “செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி” அங்கணிலத்தலாருந்திப்,
பொழிற்காஞ்சிறிழும்றுயிலும், செழுநீர்நல்வயற் கழனிநூன், புகழ்த
லாபுப்பெரு வண்மையனே,, இஃதுமூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச்
சிறுமைவந்தவாறு, புறத்தாழ்கருமென்குழற்றிரு வேயன்னபுகுகொடி
யே-எ-து, மகடேமுண்ணிலை-ஆக்கு-அசை. (104)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமொணடிதோறுமுதன்மொழிக்கண்
அழியாதனபெடுத்தொன்றுவதாகுமன்பெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோனை, கூழையமோனை, மேற்கதுவாய்மோனை, கீழ்க்கதுவாய்மோனை, முற்றுமோனை-எ-ம். அடியியைபு, இணையியைபு, பொழிப்பியைபு, ஒருஉவியைபு, கூழையியைபு, மேற்கதுவாயியைபு, கீழ்க்கதுவாயியைபு, முற்றியைபு-எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூழையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, கீழ்க்கதுவாயெதுகை, முற்றெதுகை-எ-ம். அடிமுரண், இணைமுரண், பொழிப்புமுரண், ஒருஉமுரண், கூழையமுரண், மேற்கதுவாய்முரண், கீழ்க்கதுவாய்முரண், முற்றுமுரண்-எ-ம். அடியளபெடை, இணையளபெடை, பொழிப்பளபெடை, ஒருஉவளபெடை, கூழையளபெடை, மேற்கதுவாயளபெடை, கீழ்க்கதுவாயளபெடை, முற்றளபெடை - எ - ம். அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை-எ-ம், நிடந்தொடையும், தொடைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் - இக்காரிகை அடிமோனையும், அடியியையும், அடியெதுகையும், அடிமுரணும், அடியளபெடையும் மாறுணர்த்து - நு-எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனை-எ-து, அடிதோறுமுதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடையெனப்படும்-எ-து, எழுவாயெனினும், ஆகியெனினும், முதலெனினுமொக்கும், மோனையெனினும், முதற்சொடையெனினுமொக்கும், இறுதியியைபு-எ-து, அடிதோறுபிறுதிக்கண்ணின்றவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்பது அடியியைபுத்தொடையெனப்படும்-எ-து. இரண்டாம்வழுவாவெழுத்தொன்றினெதுகை - எ - து, அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடையெனப்படும், எ-து, மாதே-எ-து, மகடுஉமுன்னிலை, இரண்டாமெழுத்தொன்றினெதுகையென்னுது வருவாவெழுத்தென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாந்தம்முள்ளுத்தவளவினவாய்வந்து கட்டென்பதற்குப்பட்டுன்பதல்லது பாட்டுடன் பதெதுகைபாகாது - கட்டென்பதற்குப் பாட்டுன்பதல்லது பட்டென்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க - மறுதலைத்தமொழியான்வரினு முரண்-எ-து, அடிதோறுமுதற்கட்டுசொல்லானும், பொருளானுமறுதலைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண் தொடையெனப்படும்-எ-து, மொழியான் வரினுமென்றவும்மையார் பொருளான்வரினு மென்பதாயிற்று, அடிதோறும்-எ-து, மத்திமதிமெனக்கொள்க, முதன்மொழிக் கண்ணியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே-எ-து, அடிதோறுமுதற்கணுமொரணும், ஒற்றனுமளபெடுத்தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியளபெடைத் தொடையெனப்படும்-எ-து, அழியாதென்றுமிகுத்

துச் சொல்லியவதனால் நான்குராளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும், தம்முளொன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து, தொடைவிகற்பத்துள், நான்குராளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையும் தம்முண்மறு தலைப்படத்தொடுப்பினுமிழுக்காது, என்னை “முதலெடுத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுலா, வஃதொழித்தொன்றினாகுபென்ப, என்றாபல்காயனார், “இதுவயொப்பினஃ தியைபெனமொழிப, என்றார் கையனார், “மொழியினுபொருளினுமுரணுதன்முரணே, என்றார்தொல்காப்பியனார், “அளவெடைத்தொடைக்கையனபெனமொழியும், என்றாரந்தத்தனாரியுள்

அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதிபடிமுழுதும்
வந்தமொழியேவருவதிரட்டைவரன்முறையான்
முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
செந்தொடைநாமம்பெறுநறுமென்குழற்றேமொழியே.

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொடையுமாமாறுணர்த்து-ந்து-அந்தமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதி-எ-து, அடிதோறுமிறுதிக்கண்ணின்றஎழுத்தாயும், அசையானும், சீரானும், அடியானுமற்றையடிக்காதியாகத்தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையென்பபடிம்-எ-து, அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்முறையான்-எ-து, ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லேவரத்தொடுப்பது இரட்டைத்தொடையென்பபடிம்-எ-து, வரன்முறையானென்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், ஈற்றெழுத்தென்றுகுறையினுமிழுக்காது-நாற்சீரன்மிக்குவரப்பெறுதெனக்கொள்க, முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டாற்செந்தொடைநாமம்பெறும்-எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டமோனைமுதலாகியதொடையார், தொடைவிகற்பமும்போலாது, கேறுபடத்தொடுப்பது செந்தொடையென்பபடிம்-எ-து, முந்தியமோனையென்றுசிறப்பித்தவதனால்அசையும்சீருந்தம்முண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பதுசிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுமென்குழற்றேமொழியே-எ-து மகலேமுன்னிலை. என்னை. “அடியஞ்ஞாநுமசையுமெழுத்து, முடிவுமுதலாச்செய்யுண்மொழியினஃ, தந்தாதித்தொடையென்றதைதல் வேண்டும் என்றார் நத்தத்தனார், “ஒருசொல்லடிமுழுதும் வருவதிரட்டை. என்றார்மயேச்சுார். “சொல்லியதொடையொடுவதுபட்டியலிற், சொல்லியற்புலவரது செந்தொடை பென்ப, என்றார் தொல்காப்பியனார் “அசையினுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாதுசெந்தொடைதானே, என்று தக்கைகபாடினியார். (யெ

மாவும்புண்மோனையியைபின்னகைவடியேரோதுகைக்
கேவின்முரணுமிருள்பரந்திண்டளபாஅவளிய
ஒவிலந்தாதிபுலகுடனொமொக்குமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூத்தவென்றாகும்பணிமொழியே.

இ-கை, அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளான்வந்த விலக்கியங்
கட்டுமுதன்னினைப்புணர்த்து - ற்று - மாவும்புண்மோனை-எ-து ஆ “மா
வும்புள்ளும்வதிவயிற்படர, மாநீர்விரிந்த பூவுங்கும்ப, மாலைதொடுத்த
கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளிண்ணுயிர்ப் புறத்திலுக்
தற்றே. “இஃதடிதோறு முதலெழுதான்நிலவரத்தொடுத்தமையான்
அடிமோனைத்தொடை. -எ-று இயைபின்னகை. எ-து, ஆ. “இன்னகைத்
துவரவாய்க்கிளவியுமணங்கே, நன்மாமேனிச்சணங்குமாரணங்கே, ஆட
மைத்தேரளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைச்சலுமணங்கே, திருது
தற்பொறித்த திலதழ்மணங்கே, இஃதடிதோறுமிறுதிசீரொன்றிலா
த்தொடுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை-எ-று. வடியேரோதுகைக்கு
-எ-து-இ-வெ, “வடியோர்கண்ணீர்மல்கவான் பொருட்டச்சென்றார், கட
யார்கணங்குழாய்காணர்சொல்காட்டின், இடியின்முழகஞ்சி யாய்சவு
ள்வேழம், பிடியின்புறத்தகைத்தகை. “இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுக
தொன்றிலாத்தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத்தொடை-எ-று. எ-வி
ன்முரணுமிருள்பரந்து-எ-து-ஆ, “இருள்பரந்தன்னமாநீர்மருங்கில, பி
லவுகுவித்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இரும்பின்னகருங்கோட்டி
ப்புண்ணை, பொன்னின்ன நுண்டாதிமைக்கும், சிறு குடிப்பரதவர்மட
மகள், பெருமதர்மட முக்கடறு முடைய வாலணங்கே, இஃதடிதோறு
முதற்கண்ணேமறுதலைப்பட்டத்தொடுத்தமையான் அடிமுரண்மொடை
-எ-று. எண்டளபாஅவளிய-எ-து, ப-வெ ஆ அவளியவலவனறன்பார்
ப்பினே, மஇரிசையுங்கொண்மரணைப்பள்ளிபுட், மேந்திலாயலைப்பத்து
ஞ்சாதிமைவன்றோள், மேளவலைப்பட்டநம்போனதுதுதால், ஒலுவுழக்
குந்துயர் “இஃதடிதோறுமுதற்கண்ணையளபெடுத்தொன்றிலாத்தொ
டுத்தமையான் அடியளபெடைத்தொடை. -எ-று. ஒவிலந்தாதிபுலகுட
னம்-எ-து-ஆ “உலகுடன்விளக்குமொளிகழவிர்மதி, மதிநலழிக்கும்வ
ளங்கெழுமுக்குடை, முக்குடைநீழற்பொற்புடையாசனம், ஆசனத்திரு
ந்ததிருந்தொளியறிவன் ஆசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவனை, அறிவுசே
ருள்ளமோடருந்தவம்புரிந்து, துன்னியமாந்தரீதென்ப, பன்னருஞ்சி
றப்பிள்ளின்மிசையுலகே “இஃதுநான்கங்காதித்தொடையும் வந்தசெ
ய்யுள். ஒக்குமேயிரட்டை-எ-து-இ-சி-வெ, “ஒக்குமேயொக்குமேயொ
க்குமேயொக்கும், விளக்கினிற்சிறெறிபொக்குமேயொக்கும், குளக்கொ
ட்டிப்பூவினிடம் “இஃதோரடிமுதுதுமொருசொல்லேவரத் தொடுத்த

மையால் இரட்டைத்தொடை-எ-று-பாவுருஞ்செந்தொடை பூத்தவெ
ன்றாகும்-எ-து-ஆ-“பூத்தவெங்கைவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாட
ன். நன்னுதற்கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே “இதுமோனே முதலாகிய
தொடையும், தொடைவிகற்பமும் போலாதுவேறுபடத் தாமித்தமை
யாற் செந்தொடை-எ-று. பணிமொழியே-எ-து. மகமுடமுன்னிலை.)

இறுசீர்மிசையினையாகும்பொழிப்பிடைபிட்டொருவாய்
இருசீரிடையிட்டதிறலிகுழைமுதலியவையாய்
வருசீரயலிலமெலகிழவ குத்தமைதீர்க்கதுவாய்
வருசீர்முழுவதுமொன்றிழைந்துமென்பமற்றவையே.

இ - கை. இணைமோனே முதலாகிய முப்பத்தைத்துதொடை விகற்
பமுமாமாறுணர்த்து-ந்து-இறுசீர்மிசையினையாகும்-எ-து-முதலிருசீர்
க்கண்ணும் மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பதுஇணையெனப்படும்-எ-
று, பொழிப்பிடையிட்டி-எ-து முதற்சீர்க்கண்ணும், புறமுஞ்சீர்க்கண்
ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது பொழிப்பெனப்படும்-எ-று
ஒருவாயிருசீரிடையிட்டது-எ-து-நடுவிரிசொக்கண்ணுமின்றி முதற்சீர்
க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்ப
து ஒருஉவெனப்படும்-எ-று, சுறிலிகுழை எ-து-இறுதிச்சீர்க்கணின்
யொழிந்தமுன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது
குழையெனப்படும்-எ-று. முதலியவாய்வருசீரயலிலமெல் கீழ்வகுத்த
மைதீர்க்கதுவாய்-எ-து-முதலியாச்சீர்க்கணின்யொழிந்தமுன்று சீர்க்க
ண்ணும், மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும்,
சுற்றமுச்சீர்க்கணின்யொழிந்தமுன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனே முதலாயின
வாத்தொடுப்பது நிற்கதுவாயென்றும், சொல்லப்படும்-எ-று-இதுநிர
லினையெனச்சொல்லுகின்றனவே முதலியவையொழிந்தமெல்
“என்றார் அளியனார் முதலாயினசீர்க்கணில்லாததனைச் சிறுக்கதுவாயென்
றும்சுற்றயற்சீர்க்கணில்லாததமெற்கதுவாயென்றும், வேண்டினர்கைய
னார் முதலாகியஒருசீராயிரியொன்பதற் வித்தற்குமைதீர்க்கதுவாயென்
றுவிதப்புரைத்தானெனக்கொள்க, வருசீர்முழுவது மொன்றின்முற்ற
மென்ப-எ-து, எல்லாச்சொக்கண்ணும்மோனே முதலாயினவாத்தொடுப்
பது-முற்றெனப்படும்-எ-று. மற்றவையே-எ-து. இணைமோனே முதலிய
முப்பத்தைத்து தொடைவிகற்பமும்-எ-று, இது இறுதிவிளக்கெனக்
கொள்க. சீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்னது வருசீரென்று சிறப்
பித்தவதனால், இணைமோனே முதலாகிய முப்பத்தைத்து தொடைவிகற்
பமும், அளவடிக்கண்ணே வாழ்க்கப்படுமென்பதாலும் இணையையடி
முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும், இறுதிச்சீரே முதற்சீராகக்கொண்டு வழ

க்கப்படுமென்பதால், அறிவித்தற்காகக் கொள்க என்ன, “இருசீர் மிசை வரத்தொடுப்பதினோ, முாலையெழுனருகு தைதொடை பொழிப்பே, சீரிரண்டடைபதகொடுப்பதொருஉவ்வாடை, மூவொருசீருமுதல வரத்தொடுப்பது, கூனையெனமயூர குமியுணர்தோரோ, “முதலயறசீரொழித தல்லனமுனயின, மிசைவரத்தொடுப்பதுமேற்க துவாயே, “நற்றயறசீரொழித தெல்லாந்தொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயி ன்விழுகமாதாமு, “சீரொழிதொடுப்பது முறையென்பதிமேல்கு)

மோனைவிதம்பமபரிமலாமொய்த்துடையெயிறு

கேசையெதுவதென்பபொன்னின்னன்னனிமுன்னிற்

கானவிதம்பமுதலிழிப்போதென்பபெடையின்

தருனவிதம்பமுதலிடடாஅமுனையென்பதாழ்குமுலே.

இ-க. இளைமோனை முதலாகிய எழுபத்கூத்து மொன விசுற்பங் காலவக்க நிலககியங் கு முதலி னபுணர்த்துந்து, மோனைவித ப்மணிமலா-எ-து. ஆ “அணிமலாசோகின் தகிரகலங்கவற்றி, அநி ற்குற கிணகினியாறறுபுழிமடி, அம்பொற்கொடஞ்சி கெடுத்தேரக ற்றி, அகன்றவலகுலந்துணமுங் குல, அநுமபிபொங்கை யவ்வீளைய மைக்கோள், அவிமாமதியினயதிரு பதலிவை, அபிலவேலனுக்கியம் பிலைகமமாந்த, கருங்கபன்னெடுங்குறையென, கிருத்தியசிறுதையைத் திறைகொண்டனவே, இதனுள்ளினைமோனை முதலாகிய ஏழுவிதம்ப மமுறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. மொபத்துட னுமியையி தா-எ-து, வ, “மொய்த்துடன்றவழி முயிலெப்பாறிலே, மறறதனய லே முக்குமழ்மணலே, கிழலையிசியதையலதுகடலே, மாதாங்கிலே வலலேயியலே, விலலேறுலே போர்கண்கபலே, பலலேகளவம் பா லேசொலலே, புபலேகுழலே மயிலெயிரலே, அதனால், இவ்வாசினிங் கருவியங்கலின், எவ்வாசினொருமிழப்பாத்நினைமேய, “இதனுள்ளினை யியபு முதலிய வேழுவிசுற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டுகொ ள்க. ஏனை யெதுகைககின்மொன்னின்ன-எ-து, ஆ, “பொன்னின் னன பொருகணங்கேதிபர், பன்னருககோங்கின்னலங்கவற்றிமின் னவொளிவடந்தாகுமன்னிய, கன்னிமெனமுலே மின்னிடையரு த்தி, என்னையுமிக்கண் கின்னவித்தின்னடை - அன்னமென்பெடை போலப்பன் மலர்க், கன்னியம்புன்ன வின்னிழ்ந்துன்னிய, மயிலேசா யலவாணுதல், அயிலவேலுண்க ணெம்மறிவுதொலைத்தனவே. “இத னுள்ளினை யெதுகைமுதலாகிய வேழுவிசுற்பமும் முறையானேவந்த வாறுகண்டுகொள்க. இனி முன்னிற்கான விதம்பமுதலி சிறுபுப்போது;

எ-து, ஆ. “சிறிழப்பேரகலங்குலொல் தபு, சுருங்கியதுசுப்பிற் பெருது
வடந்தாவறிக, குவிந்து கணங்கருமியோகொவகைவிந்து, சிறியபெரிய
நிகர்மலர்க்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ் சேயரிக்கருங்கணும்,
இருக்கையுநிலையுமென் டெழி மிடகமும, துவாவாய்ததீஞ்சொலு மூவ
ந்தெனையுனியாது, என்றயின்னணமாகுமகி, பொனறிகழ்நெடுவேற்
போவலலோயே, இதனுளிணைமுரண் முதலாகியவேழுகற்பமுந்,
முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆனபெடையினறான விகற்ப
முந்நாட்டா அமரையெனப-எ-து, “தாஅட்டாஅமரை, மலநுழக்கிப்.
பூஉகருவளைப்போழதருநகிக. ஆய்ச்செந்நெற் கறித்துப்போலும்
மாஅகதாஅண் மோடெட்டுருமை, தேளம்புன விலைச்சோலும்பாஅல
மீதுஅருகருகருகு சீடா எனாஅநீஇனிஇர, ஊரானசெயதகேண்மை
ஆயவளைகதோளிககலரானுவே இதனுளிணையளபெடைமுதலாகியவே
ழுகற்பமுந், முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க, தானவிகற்ப
மென்றுசிறப்பித்தவதனாலு, ஓரண்டளபெடையும்வரப்பெறும் தாழ்
குழிலே-எ-து, மகடுஉமுன்னிலை. (உடு)

முதலாவதுறுப்பியன்-முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குறிலகுறிலே
சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தண்குன்றந்தண்சீர்திருவும்
கொந்தவிழ்கோதாய்குறடினாவெள்ளைக்கறத்தெழுவாய்
அந்தமுமாவியிருசீருமோனையுமாமுறுப்பே.

இஃது. உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதலினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாவகவல்கவிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னும்
ஒண்பாவடிமுள்ளிசந்தென்றுரைப்பவொலிமுறையே
திண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ளல்
கண்மாவமைந்தநலமி துதாங்கனறுதுகலே.

என்பது - காரிகை. இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்
பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா,
ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கவிப்பா, கவித்தா
ழிசை, கவித்துறை, கவிவிருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்

துறை, வஞ்சிவீருத்தம், மருட்பாவெனக்கிடத்த செய்யுட்களோமாமர்று
 னாத்திறுதலாற் செய்யுளியலென்னும்பெயர்த்து, இவ்வியலுள் இக்
 காரிகையென்னுதலிற்றோவெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கவி, வஞ்சி
 யென்னும், நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா மாறுணர்த்து-ந்-து-
 வெண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி-எ-து, வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவு
 ம், கலிப்பாவும், நாத்சீரடியான்வரப்பெறும்-எ-து, வஞ்சியென்னுமொ
 ண்பாவடிஞாள் சிந்தென்றுதாப்ப-எ-து, வஞ்சிப்பாஇருசீரடியாணர்,
 முச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்றுசொல்லுவார்புலவர்-எ-து, வஞ்சி
 யென்னு மொண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால், வெண்பாவின்ஈற்றடி
 யும், கேரிகையாசிரியப்பாவின்ஈற்றயலிடையும், கலிவெண்பாவின்ஈற்றடி
 யும், முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இ
 டையடிகள்இரண்டும், பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வரப்
 பெறுமென்றும், ஒருசார் அம்போதாங்கவறுப்பும், இருசீரடியானும்,
 முச்சீரடியானும் வரப்பெறுமென்றுங்கொள்க, அராகவறுப்புகள் நா
 ற்சீரின்மிக்கு வருவனவுமுளவெனக்கொள்ச, அவைபோக்கித் தத்தம்
 இலக்கணசூக்திரத்துள்ளேகாட்டிதும், என்னை “கலியொடுவெண்பா
 வகவலகறி, னளவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே, சிந்தடிஞாடி யெ
 ன்றிரண்டடியான், வஞ்சிதடக்கும் வழக்கினைபுடைய, என்றராகவின்,
 லுவிமுறையே திண்பாமலிசெப்பல் சோசாலகவல் சென்றோங்குதுள்ள
 னண்பாவமைந்த நலமிகுதுங்கல்-எ-து, வெண்பா செப்பலோசையா
 ன்வரும், ஆசிரியப்பாஅகவலோசையான்வரும், கலிப்பா துள்ளலோ
 சையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்-எ-து, நறுதுத்
 லே -எ-து, மகடேமுன்னிலை, திண்பாமலிசெப்பலென்று, சிறப்பித்த
 வதனால், செப்பலோசை மூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைச்செப்பலும்,
 தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுக்கிசைச் செப்பலுமென. என்னை “வெண்
 சீர் வெண்டளையான்வரும்பாப்பை, யேந்திசைச்செப்ப லென்மனார்பு
 லவர், “இயற்சீர்வெண்டளையா னவரும்பாப்பைத், தூங்கிசைச்செப்ப
 லென்மனார்புலவர், “வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விசிற்பமு, மொன்றி
 யபாட்டே யொழுக்கிசைச்செப்பல்” என்றராகவின், அவற்றிற்குச்செ
 ய்யுள் வருமாறு-வெ - “யாதாணுகாடாமலுராமாலென்னொருவன், சா
 ந்துணையுங்கல்லாதவாறு, இதுவெண்சீர் வெண்டளையான் வந்தமை
 யால் ஏந்திசைச் செப்பலோசை-வெ. பாலொடு - வாலெயிறுறியநீர்,
 இது இயற்சீர்வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்செப்பலோ
 சை-வெ “கொல்லான்புலாலே மறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவியருந்
 தொழும், இது இரண்டினையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுக்கிசைச்செப்
 பலோசை சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசை மூ
 ன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுக்கிசைய
 கவலுமென. என்னை “கேர்நேரியற்றளையான்வருமகவலு, சிவாசினாடி

யற்றையான்வருமகவலு, மாயிருகலோபுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தறா
 ங்கலொழுக்கலென்றிவை, யாய்ந்தநிராநிறையாகுமென்ப, என்றாகலி
 ன். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ “போதுசார்தம்-துன்னுவாரோ,
 இது நேரொன்றாகியத்தையான் வந்தமையால் ஏந்திசை யகவலோ
 சை, ஆ “அணிநிழல் - பரிசுறுப்பவரோ, இது நிரையொன்றாகியபுத்த
 லோரான் வந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ “குன்றக்குறவன்
 கணங்கே, இது ஓரண்டினையும் விரவி வந்தமையால் ஒழுக்கிசையக
 வலோசை. சென்றோங்கு துள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ள
 லோசை மூன்றுவகைப்படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற்றுள்ளலு
 ம. பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென, என்னை “ஏந்திசைத்துள்ளல கலித்த
 லோபியவரின, வெண்டலை தன்மனை யென்றிசையாயி, னென்றியவ
 கவற்றுள்ளலென்றோதுப, தன்மனை பிறதனை யென்றிவையனைத்தும்,
 பொருக்கிவரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல், என்றாகலின். அவற்றிற்குச்
 செய்யுள்வருமாறு-க. “முருகவிற்தாமமாமலர்மேன் முடிபிணமையோ
 ர்புடைவரவே, வருகின்றகாதருமறை தூல்வழிபிழையாமன முடையா
 ர், இறவியைபோய்ச்விழமுனியா தெறியியகா தியையறியா, நிருமலரா
 யருவினாய் கிலவுவார்சோதியினிடையே, இதுகலித்தையான் வந்த
 மையால்ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க-“செல்வப்போர்-ஒளித்ததே, இ
 துவெண்ணீரெவண்டனையும், கலித்தனையும், விரவிவந்தமையால் அகவற்
 துள்ளலோசை-க “குடநிலைத்தண்புறவிற்கோவலொடுத்தார்ப்பத், கட
 நிலைப்பெருக்கொழுமிற்றகையேதாமரம்பாய்த்து, வீங்குமணிக்கபிறொ
 ரினித்தாகுருவாக் கெதற்ப்பாய்க், கலையினொழுயலிரியக் கடிமுல்லை
 மூலவலிபு, என்வாக், காறொடுபுல்லிப்பெரும்புதன்முனையும், காண
 டைத்தவர்தோ சென்றவரே, இது பலதனையும் விரவிவந்தமையால்
 பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை, கண்பாவமைந்த கலமிது தூங்கலென்று
 சிறப்பித்தவதனால், தூங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும், ஏந்திசைத்து
 ங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்துங்கலுமென. என்னை ஒன்
 றியவருகித் தனையேவரினு, மொன்றாவருகித் தனையேவரினு, மென்
 றிவையாரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்க
 லென், குய்த்தநிராநிறையாகுமென்ப என்றாகலின், அவற்றிற்குச்
 செய்யுள்வருமாறு-வ “வினைத்தின்பகை விழ்ச்செற்றவன், வனப்பங்
 கயமலர்த்தானினை, கினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர், நாளும். மய
 லார்காற்கதிமருவார், பெயராமேற்கதி பெருகுவர்வினைத்தே, “இது
 ஒன்றிய வஞ்சித்தையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துங்கலோசை-வ
 வானோர்தொழவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, ளானவருள்
 கூறியனைச், காணார்மலர்கொண்டேத்திவணங்குநர் பலர்புகழ்முத்தி
 பெறுருவர்விகார்த்தே, இது ஒன்றாவஞ்சித்தையான் வந்தமையால்

அகவந்துங்கலோசை “மந்தாநிலம்-மகிழ்தே, இதுபலதீனையும் விரவி வந்தமையாற் பிரிந்திசைத்துங்கலோசை. (க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்காவற் குகாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுகவிக்கநிதாயாக ன்ணூர்கொடிபோல் துளங்கிடைமாதேசுறமறிதென்னவதழின்புலம்பென் றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குகாரணமே.

இ-கை. அவ்வடிகளானும், ஒசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்டுறா தனினைப்புணர்த்துற்று, வளம்படவென்பது, வெள்ளைகூட-து “வளம்படவேண்டாதார் யாராயாருநிலை, அளந்தாபேரகமவரவரற்றூண் விளங்காய்திரட்டி னுரிலைக்களங்குநியைக, காணெ செய்தாருமின், இஃதளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்த இன்னிசைவெண்பா, அகவற்குகாரணஞ் செங்களம்படக்கொன்று-எ-து. “செங்களம்படக்கொன்றவுணர்த்தேயாத்சு, செங்கோலம்பின் செங்கொட்டியானே, சழ்முடிஇசையெங்குநாம், குருதியூழின் குலைக்காந்தட்டை, இஃதளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாகிரிப் பா கவிக்கநிதாய-எ-து, “அரிகாயவரனெய்தி யருளியோக்களித்தயும், பெரிதாயபகைவென்று பேணாத்தெழுநலம், புரிவமர்காதிற்புணர்ச்சியுந்தருமெனப், பிரிவெண்ணிப்பொருள்வாரிற் சென்றநகராதலர், வருவார்கொல்வயங்குமாய் வலிப்பலயானைக்கூறல், இதுதரவு. அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்னவெம்மையாற், சடியவேகனங்குழாய் காடென்றாக்காட்டுள், துடியடிக்கயந்தலைக கலக்கியிசின்னீரைப், பிடியுட்டிப் பின்னுண்ணுங் கவிற்றெனவு முறாத்களே. இன்பத்தினிகந்தாரீஇ யிலேதியந்தவுலவையால், துன்புறுஉந்தகையவேகா டெனறாககாட்டுள், அன்புகொண்மடப்பெடையசைஇயவருத்தத்தை, மெனநிறகூறலாற்றும் புறவெனவுமுறாத்களே, கண்மிசையேயவாடக கண்கதிர் தெறுதலால், துன்னளுஉந்தகையவேகாடென றாககாட்டுள், இன்னிழலினமையால் வருந்தியமடப்பிணைக்குத், தன்னிழலைகொடுத்தனிக் குங் கலையெனவுமுறாத்களே. இவைமூன்றுந்தாழிசை, எனவாங்கு தனிச்சொல், இன்னலமுடையகானஞ்சென்றோர், புனைநலம்வாட்டின ரல்லர்மனைவாரிற், பல்வியம்பாங்கொத்திசைத்தன, நல்லெழிறுண்கணு மாடுமாரிடனே, “இதுசுரிதகம், இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால்நேரிசையொத்தாழிசைக்களிப்பா, கண்ணார்கொடிதோற் றுளங்கிடைமாதே-எ-து. மகிழ்நூன்னிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென்றளங்கொடுநாவலரோதினர் வஞ்சிக்குகாரணமே-எ-து “சுறமறிவனதுறையெல்லாம், இறவீன்பனவிலலெலலாம், மீன் றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேன்றும்வனபொழிலெலலாம், எனவாங்கு தண்பனைதழீஇயயிடுக்கை, மண்கெழுநெடுமின்மன்னனாரே. “இஃ

திருசீரடியானும், தூங்கலோசையானும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்
சிப்பா, “தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்பத தொடித்தோண்மேல், யன்
னலத்தகலந்தொலையப்பரிவெய்தி, என்னலத்தகையிதுவென்னவெழி
ல்காட்டிச், சொன்னலத்தகைப் பொருள்கருத்தினிற்சிற்றந்தாங், கென
ப்பெரிதும், கலங்களுரெய்திவிடுப்பவும், சிலம்பிடைச்செலவுஞ் சே
ணிவந்தற்றே” இது முச்சீரடியானும், தூங்கலோசையானும், வந்த
மையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா, உதாரணமே யென்பது இறுதியினக்காகக்
கொள்க.

(உ)

ஈரடிவெண்பாக்குறள் குறட்பாவிண்ணாயிடைக்கட்
சீரியவான்றனிச்சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசைகுன்று
தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும்வருவதுண்டேல்
நேரிசையாகுநெரிசரிபூங்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா,
பஃறொடைவெண்பா, நேரிசைசகிங்கியல்வெண்பா, இன்னிசைசகிங்கி
யல்வெண்பா-எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இளைக்குறளாசிரியப்பா, நிலை
மண்டிலவாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா - எ-ம், நேரிசை
யொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதாங்கலொத்தாழிசைக் கலிப்பா,
வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தர
வுக்கொச்சுக்கலிப்பா, தாவினைக்கொச்சுக்கலிப்பா, சிஃறாழிசைக்
கொச்சுக்கலிப்பா, பஃறாழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா, மங்கிசைக்கொ
ச்சுக்கலிப்பா-எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா எ-ம், புறநி
லைவாழ்த்துமருட்பா, கைக்கிளைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா,
செவியறிவுறாமருட்பா-எ-ம், கிடந்தபாவிசிறப்பங்களுட் செப்பலோ
சையுடைத்தாய், சுற்றடிமுரசோய், ஏனையருநர் சீராய், வெண்சீரும்,
இயற்சீரும்வந்து, வெண்டளைத்தட்டு, வேற்றுத்தாசரவாறு, காசு, சிற
ப்பு, நாள்- மலொன்னும் வாய்பாட்டாரிறும் வெண்பாவினை அடியா
னும்-தொடையானும், ஓசையானும், பெயாவேறுபாடுணர்த்து வானெ
டுத்துக்கொண்டார், அவற்றாள், இக்காரிகை. குறள்வெண்பாவும், நேரி
சைவெண்பாவு மாமாவணர்த்து - ந்று, ஈரடிவெண்பாக்குறள்-எ-து,
இரண்டடியான்வரும் வெண்பா குறள் வெண்பாவெண்பப்டிம் - எ-து,
என்னை-தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின் பெயர்க்கொ
டைகொள்ளப்படுமே “என்றார்காக்கை பாடினியார், “உருவுகண்டெ
ள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தோர்க், கச்சாணியானுருடைத்து, உடை
பார்முன்னிலலார் போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையோ கல்லாதவர்”
இவையிரண்டடியான் இரண்டிசைப்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்
வந்தகுறள்வெண்பா- குறட்பாவிண்ணாயிடைக்கட்சீரியவான்றனிச
சொல்லடிமூய்ச்செப்பலோசை குன்று தோரிரண்டாயு மொருவிகற்ப

பாயும் வருவதுண்டேனேரிசையாகும்-எ-து. இரண்டு குறள் வெண்பா வாய் நடுவுமுதற் றொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லாலடிநிரம்பிச், செப் பலோசைவழுவாது முதலிரண்டடியும், ஒருவிகற்பமாய்க், கடையிச ண்டடியுமற் றொருவிகற்பமாய்வரினும், நாகடியும், ஒருவிகற்பமாய் வரினும், இருகுறணேரிசை வெண்பாவெனப்படும் எ-று. வ-று. “தட மண்டு தாமரையின்றி தாடலவன், இடமண்டிச் செலவத்தைக்கண்ணி, பெடைஞெண்டு, பூழிக்கதவடைக்கும்புத்தூரோபாய்கடிந், நூழிடொ சினுனார் “அரியவகைண்டு காட்டுவார்பாரோ, பெரிபவரை வடிகங் கொண்டிதெரியில், கரியவரை விலையார் காய்தொலென்செய்கார், வெ ரியவரைவயிரங்கொண்டு. “இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவு முதற்றொடைக்கேற்ற தனிச் சொல்லா னடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இரண்டிவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும் வந்த இரு கு றணேரிசைவெண்பா, சீரியவான்றனிச் சொல்லடிமுடியென்று சிற்பதி த்தவதனால், முதற்குறட் பாவிலே கனிச்சொல்லிடை வேறுபட்டு விட்டிசைபின் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்கோ ஓர் ஒற்றுமைப் படப்பற் றுசிட்டி விளக்கினும்போல, முதற்குறட்பாவி னியதிக்கொண் றம் இரண்டும் அசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டிவிகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவனவுமுள், அவை ஒருசாராசுடை நேரிசையெ ண்பாவெனக்கொள்க. வ-று. “தாமரையின்றி தாடித்தண்டிவிலைச்சேற லோந்து, தாமரையினுற்றமேதானாலும், தாமரைபோற், கண்ணுள் முதற் தான்கரதலத்தான்சேவடியென், கண்ணுள்வஞ்சிசெய்யுங்கருகது, கரு மமுமுள்படாப்போசமுத்துவ்வாத், தநும முந்தகடார் உகேசெய்பா, ஒரு நிலையே, முட்டினவிழுவது முடியுமேலென்கென்ப, பட்டினம் பெற்றாக லம்” இவைமுதற் குறட்பாவினுதிகண்ணாரசையானும், ஓரசையானும் ஆசிட்டி இரண்டிவிகற்பத்தான்வந்த, ஆசிடநேரிசைவெண்பா, “ஆத் த்தவறிவினராண்டினை ஓராயினும், காத்தோம்பித் தம்மையடக்குந்- மூத்தொறுஉம், தித்தொழிலைகன்னித் திரித்தெரிவைபோற், போதக றுர்புல்லறியினார், “வஞ்சியெனென்றவன்ற ஹநுரைத்தான் யானும் வன், வஞ்சியானென்பதொலவாய் நேர்ந்தனை - வஞ்சியான், வஞ்சி யேன் வஞ்சியெனென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான். வஞ்சியாயவஞ்சியார் கோ” இவைமுதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஓரசை யானும், ஆசிட்டி ஒருவிகற்பத்தான் வந்தஆசிடநேரிசைவெண்பா, நெரிசரிபூங் குழணேரிழையே-எ-து. மகடேமுண்ணிலை, வெண்பாவக வல் கவிப்பாவளவடிவஞ்சியென்னுங் காரிகையுள், வெண்பாசெப்ப லோசையான் வருமென்றும், ஈண்டுஞ்செப்பலோசை குன்றாதென் றுக்கூறியது, கூறியது கூறிற்கூறாது, என்னை” கூறியதுகூறினுங் குற் றமில்லை, வேறொருபொருளாவிலக்குமாயின்” என்றாகவின ஒருசா ர்பிறயாக்கோத தந்தும் உதாரணவாய்பாட்டால் ஓசையூட்டிமையொழு

து-தத்தமோசையிற் சிறிதுவழுசி வருவனவுளவாயினும், வெண்பாவிற் குச்சிறிதும் செப்பலோசைவழுவலாகாதென்று யாப்புறுத்தற்பொருடடாகவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழு விவந்தநேரிசை இன்னிசைவெண்பாக்களை ஒருபுடை யொப்புமைநோக்கி வென்றிறைப்பாற்படுத்துவழங்கினும். இழுககாதென்பதறிவித்தற் காகவு மனக்கொள்க என்னை “ தத்தமபாவினத்தொப்பினுங்குறையினு, மொன்றொன்றொவ்வாவேற்றுமைவகையாற், பாதக்கமவண்ணமேலாவாயிற், பண்போலவிகற்பம்பாவினத்தாகும், “குறடபாவினாடடி நால்வகைத்தொடையான், முதற்பாதனிச் சொலினடி முடியரண்டு, விசற்பினப்பவனநேரிசைவெண்பா “என்றாவினயானுர், “இரண்டாமடியினதொருவெய்தி முரண்டவெதுகையாதானு மாகாதிரண்டுதுணியாவிடை நனிபோழ்ந்து, நிரந்தடிநானினநேரிசைவெண்பா. “என்றாகாதகைபாடினியாள்.

உருவுகண்டெள்ளாவுடையார் குறண்மடவாய்தடமண்டரியவனாகிண்டிரு குறணேரிசைகாமலாபின் கருமமுமாரத்தவுமவஞ்சியுள் + மார்தனிச்சொன்முன்னு நெரிதுண்கருங்குழனேரிழையாசிட்டநேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே குறள் வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசினடைநேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினிததுக்கொள்க. (௩.)

ஒன்றும்பலவும்விசற்பொடு என்கடியாய்த்தனிச்சொல் இன்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடி பலவாய் சொன்றுநிசுழ்வபொருடையாருசி லுறவண்டினங்கள் துன்றுங்கருமென்குழற்றுடியேரிடைத்தாமொழிபே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பொருடைவெண்பாவும்மாறாமணர்த்துற்று, ஒன்றும்பலவும் விகற்பொடுநான் கடியாய்த்தனிச்சொலின்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னும்-எ-து. ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த் தனிச்சொலில்லாமல நடப்பினஃதின்னிசைவெண்பாவெனப்படும்-எ-து. வ-து. “வைகலும் வைகல்வாக் கண்டமஃதுணாரர், வைகலும்வைகலை வைகுமென்றின் புறுவர், வைகலும்வைசற்றம்வாழ் நான்மேல்வைகுகல, வைகலைவைத்துணராதார், “துகடர்பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற்றொட்டுப், பகடநடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க, வகடுறயார்மாட்டுநில்லாதுசெல்லம், சகடக்காற்றோலவரும்” இவைநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தான், வந்த இன்னிசைவெண்பா, “கடற்குட்டம்போழ்வார் கலவர்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையா னுடைக்கிற்குந்தோயில், தவ

க்குட்டந்தன்னுடையா னீந்துமவைக்குட்டம், கற்றான் கடந்துவிடும். இன்று கொலன்று கொலென்று கொலென்னாது, பிணறையேகின்றது கூற்றமென்றெண்ணி, ஒருவுயின்நீயவை யொல்லும்வகையான், மருவுயின்மரண்டாரமம் “இவை காங்கடியாய்த் தனிச்சொலின்நிப்பல விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா - ஒன்றல்லவெல்லாம் பல வெண்பா தமிழ்கடையாகலின், என்னை “ஒன்றல்லவெல்லாம் தமிழ்கடை வடது, விரண்டல்லவையல்லவென்றிதினோ” என்குராகன், தன்னு மென்று மிகுத்துச்சொல்லிபவதனால், இரண்டாமடியினின்றுகி தனிச் சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினின்றுகி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிசைப்பத்தான் வருவனவும், கனிச்சொல் லின்நிப் பலவிகற்பாயி, அடிதோறும் ஒருஉத்கொடை பெற்றுவருவ னவும், பிறவாற்றாறு கேரிசைவெண்பாவிற்கு சிறிதுவேறுபட்டு காங்க டியான்வருவனவும், இன்னிசைவெண்பாவெனப்படும்-வ-று. “அங்க ண்விசுமபிண்கனிலாப்பார்கிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற் றிங்கள், மறுவாற்றுஞ்சான்றோ ரொகாற்றாந்தெருமந்து, பேய்வொரு மாசுநின்” “மனிதேரான்கச்சியுமாகட லுத்தம்முள், ஒழியும் பெருமையு மொக்கு, மனிதேரான், கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல் லாம்படும் “இவையிரண்டாமடியி னின்றுகிதனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா - “வளம்படவேண்டா - செய் தாறுமில” இதுமூன்றாமடியினின்றுகிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிசைப் பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா “இன்னுமைவேண்டிவொழிசு, இந்நிலத்து, மன்னுதலவேண்டினிசைகடுக, தன்னோடு, செலவதுவே ண்விசைநெஞ்செய்க, வெல்வது, வேண்டின்வெகுளிரிடல், இவைவடி தோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெ ண்பா - “மழையினறி மாநிலத்தார்கிலலை, மழையும், தவமிலாரில்வழி யிலலை, தவமும, அரசிலாரில்வழியிலல் அரசனும், இலவாழ்வாரிலவ ழியில,, இஃகடிதோறுமொரு உத்கொடையெனவு, மெனவை ந்தாகுமின்னிசைதானே, என்ருர்பிறருமெனக்கொள்க, அடிபலவாய் ச்சென்று நிகழ்வபொருடையாம் - எ - து. காங்கடியின்மிக்க பலவ டியான்வருவது பஃருடைவெண்பாவெனப்படும்-வ-று. கேரிசைவெ ண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், காங்கடியேயுரிமைசொ ள்ளமையான் காங்கடியின்மிக்கபலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற்

போந்தபொருளெனக் கண்டொரா-வ-து, வைபகமெல்லாங் கழனி யாவையகத்துச, செய்கமேநாற் றிசையினேயங்கள், செய்யகத்தா, வான்கரும்பே தொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின், சாநேயநாட்டு த்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியாகசசிப்புறமெல்லாங், கட்டியுட், டா னேம்மமான சருக்கநாமாமணியே, ஆனேற்றான் கசசியகம் “இதுபல விசயத்தான் வந்தவழிப் பட்டுறெடைவெண்பா, “சேற்றுக்கானிலந் செருவென்றவேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ப்பிற, பகழிபொருகயற், ருற்றந்தொழிலவடிவுகம்முட்டமொற்றம், வேற்றுமையின்றியேயொ த்தனமாவேடர், ஆமறுகநாலாட்டியர்கண் “இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒருவிசயப்பட்டுறெடைவெண்பா, “பன்மாடக்கூடன் மதுரைநெடுந்த ருவில, என்னெடுநின்றிரிநுவரவருளனும், பொன்னோடைநன் மென் றுணல்லளே பொன்னோடைக், நியானைநன்மென்றான மந்திலைய்யா னை, எருத்தத்திருந்த விலங்கிலவேற்றென்னன், நிருத்தாரநன் மென் றேன்றியேன், இஃது ஆமடியான்வந்த பலவிசயப் பட்டுறெடைவெ ண்பா, இனிவழியின்மிக்க பட்டுறெடைவெண்பாக்களை யாப்பருங்கல விருக்தியுட்கண்டுகொள்க, சென்றுவிசயவென்றி சிறப்பித்தவதனால் செப்பலோசையிற் சிறிதுவழுவியந்த பட்டுறெடைவெண்பாக்களை ஒரு புடையொப்புமைநோக்கிவெண் கலிப்பாற்படுத்தவழங்கினு மிழுக்கா தென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க, சிறைவண்டினங்கென்றுங் கருமெ ன்குழம்றுடியே ரிடைத்துமொழியே-எ-து. மகதேவமுன்னிலை, என்னை தொடையாடியித்துனை யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றியுறுப்பழி வில்லா, நடையதுபட்டுறெடை நாமங்கொளலே, என்றார் காக்கைபா டினியார்.

(௩)

வைகலும்வைகறுகடர்கடற்குட்டமின் றுமங்கண்
எய்துமவிதேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோல்
வைபகமெல்லாம்பலவிசயப்பெற்றுசேற்றொருகால்
பையாவல்குற்பன்மாடம்பட்டுறெடைப்பல்விசயப்பே.

இவ்வாசு சூத்திரக்காரிகையின்வழியே இன்னிசைவெண்பாவிற் கும், பட்டுறெடைவெண்பாவிற்கும், காட்டிய இலக்கியங்களை முதனி னைத்துக்கொள்க.

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன் றின்வந்தால்
நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலா குறிகரில்வெள்ளை
கோரசைச்சீருமொளிசேர்பிறப்புமொண்காசுமிற
சீருடைச்சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெ ண்பாவும், எல்லாவெண்பாவிற்கு மீறாமாறுமுணர்த்து-ந்து - நேரிசை

யின்னிசைபோல நடந்தடிமூன்றின் வந்தாளேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்-எ-து, நேரிசைவெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும், மூன்றடியான்வருவன நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவெனவும், இன்னிசை வெண்பாவேபோலத் தனிச்சொலின் றி ஒருவிகற்பத்தானும், புலவிகற்பத்தானும், மூன்றடியான்வருவன இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவெனவும் வழங்கப்படும்-எ-து, என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், ஸீரடிமூக்காலீருவகைப்படுமே” என்றாகலின், வ-று-நற்கொற்றவாயினறுக்குவளைத்தாகொண்டு, சுற்றும்வண்டார்ப்பம்புடைத்தாளே, பொற்றேரான், பாலநல்வாயின்மகள், “அறிந்தாளே யேத்தியறிவாங்கறிந்து, சிறந்தார்க்குச்செவ்வனுடைப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொண்டு, இவை இரண்டாமடியினிறுதிதனிற் சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒருவிகற்பத்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுலெகெய்தலுங் கொட்டியுந்நீண்டிப், பிறநாட்டுப்பெண்டிர் மூடிநாறும்பாரிரிசு, அறநாட்டுப்பெண்டிர், இது தனிச்சொலின் றி ஒரு விகற்பத்தான்வந்த வின்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, சூனாயாமுவம்மி மிதப்பவனாயனைய, யானைக்குரீத்து முயற்குலியென்ப, கானகநாடன்களை, “முல்லையுறவவித்துக்காட்டினமெல்லவே, சேயிதழ்க்காந்த மடுப்பின்றபோயினார், திண்டேர்வரவுகாக்குங்கார், இவைதனிச்சொலின் றிப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலறிந்தாளேயுநம்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சூனாயாமுவம்மி
நிற்றற்குரியநறுலெகெய்தலு முல்லையுமென்
றெற்றப்படாதனவின்னிசைச்சிந்திற்குலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோரசைச்சீருமொளிரேர் பிறப்புமொண்காசுமிற்ற சீருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்று தேறுகவே-எ-து. எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளென்னும் நோசைச்சீரானும், மலொன்னு நிராயசைச்சீரானும், காசுபிறப்பென்னும் வாய்ப்பாட்டிற் சூற்றியலுக்காரியுறிய நேரிற்றியற்கோலும், இற்றமுச்சீரடியேயிற்றடியாவதென்றுதெளிக-எ-து, வெண்பாவி னிறுதிச்சீர்க்குக் குற்றியலுக்காரியுற வேறுதகாண மெடுத்தோகியதுஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப்போந்ததுஉம். பெண்வாவினை அலங்குத்தாரணம்

காய்பாட்டா னோசையூட்டும்பொழுது, பிறவாய்பாட்டா னோசை யூட்
ட்டலர்க்காதகலினெனக்கொள்க இனியவ்வாற்றா னோசையூட்டுமாறு,
பாலொடுநீர், என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே, கூவிளம்,கூவிளம்
தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள்-என்றோசையூட்டுக. “நன்
றறிவாரில்-அவலமிலர், என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம்
தேமா-புளிமா-கருவிளங்காய் தேமா-புளிமா-மலர் என்றோசையூட்டுக
மங்கலமென்ப மனைமாட்சிமறறத, நன்கலனெனக்கட்டபேறு, என்ப
தனை அலகிட்டுமுறையானே கூவிளம் தேமா புளிமாங்காய் கூவிளம்
கூவிளம் தேமாங்காய் காசுஎன்றோசையூட்டுக “அகாமுதல வெழுத்
தெல்லாமாதி, பசுவன்முதற்மேயுலகு, என்பதனை அலகிட்டுமுறையா
னே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமா புளிமா பிறப்பு என்
றோசையூட்டுக, பிறவெண்பாக்களையும், இவ்வாறலகிட்டு டோசையூட்
டிச்செப்பலோசை வழுவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரிலவெள்ளைக்கென்று
சிறப்பித்தவதனால், குறள்வெண்பாவினை ஓடிமுக்காலென்றும், சிந்தி
யல் வெண்பாவினை ஈடிமுக்காலென்றும், நேரிகைவெண்பாவினை மூ
வடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடி
முக்காலென்றும், பஃறொடைவெண்பாவினைப் பலவடிமுக்காலென்
றும், பெயரிட்டுவழங்குவ ரொருசாராசிரியரெனக்கொள்க. ஒளிசேர்
பிறப்பு மொண்காசுமென்று சிறப்பித்தவதனால் காசுபிறப்பென்னும்
வாய்பாட்டான் முற்றியலுகாமீரூகிய நேரீற்றியற்சீரிறுதியாகிய முசுசீ
ரடியானு மிறுவனவுமுள ஒருசார்வெண்பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்
கொள்க, வ-று. “மஞ்சுருழ்சோலை மலைநாடமூத்தாலும், அஞ்சொன்
மடவார்க்கருளு, இதுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகா
மீரூயிற்றவெண்பா “இலைமலர்க்கோதா யிலங்குநீர்ச்சேர்ப்பன், புனை
மலர்த்தாரகலம்புல்லு, இதுகாசென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகா
மீரூயிற்றவெண்பா. இவைசெய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொ
ள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெண்பாமற்றவை, யந்தடி சிந்தடியாக
லுமவ்வடி, யந்தமசைச்சோகவும்பெறுமே, என்பதியூப்பருங்கலம்.”
முற்றியலுகாமு முற்றியலுகாமும், பெற்றவாய்பாட்டா னின்றிறுமெ
ன்ப, என்றாராகலின், “மாவாழ்புலிவாழ் சுரமுளவாகமணியிறுவா,
யோவாதளபெடுத்துஉங் கெழுஉவுமுதாரணமாய்,நாவார்ஈறெழும்புழை
நத்தத்தர் யாப்பினடந்ததுபோல், தேய்வாமுகாமவந்தாவியுத்திரிங்குச்
செப்பியதே, இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஓசையூட்டுதற்கருத்தாவது
மாவாழ்சுரம், புலிவாழ்சுரமென்னும், வஞ்சியுரிச்சீரிசண்டு முளவாக
லுத்தது ஒருபயனோக்கித்தாஉமணி செழுஉமணி என்றனவெடுத்து
லெந்தலவாகியவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குதாரண மெடுத்துக்காட்டினார் - நத்தத்

தஞர் முதலாகிய பொருசாராசிரியர், அதுவேபோல இத்தாலியுடைய ருத் தேமா புளிமாவென்னு மிரண்டுநேரிற்றியந்தீருமுளவாக வெண் பாவி னிறுதிச்சீர்க்கு உதாரணவாய்பாட்டானேசை யூட்டுதற்கோரு ட்டாகக் குற்றியலுகரமிகு காகபிறப்பென்னு மவாய்பாட்டானே ரீற்றியந்தீரீரூக வேறுதாரண மெடுத்தோதினொனக்கொள்க. (௫)

அந்தமில்பாதமளவிரண்டொத்துமுடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகுந்திருவேயதன்பெயாசீர்பலவாய்
அந்தங்குறைவஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேழ்
சந்தனுகிதைந்தகுறஞ்சுருளினததாழிசையே.

இ-கை குறள்வெண்பாவில் கினமாகியதுறையும், தாழிசையுமாறா யுணர்ந்து-ற்று. அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச் செந்துறையாகும்-எ-து- இரண்டடியாய்த்தமுள்ள வொத்துவருவது வெண்செந்துறையென்றும், செந்துறைவெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வழங்கப்படும்-எ-து. அந்தமில்பாதமென்று சுறப்பித்தாதனால், விழு மியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமுடைத்தாய்வருவதெனக்கொள்க, என்னை “ஒழுகியவோசையினுத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளது வெண்செந்துறையே. என்பதியாப்பருங்கலம்-வ-று. ஆர்கவியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம், ஒதலிற்சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை, “கொன்றை வேயந்தசெல்வனடியினை, என்றுமேத்தித்தொழுவுமியாமே, இவை விழுமியபொருளும், ஒழுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்செ ந்துறை, திருவே-எ-து-மகடேமுன்னிலை, சீர்பலவாயந்தங்குறைவும்- எ-து-நாற்சீரின்மிக்க பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் ஈற்றடி குறைந் துவருவன குறட்டாழிசையெனப்படும்-எ-து, இரண்டடி யென்பதிக் காரம் வருவித்துகாக்கப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், காழிசை க்குறளெனினு மொக்கும், சீர்வகூர யறையிலாமையால் எனைத்துச் சீரானும், அடியானும். வரப்பெறுமெனக்கொள்க, வ-று. “நன்னுவார் வினை நையநாடொறு நற்றவர்க்கரசராயஞானந், கண்ணினுடியே யடைவார்கள் கற்றவரே, “நீலமாகடனீடுவார் திரைநின்றபோற்பொக் கிப் பொன்றுமாங்கவை, காலம்பலகாலஞ்சென்றுஞ் செல்வரயாக்கை சுழிதலுமே, எ-று, இவை ஈற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரா ன்வந்தமையால், குறட்டாழிசை, செந்துறைப்பாட்டி. நிழிபும-எ-து. அடியிரண்டாய் அளவொத்துவிழுமியபொருளும், ஒழுகிய வோசையு மின்றி இவ்வாறே செந்துறைவெள்ளையிற்சிதைந்து வருவனவெல்லா ள்செந்துறை-சிதைவுத்தாழிசைக்குறளெனப்படும்-எ-து. வ-று. “பின் டியினீழ்ம யெருமான்பிடர்த்தலை, மண்டலந்தோன்று மால்வாழியின்

னாய், “அறுவார்க்கறுவனாப்பெற்றுங்கெளந்தி, மறுவறுபத்தினிபோல்
வையயினீரோ, இவை விழுமியபொருளும், ஒழுக்கியலோசையுமின்றி
இரண்டடியுந் தம்முனொத்து வந்தமையிற் செந்துறைச் சிதைவுத்தா
ழிசைக்குறள். அங்கேழ்சர்ச்சஞ்சிதைந்தகுறளங் குறளினத்தாழிசை
யே-எ-து, செப்பலோசையிற் சிதைந்துவேற்றுத் தளைகட்டுக் குறள்
வெண்பாவிற் சிதைந்துவருவன வெல்லாங்குறள் வெண்பாவிற்கினமா
கிய குறட்டாழிசையெனப்படும். “வண்டார்பூங்கோதை வரிவளைக்கை
த்திருறுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி, இதுசந்தஞ் சிதைந்தாழிசை
க்குறள். என்னை “அந்தடிசுறையெனவுஞ் செந்துறைச்சிதைவுஞ், சந்தழி
குறளஞ் தாழிசைக்குறளே, உரைத்தனவிரண்டுங், குறட்பாவினமே,,
என்பன யாப்பருங்கலம்.

மூன்றடியானுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத்
தான்றனிச்சொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே
மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிழைமுன்புழியாய்
ஆன்றடிதாஞ்சிலவந்தங்குறைந்திறும்வெண்டிறையே.

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிசையும், வெண்டிறையுமா
மாறுணர்த்துற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத் தா
ன்றனிச்சொற்பெறுந் தண்டாவிருத்தம்-எ-து. மூன்றடியானுமுற்றுப்
பெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லே யிறுதிக்குட் டனிச்சொல்லாய்-
வருவது வெளிவிருத்தமெனப்படும்-எ-து, மூன்றடியானுமென்ற வும்
மையால் நான்கடியானும் வரப்பெறுமெனக்கொள்க, தண்டாவிருத்த
மென்று சிறப்பித்தவதனால் நாம்சீரடி யுட்பட்டடங்காது வேறாய்வரு
வது ஈண்டுத்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒரு மூன்றொரு
நான்கடியடிதோறும், தனிச்சொற்றழி நடப்பதுவெள்ளை, விருத்த
மெனப்பெயர்வேண்டப்படுமே, என்றார் காக்கைபாடினியார்-வ-று.“
கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பரந்தனவாலென்செய்கோயான்
வுண்டிவரிபாடவார்தனவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயான், என்டி
சையுந் தோகையிருந்த கவியேங்கினவா லென்செய்கோயான், இது
மூன்றடியான் என்செய்கோ யானென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த
வெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரார்,கூ
வென்றே கூவிகொண்டாரொருசாரார், மாமாவென்றே மாய்த்தனார்
நீந்தாரொருசாரார், ஏகீர்நகீர்என்செய்து மென்றொருசாரார், இது
நான்கடியாய் ஒரு சாராரசென்னுந் தனிச்சொற்பெறுவந்த வெளிவிரு
த்தம். வெண்டாழிசையே மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து

மூன்றடியாய் நின்றடிவெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிடுவது வெண்
 டாழிசையென்றும், வெள்ளொத்தாழிசையென்றும், வழங்கப்படும்-
 எ-று, என்னை “அடியொருமூன்றுவந்தத்தடிசிந்தாய், விடினது வெண்
 னொத்தாழிசையாகும், என்பதியுட்ப்பருங்கலம், வ-று, “நண்பிதென்று
 தீபசொல்லார் மூன்புரின்று முனிவுசெய்யார், அன்பு வேண்டிபவா,
 இது மூன்றடியாகிரியத்தளைடான் வந்தவெண்டாழிசை, மூன்றிழிபே
 முயர் வாயானடிதாஞ் சிலவந்தக் குறைந்திடும்வெண்மிறையெ-எ-து,
 மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியா
 னும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிற் சிலவடிசிலசீர்குறை
 ந்துவருவன வெண்மிறையெனப்படும்-எ-று, ஆன்றடிதாமென்றுசிறப்
 பித்தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோ ரோசையாயும், பின்பிற் சிலவடி
 மற்றோரோசையாயும், வருவனவொரு சார்வேற்றொலி வெண்மிறை
 யெனக்கொள்க. என்னை “மூன்றடிமுதலா வேழடிகாறும்வந்த தீற்றடி
 சிலசில சீர்தபநிற்பினும், வேற்றொலிவிரவினும் வெண்மிறையாகும்
 என்பதியுட்ப்பருங்கலம், வ-று, “குழவிசையவண்டினங்கள் கோழிலை,
 செங்காந்தக்குலைமேற்பாய, அழலெரியின் மூழ்கினவாலந்தோ வளிய
 வென்றயல்வாழ்மந்தி, கலுழ்வனபோனெஞ்சயர்த்த கல்லருவிதூஉம்,
 நிழல்வரை நன்னாடனீப்பனோவல்லன், இது நான்கடியாய் ஈற்றடியிச
 ண்டிம், இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஒரொலிவெண்மிறை, “தாளாளால்
 லாதார் தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும், யாளியைக்கண்டஞ்சியா
 னைதன்கோடிாண்டும், பிச்சிபொற்சாய்ந்து விழும்பிசிறிநியாங்கே, இது
 மூன்றடியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஒரொலிவெ
 ண்டிமை “மூழ்க்குதினாக் கொற்சைவேந்தன் முழுதுலகுமேவல்செய
 முறைசெய்சோமான், வழங்குதினல வரண்மாறன் மாச்செழியன்றாக்
 கரியவைவேல்பாடிக்க, கலங்கிவின்றொலாங் கருதலாகாவணம், இலக்
 குவாளிரண்டின விருசைவீசிப்பெயர்ந், தலங்கண்மம் லையிழந்தாட
 வாடுமீவன், கொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கேபுரிந்துவின்றொலாம், வில
 ன்கியுள்ளந் தப்பினிந்துவேறாபவே, இது ஏழடியாய் முகவிரண்டடி
 யும் அறுசீராய் ஒரோசையாய்ப், பின்பிலந்தடியும் நாதசீராய் வேறோ
 ரோசையாய்வந்த வேற்றொலிவெண்மிறை, ஐந்தடியானு ஆறடியானும்
 வருவன யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க. மூன்றடியாய்வெண்
 னோபோன்றிறுத்தாழிசை முன்றிழிபேழ் ஆன்றடிதாஞ் சிலவந்தத்தடி
 ளவைகுறைந்து, தோன்றுந்துறை வெள்ளோதண்டாவிருத்தத் தனிச்
 சொல்வந்து, மூன்றடியானு முடியுமுடியுமொர்நான்கினுமே, என்று
 வெண்பாவிற்றினமாயி தாழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறையானே
 இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைதிமொற்றமாகக் காரிகைசொல்லவேண்

ஐய தென்னையோவெனின், ஒருசார்வெண்ணிறையின் ஈற்றடியொன் றொருசீர் குறைந்துவருவன வுளதென்பதூஉம், வெள்ளொத்தாழிசை யின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரான் வருமென்பதூஉம், சிந்தியல்வெ ண்பா வொருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெள் ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்குவே ண்டப்பட்டது. தலைதொற்றந்தந்து புணர்த்துணைத்தலென்பது தந்தி ரவுத்தியாகிலான்-வ-று. “வெறியுறுகமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காவினும் உறவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மற், செறிவுறுதகையினர் சிற ந்தனரிவரநமக், கறிவுறுதொழிலொன் நலலவைசொல்லன்மின், பிற பிறநிகழ்வனபின், இது ஈற்றடியொன்றொ ரு சீர்குறைந்துவந்த ஒரொ லிவெண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை முகலிரண்டடியும் நார்திராய் வருவது நண்பிதென்னு மிலக்கியத்துடன்கொள்க, “அன்னாயறங் கொளலங்கிளர்சேட்சென்னி, ஒன்னொடை புறம்போலநலங்கவர்த்து, அன்னான்றுறந்துவிடல்-ஏடியறங் கொளலங்கிளர்சேட்சென்னி, கூடா ருடைபுறம்போல நலங்கவர்த்து, நீடான்றுறந்து விடல்—நாவாயறங் கொள லங்கிளர்சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம்போலநலங்கவர்த்து காவான் றுறந்துவிடல்,, இவை சிந்தியல்வெண்பா, ஒருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை, என்னை “சாடி முக் காலிசைகொள்கடந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றி நொத்தாழிசை, என்னுர்மயேச்சுரர்.

(௬)

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழவிசைய
வண்டினம்வெண்ணிறைதாளா முழங்கொடுதாழிசையே
நண்பிதென்றூர்கலிகொன்றைவெண்ணெருநீலநண்ணும்
பிண்டியறுவார்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வளையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வெண்பாவினகாட்டியஇல க்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

கடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமருசீர்
இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து
நடைபெறுமாயினிலைமண்டிலநடுவாசியந்தத்
தடைதருபாதத்தகவலடி மறிமண்டிலமே,

ஆகவலோசையோடளவடித்தாடியும், இயற்சோபயின்றும், அயற்சீர் விசுவியும், தன்றிதழுவினும், பிறதனைமயங்கியும், நிரைநடுவாசியவஞ் சியுரிச்சீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையா

னும் ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவானெ
டுத்துக்கொண்டார் அவற்றுள், இக்காரிசை, நேரிசையாகிரியப்பாவும்,
இணைக்குறளாகிரியப்பாவும், நிலைமண்டிலவாகிரியப்பாவும், அடிமறிம
ண்டிலவாகிரியப்பாவுமாமாறுணர்த்துற்று. கடையயற்பாத முச்சீர்வ
ரினேரிசை-எ-து, ஈற்றயலடி முச்சீரான்லருவது நேரிசையாகிரியப்
பா-எ-து. என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி, வந்தன நேரிசையாகிரி
யம்மே, என்பதியாப்பருங்கலம்,, வ-று. “நிலத்தினும் பெரிதேவானி
னுமுயாந்தன்று நீரினுமாரளவின்மேசாரம், கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்
கொண்டு, பெருந்தேனிழைக்கு நாடனெடுநட்பே,, இஃதீற்றயலடிமு
ச்சீரான் வந்தமையானேரிசையாகிரியப்பா. காழருசீ ரிடையலகுன்றி
னிணைக்குறள்-எ-து ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இஃதடியுகள்
இரண்டும்பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வருவன இணைக்
குறளாகிரியப்பா-எ-து, என்னை “அளவடியங்குமுமாறுயுமாகிக், குறள
டிசிந்தடியென்று விரண்டுமிடைவா நிற்பதிணைக்குறளாகும்,, என்றார்
காக்கைபாடினியார்-வ-று “நீரினறண்மையுந் தீயின்வெம்மையும், சார
ச்சார்த்து, தீரத்திருஞ், சாரளு-ன்கேண்மை, சாரச்சாரச்சார்த்து, தீர
த்தீரத்தீரப்பொலலாதே,, இது முகலடியும் ஈற்றடியுநாற்சீராய் இடை
யடி யிருசீரானும், முச்சீரானும்வந்த இணைக்குறளாகிரியப்பா. “சிறிய
கம்பெறினே யெமக்கியுமன்னே பெரியகடபெறினே,யாம்பாடத்தான்
மகிழ்ந்துன்னுமன்னே, சிறுசோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே,
பெருஞ்சோற்றானும், நனிபலகலத்தன்மன்னே, என்பாடு தடிபடுவ
ழியெல்லாம், எமக்கியுமன்னே, அம்பாடு வேனுழைவழியெல்லாம்,
தானிக்குமன்னே, நாந்தநாறுந்தன்கையால், புலவுநாறுமென்றலை தை
வருமன்னே, அருங்கலையிரும்பா ணரகன்மண்டைத் துளையூர்இ,இரப்
போர்கையுளும்போகிப், புரப்போர்புன்கண்பார்வைசோர, அஞ்சொ
னுண்டேர்ச்சிப் புலவர்நாவிற், சென்றுவீழ்ந்தன்றவன், திருநிறத்திய
ங்கியவேலே, அரசார்க்கெந்தை யாண்டுளன்கொல்லோ, இனிப்பாடு
நருமில்லை, பாடுநருக்கொன்றிகுநருமில்லை, பனித்துறைப் பகன்றை
நைகொண்மாமலர், சூடாதுவைகி யாங்குப்பிறர்க்கொன்றியாதுவியு
முயிர்தவப்பலவே,, இஃதிடையினையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய்
வந்தமையால் இணைக்குறளாகிரியப்பா, காமருசீரென்று சிறப்பித்தவ
ரனால் ஆகிரியப்பா நான்கிற்கும் ஏயென்னுமசைச்சொல்லாநிறுவது
நெப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறாய்வரப் பெறுமாயினு மென்கொ
ர்க. என்னை “அக்வீசையன வகவன்மற்றவை, ஏ ஓ ஈ ஆ வென்னை
யென்றிறமே என்றார் தொல்காப்பியனார், எல்லாவடியுமொத்துகடை
பெறுமாயி நிலைமண்டிலம்-எ-து, எல்லாவடியுந்தம்முள்ளவொத்து நர்

ந்சீரடியாய்வருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-று. வ-று. “வேரல்வே
விவர்க்கோட்பலவின், சாரனாட்செவ்வியையாகுமதி, யாரஃதறிந்திசி
னோசாரம், சிறுகோட்டுப்பெரும்பழந்தாங்கியாங்கிவன், உயிர்தச்சி
றிது காமமோபெரிதே, இஃதெல்லாவடியும் நாற்சீராயவொத்துவந்
தமையால் நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா, மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டில
மெனினுமொக்கும், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்சூ-என்னென்ன
மசைச்சொல்லாணிறுவது சிறப்புடைத்துமற்றொருசாரொற்றினனும்
உயிரினனும், நராய்வரவும் பெறுமெனக்கொள்க, என்னை “ஒத்தவடி
த்கா யுளையாமாபொடு, நிற்பதுதானே நிலைமண்டிலமே, என்னென்கி
ளவினா யிரூப்பெறுதலு, மன்னபிறவு மந்தவிலேபெற, நிற்கவும்பெ
றுஉ நிலைமண்டிலமே, என்றாராகவின், நடுவாதுயர்த்த தடைதருபாத
த்தகவ லடிமறிமண்டிலமே-எ-று. எல்லாவடியு முதனடுவிறுதியாகவு
ச்சரிப்பினு மோசையும்பொருளும் பிதழயாது வருவதடிமறிமண்டில
ஆசிரியப்பா-எ-று, என்னை “மனப்படுமடிமுதலாபிறின்மண்டிலம்என்
பதியாப்பருங்கலம், “உரைப்போர்குறிப்பினுணர்வகையன்றி, யிடைப்
பான் முதலீறென்றிலைவதம்முண், மதிக்கப்படாதனமண்டிலயாப்பே,
என்றார்க்கைபாடினியார், வ-று, “சூரல்பம்பியசிறுகான்பாரோ, சூராமக
ளிராணங்கினரோ, வாரலெனினேயானஞ்சவலே, சாரனாடீவரலாரே,
இஃதெல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பி
தழயாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாகுநிலத்தினுமென்பதினைக்குறட்பா
நீரின்சிறியநிலமையதாநிலைமண்டிலப்பா
வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவில்லேர்நுதலாய்
சூரல்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணிந்தனரோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியருழிசைமூன்றடியொப்பனகான்கடியாய்
எருத்தடிநெந்துமிடைமடக்காயுமிடையிடையே
கருக்கடியடிபுந்துறையாங்குறைவிரொல்சீரகவல்
விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை. ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்த
முமா மாறுணர்த்து-ந்து. தருக்கியருழிசை மூன்றடியொப்பன-எ-று.
மூன்றடியாய்த் தம்முள்ள வொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை-எ-று.

தருக்கியவென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒரு மொருண்மேன் மூன்றெக்கியருவன சிறப்புடையன, தனியே வரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவினவாய்விடி, னுன்றவகவற் றுழிசையாகும்,, என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுகுணிலாக் க ணிபுகுத்தமாயவன், இன்றுநம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன் னைபந்தீர்க்குழல் கேளாமோதோழி. பாம்புகயிருக்கடல கடைந்தமாயவன், ஈங்குநம்மானுள் வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலந்தீர்க்குழல் கே ளாமோதோழி கொல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லிந ம்மானுள் வருமேலவன்வாயில், முல்லையந் தீர்க்குழல் கேளாமோதோ ழி,, இவையொருபொருண்மேன் மூன்றெக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை “வாணுநிமிர்ந்தனை வையகமளந்தனை, பான்மதிவிடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை, நீன்றவண்ண நின்னினாகழொழுதனம்,, இது தனியேவ ந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடியா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்கா யு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம்-எ-து. “நான்கடியாய் ஈ ற்றியலடி குறைந்து வருவனவும் நான்கடியாயிற்றிய லடி குறைந்திடை மடக்காய் வருவனவும், நான்கடியா யிடையிடையே குறைந்து வருவனவு ம், நான்கடியாயிடையே குறைந் திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆரி யத்துறை. எ-று. நான்கடியாயென்பதனை யெல்லாவற்றினோடுங் கூட் டியிடையிடையே யென்பதனை யொருகாவிரதலையுங் கூட்டி மத்திமதிப்மாகப் பொருளுணைத்துக்கொள்க. சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனத் துச்சீரானும், அடியாய்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. வ-று. “கரைப்பொ ருசான்யாற்றத் கல்லதொம்முள்ளி வருவிராயின், அரையிருள்யாமத்த டெய்யியே மஞ்சியகன்றுபோக, நரையுருமேறு துங்கைவேலஞ்சுறம் மை, வரையரமங்கையர் வெளவுதலஞ்சுறம் வாரலையோ,, இது நான் கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “வண்ணெர்பூந்தா ர்வளங்கெழுசெம்பூட் சேய்வடிவேபோலத், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திமாவின் வித்சுணந்தோன்யாரோ, தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திவந்துகம்,பண்டைப்பதிவி னவிப்பாங்குபடமொழிந்துபட ித்தோனன்றே,, இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடிகுறைந் திடைமடக்கா ப்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த குருமுகத்தெழினிறக்கு ருதிக்கோட்டன விருந்தாட்பெருங்கைக் குன்றுமென வன்றுமெனக் குமுறுநின்றன கொடுத்தொழில்வேழம், வென்றுந்ந்தமைந்த விளங் கொளி யினம்பிறைத்துளங்கு வாளிலங்கெயிற் மழலுளைப்பருஉத்தா னதிரும் வானெனவெதிருங் கூற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழிக்கண்ணா னி,சென்றுந்ந்தமைந்தகிதுறுதுதிவன்னுகிர்ப்பொறியெருத் தெறுழ்வளிப்

லவுநாமழல்வாய்ப் புணலாமெனக் கணலாமெனப் புணையர் நின்றன
 விமாளேற்றை, என்னுங்கிவையிவை யியங்கலினெந்திறத் தினிவாஸ்
 வண்டலந் தனிவரலெனத்தலை விலக்கவி னிறுவனா மிசையெறிகு
 ம்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்காவிர விடைகளவுளமது கற்
 ருரோதுங் கற்பன்றே, இதுநான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும்
 தினுன்கு சீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடை யிடைகு
 மந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. “இரங்குயின்முழவா வின்னிசையாழ்தே
 ரு, அரங்கமணிபொழிலா வாடும்போலு மினவேனில், அரங்கமணி
 பாழிலா வாமிமாயின், மரங்கொன்மணந்தகன்றார் கெஞ்சமென்செய்
 தினவேனில், இது நான்கடியா யிடையிடை குறைந்திடை மடக்கா
 வந்த ஆசிரியத்துறை. என்னை “கடையதனயலடி கடையதபுரடையடி,
 வெறுமடக்காய் நான்கடியாகி, யிடையிடை குறைவமகவற்றுறையே
 என்பதியாப்பருங்கலம். குறைவிறெசீ ரகவல் விருத்தங்கழிநெடி னு
 ரகொத்திவது-எ-து, கழிநெடிநெடிநான்காய்த் தம்முள்ளவொத்துவ
 டுவன ஆசிரியிருத்தம் எ-று. குறைவிறெல்சீரென்றுசிறப்பித்தவதனா
 டு-என்கிரின் மிக்கசீரான்வந்த அடியெய்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்
 வ-று. “விடஞ்சுழாவினிடையுடங்க மின்னாள்விசி வினாயார்வேங்
 டஞ்சுழாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல்பாடொதங்கி, வடஞ்சேர்கொ
 டகை மலைதாந்தாம் வடிக்கண்ணீ லமலர்தாந்தாந், தடந்தோளிரண்டும்
 வய்தாந்தாமென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே, இஃ தமசீர்க்கழிநெ
 டிலடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கணிகொண்ட-எ-து, எழுசீர்க்கழி
 நெடிநெடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். மூவடிவினல்-எ-து. எண்சீர்க்
 கழிநெடிநெடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். இடங்கைவெஞ்சிலை-எ-து
 என்பதின்சீர்க்கழிநெடிநெடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு
 ர-து, பதின்கீர்க்கழிநெடிநெடி யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். என்னை
 கழிநெடிநெடி நான் கொத்திறின் விருத்தமலை, தழியாமரபிள தகவலா
 நம், என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே-எ-து. மகடேமுன்னிலை

கன்றுகுணில்வா னுறத்தாழிசையங்கொபொருகான்
 என்றதும்வண்டுளர்பூந்தாரிசங்கு குயின்முழவாக்
 கொன்றார்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்முழுமுனிவிடங்கணிமூவடிவாகியவே.

இவ்வகாச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா வினங்கட்கு
 கார்த்திய இலக்கியங்களை முதனின்றத்துக்கொள்க. (க)

தாவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கவிநீர்த்திணைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமூச்சீர்குறனடுவேமடுப்ப
 தரவொன்றுமல்குலதம்போதரங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய், நேரீற்றியற்சீரும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 த்திரும் வாராது, நிராமுதலாகிய வெண்பா வரிசசோமிக்கு நேரடித்தா
 ய்க் கவித்தளையும், அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முத
 லுறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் கரிதகமென்னுந்
 துணையுறுப்பு முடைத்தாப், ஒத்தாழிசைக்கவி, வெண்கவி, கொச்சகக்
 கவியென்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கவிப்பாக்களோ உறுப்பினும்,
 ஓசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவர் எனெத்து
 க்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கவிப்
 பாவும், அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கவிப்பாவுமாமாறுணர்த்து-ற்
 று. தாவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்கரிதகமாய்நிரலொன்றி
 னேரிசை யொத்தாழிசைக்கவி-எ-து, முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பி
 ன்பு மூன்றுதாழிசைவந்து, அதன்பின் னொருதனிச்சொல்வந்து, அத
 ன்பின்னொசியத் தானாவது, வெண்பாவானாவது, ஒருகரிக்க வுறுப்புப்
 பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக்கவிப்பா-எ-று. தாவெனினு
 ம், எருத்தமெனினுமொக்கும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பா
 ட்டெனினுமொக்கும். தனிச்சொலெனினும், விட்டிசையெனினும்,
 கூனெனினும், தனிநிலையெனினுமொக்கும் கரிதகமெனினும், மடக்கி
 யலெனினும், வாரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கியலெனினு
 மொக்கும். என்னை, “தந்து முன்னிற்றலிற் றரவேதாழிசையொத்தாழி
 ந்திதினஃ தொத்தாழிசையே, தனிதரநிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதினா,
 நீர்ச்சுழிபோலநின்று கரிந்திறுதலிற், சோர்ச்சியில்புலவர் கரிதகமெ
 ன்ப, என்று காரணக்குறிசொன்னொரு முளொனக்கொள்க. இனித்தர
 வுதாழிசைகட் கடிவரையறையாமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடியென்னுந்
 காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்-வ-று. “வாணெடுங்கண்பனிகூரவ
 ண்ணம் வேளுய்த்திரிந்து, தோணெடுத்தகைதறந்து துண்பங்கூர் பசப்.
 பினவாய்ப், பூனெடுங்குமுலை கண்டும்பொருட்பிரிதல் வலிப்பயவோ,
 இதுதரவு-சுருடையகடுங்கடங்கள் சொலற்கரியவென்பவாற், பீருடைய
 யலந்தொலையப் பிரிவாரோபெரியவரோ.—சேணுடைய கடுங்கடங்கள்
 செலற்கரியவென்பவால், நானுடையலந்தொலை நடப்பாரோ நல
 மிலரோ — சிலம்படைந்தவெங்கானஞ் சிலிலவேயென்பவாற், புலம்பு
 டைந்த நலந்தொலையப்போவாரோ பொருளில்லோ, இவை மூன்றுத்தர

ழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல், அந்நெனுநிலராய்ப் பொருள்வயி
ற்பிரிவோர், பன்னெடுங்காலநாமவாழியர், பொன்னெடுந்தேரோடுந்
தானையின்பொலிந்தே, இதுசுரிதகம். தரவுமூன்றடியாய்த் தாழிசைமூ
ன்றுமிரண்டிரண்டடியாய்த்தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியாசிரியச்சுரி
தகத்தாலிற்ற நேரிசையொத்தாழிசைக்கவிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்தா
லிற்றனயாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழி
சை தனிச்சொற்குரிதக மெனுநான்குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கவி,
என்றாகலின். “தரவொன்றாகித் தாழிசைமூன்றுய்த், தனிச்சொலி
டைகிடந்து சுரிதகத்தமுவ, வைத்தமபின் தொத்தாழிசைக்கவி, என்
றார் மயேச்சுரர்நீர்த்தினைபோன், மரபொன்றுநேரடி. முச்சீர்குமுணடு
வேமடுப்பத்து அம்போதாங்கவொத்தாழிசை-எ-து. கணாசாரக் கணா
சார வொருகலைக்கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்தாங்கம்போல
நாற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருபீரடியுமாகிய அசையடிகளைத் தாழி
சைக்குந் தனிச்சொற்கு நடுகைதொடுத்துத் தரவுதாழிசை அம்போத
ாங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது
அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக்கவிப்பா - எ-து. அரவொன்றுமல்குல்-
எ-து. மகடேமுன்னிலை, மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவத
னால், அசையடிதான் ஈரடியாவிரண்டும், ஓரடியான்கும், முச்சீரா
லெட்டும், இருசீராற்பதினுறுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து எட்டிம்ப
தினுறுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டிமாகச்சுருங்கி வரப்
பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. என்னை, “ஈரடியிரண்டு மோரடிநான்கு
முச்சீரெட்டு மிருசீரிரட்டியு, மச்சீர்குறையினு மம்போதாங்கம், என்
றாகலின், அம்போதாங்கமெனினும், அசையடியெனினும், பிரிந்தி
சைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெனினுமொக்கும்
என்னை, “அனையவாகியவசையடிநான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடை
வருமென்ப, அவற்றைப்பேரொண், அளவெண், இடையெண், சிறற்ற்
ண்ணென்றுபெயரிட்டு வழங்குவாருருளர்-வ-று, “கெடலருமாமுனி
வர்கிளர்ந்துடன்றொழுதேத்தக, கடல்கெழுக்கைகடலிற் கலங்கொளி
ரும் வாலுளைய, அழலவீர்கழல்செங்க ணரிமாவாய்மலைந்தானைத், தா
ரொடுமுடிபிதிரத் தமனியப்பொடிபொங்க, னார்புனலிழிகுருதி யகலி
டமுடனெனப்பச், கூருகிரான்மார்பிடந்த கொலைமலிதடக்கையோய்-
இது தரவு, முரசுகிர்வியன்மனாை ருமுனாடத் தலைபனிப்பப், புனா
தொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைத் தமறமல்லர், அடியொடு முடியிறு
ப்புண் டயாந்தவாநிலஞ்சேரப், பொடியெழுவெங்கனத்துப்புடைத்தது
நின்புசுழாமோ, கலியொலிவியனுலகங் கலந்துடனென்கிங்க, வலியிய

லவிராழி மாபெரிந்தமருட்சோர்வு, பாணுகாருடம்போடு மறம்பிற்
 ரவெதிர்கலங்கி, சேணுபரிருவிகம்பிற் செகுத்ததுவினிநாமாமோ
 படுமணியின்கொகள் பரந்தாடிரிந்தோடக், கடுமுரணெதிர்மலைந்தகா
 ரொலியெழிலேறு, வேரினெடுமெருப்பொசியவிற்புதிமலேறுக
 மலிபெருந்தொழுவி லிறுத்ததுவினிகலாமோ, இவைமுன்னுந்தாழி
 சை—இலங்கொளிமரசுத மெழின்மிகுவிவன்சுடல், வலம்புரித்தடக்கை
 சின் மாஅனின்னிதம், விரிபினாக்கொங்குமம் வெந்தெரிபகமபொ
 ணும், பொருகலிதட்டோய் புணையுசின்னுடை, இவைநாந்திரடியிரண்
 டம்போதரங்கம், இவைபேரொண, “என்கவாகுந் புடி கன லுஞ்சென்
 னியை” தண்குடருறுபகை தவிரத்தவாழினை, ஒசியியலுவுணை மொங்கு
 யகொடியினை, வசியிகுசுகட மாறறியவடியினை, இவையோரடியுநான் கம்
 போதரங்கம், இவை அளவெண் போரவுணர்சுகடந்தோய்நீஇ, புணா
 மருதம்பினந்தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழற்குழம்படையோ
 ய்நீஇ, இவை முசுசீரடியுநான்கம்போதரங்கம் இவைவரிடையெண், லாழி
 நீஇ உலகுநீஇ உருஉநீஇ, அருஉநீஇ, ஆழிநீஇ, அருஞ்நீஇ, அமுழநீஇ
 மறமுநீஇ, இவையிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம், இவை சிற்பெண்
 ளனவாங்கு, தனிச்சொல், அடுதிமலொருவகிற் பரவுதுமெங்கொகை,
 தொடுகழற்கொ, மெபூட்பகடெழினைமாபிற், கயலொடுகலந்த சிலை
 யுடைக்கொடுவிரிப்புபலுறழ்தடக்கைப் போர்வேலசுகதன், தொண்ட
 முதிர்கடலுலகமுழுதுடன், ஒன்றுபுரிதிதிரி யுருடிக்வொன்னெயை,
 இதுகரிதகம், இவ்வுடையுதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீர
 டியும், இருசீரடியும், நான்குமெட்டுமாயவந் அம்போதரங்க ஒத்தா
 ழிசைக்கலிப்பா. “கலங்கிளாதிருமணியு நன்பொன்னுங் புதின்றழகார்,
 இலங்கெயிற்றழலரி மானெருத்தஞ்சோணெயின்மேல், ஐநபுடையுயி
 யக்கரசு ரிணைக்கவரியெடுத்தசைப்ப, விரிதாமற் துயலவருடம் வெண்
 குடை மூன்றுடனிற்றற, வண்டாரற்ற நாதகாதம் வணகமாணவுயர்க்
 தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக் கீழ்த்தகை பெறவிறழிருந்தனையே
 என்னும் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவினுளெட்டும் பதி,
 னுறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கக் குறையாதேவந்தவா
 யுடாப்பருங்கலவிறுத்தபுட்கண்டுகொள்க. என்னே. “நீர்த்தினாபோல
 நிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சுருங்கி யசையடிதாழிசை, விட்டிசைவி
 ரியத் தொடுத்துச்சுரிதகற் தாக்கித்தொடுத்த தாவினோடெனவும், பாப்
 புற்றமைந்த வம்போதரங்கம், எவரூர் காக்கையாடினியார்.

வாணெடுங்கண்பலரிநேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு

சேணுறவோடிக்குழையிடறிசெருச்செய்யும்விழி

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செழிவுமுடையநல்லாய்
ஏனுங்கெடலருமாமுனியம்போதரங்கமென்னே.

இவ்வுரைக்குத்திரக்காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைக்க
விப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கவிப்பாவிற்குங்காட்
டியஇலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (ய)

அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல்
வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிவான்றோதட்
டிசைதனதாகியும்வெண்பாவியைபுதுமின்பான்மொழியாய்
விசையறுசிந்தடியாவிறுமாய்விடினவெண்கவிப்ய.

இ-கை. வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவும், வெண்கவிப்பாவுமா
மாறுணர்த்துற்று, அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்
டேல் வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கவி-எ-து, அம்போதரங்கவு
றுப்பிற்குந்தாழிசைக்குருடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, காழிசை
அராகம், அம்போதரங்கம், கனிச்சொல், கரிதகமென்னு மாறுறுப்பினை
யுமுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவெ
னப்படும்-எ-று, அராகமெனினும், வண்ணகமெனினும், முடுகியலெ
னினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறுவண்ணகமென்று சிற
ப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலாகிய எல்லாவடியா
னும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவரையறையாவது சிறுமைநான்
கடி பெருமையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடி
யானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை “அளவடிமுதலா வளைத்
தினுநான்கடி, முதலாஐந்தடியு முடுகியனடக்கும்,, என்றாரகவின
வ-று. விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக் கதிர்கான்று
னளங்குமணிக்கனை சுழற்காற்றறு மலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்தடக்
கை மதபாணைப் பனையெருத்தின்மிசைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்
டமணிப்பூண்டுப் குறையிரந்து முன்னுட்கண், மாயாதவனப்பினையாய்
மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தாயாதித் தலையளிக்குத் தண்டுறைபூ
கேள். இது தவறு. காட்சியாற்கலப்பெய்தி யெத்திறத்துக் கதிர்ப்பாகி,
மாட்சியார்க்குரியோ மரபொத்தாய் காவினும், பினிகலம்வெளிதெய்தி
ப் பெருத்தடத்தோள்வனப்பழிய, அணிலலந்தனியெவந்தருளுவதுமரு
ளாமோ. அன்பிலுலரிந்தகைநி யவியினைப்பிழிதின்றிப், பொன்புனைபூ
ணாகம் பசப்பெய்தப்பொழிவிட்டத்துப், பெருவகைத்தோளருளுதற்கிரு
னிடைத்தமியையாய்க், சுருவகைத் தோள்கதிர்ப்பிக்குங் காதலுங்காக
லோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்காலும்வந்தொழுதல், தேங்காதகா
வினையுற் தெனியாதவிறுளிடக்கட், குடவகைவெய்த் தோளினைகள் கு

ளிப்பிப்பான்றமியையாய்த், தடமலர்த்தாராளு ளீன்றகுதியுந்தகுதி யோ. இவைமூன்றுந்தாழிவச. தாதுறுமுறிசெறி தடமலரிடையிடை தழலென விரிவனபொழில், போதுறுநறுவினா புதுமலர்தெரிதருகரு நெய்தல் விரிவனகழி, தீதுறுதிமறு கெனநனிமுலிவன துணையொ டிடுணைவனதுறை. மூதுறுமொலிகளி னுனாதருதினாயொடு கடிதொட ர்புடையதுகடல். இவைநான்கும் அராகம். கொடுத்திறலுடையன சு றவேறுகோட்பதனால், இடுங்கழிவிராவரு உல வேண்டாவென்றிசைத் திலமோ. கருநிறத்துறுதொழிற கராமபெரிதுடைமையால், இருணிற த்தொருகாளி விராவாரென்றிலமோ இவைநாற்சீரடிபிரண் டம் போதாங்கம். நானொடுகழிற்குன்றும் பெண்ணாசி நலத்தகையே, துந்த சலுமொழிந்தன்றும் நெழுத்தோலி கடங்கண்ணே, அறநெடுகழிந் தன்ற லாரிருளுமாயிழைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்ற னனவது நன் னுதற்கே. இவைநாற்சீரோரடி நான்கம்போதாங்கம். அத்திறத்தால்சை ந்தனதோள். அலர்த்தற் கு மெடுத்தனகண். பொய்த்துளையாற் புலர்த் துருகம். பொன்னிறத்தாற் போர்த்தனமுலை. அழலினுசைத்ததுகை அணியினுலொசிந்ததிடை. குழலினுனிமிரத்தமுடி. குறையினுந்கோடி. ற்றுநிதை. இவைமுச்சீரோரடி யெட்டம்போதாங்கம். உட்கொண்டத கைத்தொருபால். உலகறிக்க வலத்தொருபால். கட்கொண்டதுளித் தொருபால். கழிவெய்தும்படித்தொருபால். பரிவுறுஉந் தகைத்தொ ருபால். படிவுறுஉந் பசப்பொருபால். இரவுறுஉந் துயரொருபால், இளிவந்த வெளிற்றொருபால், மெலிவுறுஉந் தகையொருபால். விள ர்ப்புவந்தடைத்தொருபால். பொலிவுசென்றகன்றொருபால். பொறை வந்துகூர்த்தொருபால். காதலீற்குறிப்பொருபால். கட்படாத்துயரொ ருபால், ஏதில்சென்றலீனந்தொருபால். இயனுணிற்செறிவொருபால். இவை யிருசீரோரடிப் பதினாறம்போதாங்கம், எனவாங்கு தனிச்சொ ல். இன்னதிவ்வழக்க மித்திறமியணல, மென்னவுமுன்னுட் மின்னயா கிற், கலந்தவணிலைமை யாயுறுநலந்தகத், திளையொடுகெழீஇய தலையவி ழ்கோதைடைக், கற்பொடுகாணியயாமே, பொற்பொடுபொலிகளும் பு ணர்ச்சிகானே, இது சுரிதகம். ஆறுறுப்புங்குறைவின்றிவந்த வண்ண கவொத்தாழிசைக்கவிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்பட்ட வறுப்போட ராகவடி, வைத்தநடையது வண்ணகமாகும், எள்ளூர் காக்கைபாடினி யார். வான்றளைதட் டிசைதனதாகியும் வெண்பாவியைத்தும், விசைய றுசிந்தடியாலிறு மாய்விடினவெண்கலியே-எ-து, கலித்தளை தட்டுக்க வியோசை தழுவிடும், வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவிடும் வந் து ஈற்றடி முச்சீரானிதுமெனினது வெண்கலிப்பாவென்றும், கலிவெ ண்றாவென்றும் வழங்கப்படும்-எ-து இன்பான்மொழியாய்-எ-து. மக

உழுன்னிலை. விசையறுசித்தடி யென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தனையுட டிருகிலரவுர்ப்பெனும். வ-று வாளாரந்தமழைத்தடங்கண் வன மலைமேல் வம்பனுங்கச், கோளாரந்தபூணகம் குழைபுரளக்கோட் டெருத்திள், மாலைதாழ்குந்தலார் வரன்முறையான்வந்தேத்தச், சோலைகாழ் பிண்டிக்கிழ்ச் சூழந்தவர்தஞ் சொன்முறையான், மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவர்க்கும், வினையறக்கும் வகைதெரிந்து விடொடு கட்டிவையுரைத்த, தொன்மைசால் கழிகுணத்தெந் துறவரகைத்தொழுதேத்த, நன்மைசால் விடெய்துமாறு, இது தன்ற னோயானும், துள்ளலோசையானும், வந்தவையான் வெண்கலிப்பா- “சுடர்த்தொழி னுசைய செருவிலயாமாடு, மண்சிற்றிற்காழிற் சிதையா வா. ர்ச்சியபொற், கோசைபறிந்துவரிப் பந்துகொண்டோடி, நோதக்க செய்புஞ் சிறுபட்டிமேலோர்நாள், அன்னையும்யானு மிருந்தேமாவில் லுளே, உண்ணுநீர்வோட்டே னெனவந்தாற்கண்ணை, அடர்பொற்சிரக த்தால் வாங்கிச்சுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்று னெனயானும், தன்னையறியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்கைபற்றி நவியத் தெருமந்திட், டன்னாயிலனொருவன் செய்ததுகாணென்றேனா, அன்னைய லறிப்பபடர்தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்வித்தினு னென்றேனாவன்னையும், தன்னைப்பறம்பழித்து நீவமற்றென்னை, சடைக்கண்ணற்கொல் வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ், செய்தானக்கள்வன்மகள், இது வெண்டனையுட டி வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்மேல்வந்தமை யாற் கலிவெண்பா. என்னை. “ஒருபொருளுதலிய வெள்ளடியியலாற், நிரிவின்றிமுடிவது கலிவெண்பாட்டே, என்றார், தொல்காப்பியனார். “வெண்டனைய தன்றனையென்றிருதன்மையின், வெண்பாவியலதுவெண் கலியாகும், என்றார் காக்கைபாடினிபார். இனிப்பிறதனைய யான்வருமாறு “ஏர்மலர்நறுங்கோசை யொருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன், வார்மல ர்த்தடங்கண்ணார் வலிப்பட்டுவருத்தியவென், தார்வரையகன்மார்வன் றனிமையை யறியுங்கொல், சோமலிகொடியிடைசிறந்து, இது ஆசிரிய த்தனையானும், தன்றனையானும் வந்த வெண்கலிப்பா. பிறவும் யாப்பஞ் சுகல விருத்தியுட்கண்டுக்கொள்க.

வின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிறமாறுபுழும்
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி யோசைகுன்றுத்
துன்றியலாளார்மழையுஞ்சுடர்த்தொடஇயேர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்குலக்கியமேந்திழையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்போதாங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும்,

வெண்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக் கொ
ள்க. (மக)

தரவேதரவிணைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
ஆர்வேரகலசகுலம்போடுநெடுங்கண்வம்பேறுகொங்கைக்
குரவேகமழ்துழலாய்கொண்டவானபெயர்கொச்சகமே.

இ-கை. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா
வும், சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக்
லிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணாத்து-ற்று த
ரவேதரவிணைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்று மயங்கியு
ம்வந்தன-எ-து, ஒருதரவுவந்தும், இரண்டு தரவுவந்தும், தாழிசைசிலவ
ந்தும், தாழிசைபலவந்தும், தரவு, தாழிசை, அராகம், அமபோதரங்
கம், தனிச்சொல, சுரிதகமெனலுமாய் நபபுடி, தம்முண்மயங்கியும்,
வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்மயங்கியும், வருவனவெல்லாங்
கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-று, சொல்லி
ன்முடிவின்பொருண்முடித்தல - எ - து, தந்திரவுத்தியாகவின் தரவு
கொச்சகமுதலாயின அபபெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒரு
தரவுவந்தால தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிணையவந்
தால் தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால
சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால பஃ
றாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்
றினோடும்மயங்கியும், வருவனவெல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா
வென்றும், வழங்கப்படும், தாமுமென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால
தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இடையிடையரப்பெறுமெனக்கொள்க,
மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால, வரலாற்றுமுறைமையோ
டுங்கூட்டிக்கேயுறுப்பில்மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும்,
மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோ
டொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவெ
ன்று வழங்கப்படும்-எ-று, வாங்கமைத்தோள்-குழலாய்-எ-து, மகேஉ
முன்னிலை, கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே-எ-து, இறுதிவிளக்கெ
னக்கொள்க-வ-று, “செல்வப்போர்-ஒளித்ததே, எ-து, சுரிதகமில்லாத
தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, “குடநிலை-சென்றவாமே, இது தனிச்சொல்
லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவு கொச்சகக்கலிப்பா, “வடிவுடை
நெடுமுடி வானவார்க்கும்வெலற்கரிய, கடிபடுநுழம்பைந்தாரக்காவலர்க்

குங்காவலனும், கொடி படுமணிமாடக் கூடலார்கோமானே இது தரவு
எனவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவனைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்
னலந் தொடர்புண்டாக், துணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்
மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்கண்ணூர் துணையாகக்கருதாரோ, இதுத
ரவு-அதனால், தனிச்சொல், செவ்வாய்ப்பேதையிவழித்தெவ்வாறுங்
கொலிஃ தெண்ணியவாமே, இது இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று
ஆசிரியச்சுருதிக்கத்தாவிற்ற தரவினைக்கொச்சக்கலிப்பா, சுருதிக்கமில்லா
ருது வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, “பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பணையெ
ருததின் மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்கு
டைமன்னர் புடைகுழப், படைப்பரிமான் நேரினெடும் பரந்துவலும
றுகினிடைக், கொடிக்கானையிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்கோமானே
இது, தரவு, ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனுபுலகமெலாங் காத்த
ளிக்கும், பச்சையார்மணிப்பைம்பூட புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்
காணுத காரணத்தான் மயங்கினாரோ—ஆங்கொருசார், அக்காலமணிநி
லாகாத் தருவனாயாற் பனிதவிர்த்து, வக்கிரனைவடிவழித்த மாயவனு
ப்பாவித்தார், சக்கரங்காணுத காரணத்தார் சமழ்த்தனாரோ—ஆங்கொ
ருசார், மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்கொண்டநி
ன்மையால் விம்மிதராய் நின்றனாரோ—இவை, மூன்றுந்தாழிசை, அஃ
தான்று - தனிச்சொல்கொடித்தேர்த்தோன்றல் கொற்கைக்கோமான்,
நின்புகழொருவன்செம்பூட்சேள, என்னுந்நியமிந்தனர் பலவோதானும்,
ஐவருளொருவனென் றறியலாகா, மைவனாயானே மடங்காவென்றி,
மன்னவன் வாழியென்றேத்தத், தென்னவன்வாழி திருவொடும்பொ
லிந்தே, இது சுருதிக்கம், இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூ
ன்றும், சுருதிக்கமுமாய் இடையிடைத்தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையொ
த்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃருழிசை
க்கொச்சக்கலிப்பா, “தண்மதியேர்முகத்தானைத் தனியிடத்துநனிகண்
டாக், குண்மதியு முடை நிறையு முடன்றனா முன்னுட்கட், கண்மதி
யொப்பிவையின்னிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து, பெண்மதியின்மகிழ்ந்
ததின் போருளும் பிறிதாமோ, இதுதரவு, இளநலமிவள்வாட விரும்
பொருட்குப்பிரிவாயேல், தளநலமுகைவெண்பற்றுகுழறளர்வாளோ
தகைநலமிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப்பிரிவாயேல், வகைநலமிவள்
வாடிவருந்தியில்விரும்பாளோ—அணிநலமிவள்வாடவரும்பொருட்குப்
பிரிவாயேல், மணிநலமகிழ்மேனிமா சோமெடிவாளோ—நாம்பிரியே
மினியென்று நறுதுதலைப்பிரிவாயேல், ஆம்பிரியோமெனவுணத்த வுய
ர்மொழியும்பழுதாமோ, குன்றனித்திரடோளாய் கொய்புனத்திற்கு.

முயநான், அன்றளித்தவருண்மொழியா ல்நுளுவதுமருளாமோ - சிஃப
 கலுமுடியக்காற் சிலம்பொலிச்சேறடிபாவிப், பல்பகலுந்தலைமனித்தய
 ணிமொழியும் பழுதாமோ, இவையாறுந்தாழிசை, எனவாங்கு, தனிச
 சொல், அரும்பெறவிவளினுந் தரும்பொருளதனினும், பெரும்பெற
 லரியன வெறுக்கையுமற்றே, அதனால், விழுமியதவிமதினாழி, கெழுமி
 யகாதலிற் றரும்பொருள்கிறிதே, இதுசுரிதகம், நாலடித்தாவும், இர
 ண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும் பெ
 ற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா - "மணிசொர்நெடுமுடி மா
 யவனுந் தம்முனும்போன், மணிகிளர்நெடுங்கடலுங் கானலுந்தோன்
 றுமால், துறா நிறந்தவையன்ன நொய்ப்பறைய விறையன்னம், இரை
 நயந்தினாகூரு மேமஞ்சார் துறைவகேள், மலையெனமழையென மஞ்
 செனத்திடைபொங்கிக், கனலெனக்காற்றெனக் கடிதுவந்திசைப்பிணு
 ம், விழுமியோர்வெகுளிபோல் வேலாழிநெக்கலா, தெழுமுந்நீர்பரந்
 தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள், இவை இரண்டுந்தாவு கொடிபுனா
 றுழைதுசிப்பிற் குழைக்கமர்ந்ததிருருகத்தோள், கொடிநெகிழ்த்தோ
 ள்கண்டுந் துறவலனையென்றியால், கண்கவருமணிப் பைம்பூட்கயில்க
 வைய சிறுபுறத்தோள், தென்பனிநீருக்ககண்டுந் தெரியலனே யென்
 றியால், நீர்பூத்தநிலையிதழ்க்க ணின்னொசுந்தபுருவத்தோள், பிர்பூத்த
 துதல்கண்டுமபிரியலனையென்றியால், கனைவரலாற்றிருககாபோற்கை
 நில்லா துண்ணெகிழ்த்து, நீனையுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றி
 யால், விழ்சுடரினெய்யேயோல் விழுமநோய்பொறுந்தலாக், தாழ்மெ
 ன்னிலைகண்டுந் தாங்கலனையென்றியால், கலங்கிந்ந் நாய்கனபோ
 ற் களைதுணைபிறிதின்றிய, புலம்புமென்னிலைகண்டுந் போகலனையெ
 ன்றியால், இவையாறுந்தாழிசை, அதனால், தனிச்சொல், அநிம்பாவி
 றும்பி னெடும்பணையிசைதொறும், கொடும்புறமட னெடை கொடுவகி
 னகுருகு, செறிதருசெருவிடையெறிதொழிவினையவர், நெறிதருபுரவி
 பின்மறிதருந்தியில், அரகடைநிளாபடை வினாசெறிமுறசென, நூலந
 வருதினையொடு கரைபொருகடல், அலங்கொளியவிற்குட லிலங்கொளி
 மலாகொறுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்பினையொழில், இவைநான்கு
 மாகம், விடாஅதுகழலுமென் வெள்வளையுந்தவிப்பாய்மன், கெடா
 அதுபெருகுமென் கேண்மையு நிறப்பாயோ, ஒல்லாதாழலுமென்
 னொளிவளையுஞ்செறிப்பாய்மன், நில்லாதுபெருகுமென் னெஞ்சமுந்
 றுப்பாயோ, தாங்காதுகழலுமென் றகைவளையுந்தவிப்பாய்மன், நீங்கா
 துமெருகுமென் னெஞ்சமுநிறப்பாயோ, மறவாதவன்பின்னேன்மனை
 னிற்குமாறுதாயாய், துறவாததமருடையேன் றுயர்திருமாறுதாயாய்,
 காதுலார்மார்பின்றிக் காமக்குமருந்துதாயாய், ஏதுலார்தலைசாறு யாறு

ய்யுமாறுநாயாய். இணைபிரிந்தார்மார்பின்றி யின்பக்குமருந்துநாயாய், துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீருமாறுநாயாய், இவையாறுந்தாழிசை, எனவாங்கு, தனிச்சொல், பகைபோன்றதுதுறை, பரிவாயின குறி, நகையிழந்ததுமுகம், நனிநாணிற்றுளம், தகையிழந்தனதோள், தலைசிறந்ததுதுயர், புன்கபரந்ததுமெய், பொறையாயிற் றென்னுயிர், இவை இருசீரோடி யொட்டம்போதரங்கம், ஆதனால், தனிச்சொல இனையதுநினையால் அனையதுபொழுதால், நினையலவாழி தோழிதொலை யாப், பனியொடுகழி கவுண்கண், என்னெடுகழிகவித் துன்னியனோ யே, இதுகரிதகம், இது தரவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல் லும், அராகம்நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல் லும், இந் தீரோடியெட் டம்போதரங்க வுறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியசுகரிதகத்தாலிற்றுக் கலிக்கோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வள்கமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, வெண்பாவின்னோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா யாப்பருங்கலவிறுத்தியுள் காமர் கடும்புனலென்னும் பழம்பாட்டிற்கண்டுக்கொள்க, இன்னுமரேபியின் றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒருபோகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லா மிதனும்பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க, என்னை, “எருத்தியின்னி யிடைநிலைபெற்று, மிடைநிலையின்னி யெருத்துடைத்தாய், மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையெற்று, மிடையதிரட்டித் தெருத்துடைத்தாய், மிடையுமெருத்து மிரட்டுறவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கியல்காறு மமைந்தவுறுப்பிற், கிடக்கைமுறைமையிற் கிழமையதாயுந், தரவொடுதாழிசை யம்போதரங்க, ருடுநியல்போகிய லென்றிவைபெயலா, முறைதடுமாற மொழிந்தவையின்னி, யிடையிடைவெண்பா சிலாலசேர்ந்து, மற்றும் பிறபிற வொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுந் குறிப்பின்வாகும், என்முற் காக்கைபாடி யிரார், “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல, வரன்முறைபிறழ வயற்பாமயங்கியுந், தனிச்சொற்பலவா யிடையிடைடாந்து, மொத்தாழிசைகலி யுறுப்பினிற்றிறழ், வைத்தமுறையான் வண்ணவிறுவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக்கலியெனக் கூறினர்புலவர், “ஒதப்பட்ட வுறுப்புவகையெல்லா, மேதப்படாமற் கலிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்குறைந்தும் பிறழ்ந்துமுறழ்ந்தும், வண்ணமுமடியுந் தொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தத் தொடுத்தனபல்கியுந். கலிவழிநகடந்த தீரிடையிடைந்து, நாம்சீறந்த தீரொடுசிவணிபு, முச்சீரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சீர்முடிவிடை யழிவிதநூலியுங் கொச்சகக்கலியெனக் கூறவும்படுமே, கூறியவறுப்பிற் குறையாடின

றித், தேறியவிரண்டும் தேவபாணியுந், தரவேயொழியினுந் தாழிசை
யொழியினு, மிருவகைமுத்திறத் தெண்ணேநீங்கினு, மொருபோகென்
ய வுணர்ந்திசினோ, என்றாராகவின் “தரவின்றாகித் தாழிசைமெற்
றுந், தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடைபிட்டுச் சின்ன
ங்குன்றியு, மடுக்கியவின்றி யடிநிமிர்ந்தொழுகியும், யாப்பினும்பொரு
ளினும் வேற்றுமையுடையது, கொச்சகவொருபோ காகுமென்ப,, எ
ன்றார் தொல்காப்பியனார் இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிரந்தி
யுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தண் செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்றவுகுன்றா
வடிவுடையாகுந்தரவினே மன்னும்பருடத்தடக்கை
இடம்கவாஞ்சிறுழிசைதண்மதியேர்வலவாய்
மடலவிழ்கே நைதமணிநீளராகுமயங்குசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகங்கலிப்பாக்கட்
குச்சாட்டிய இலக்கியங்களை முதலினித்துக்கொள்க. (௨௨)

அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற
கடிதலில்லாக்கவித்தாழிசையாகுந்கவித்துறையே
நெடி. லடிநான் காய்சிழ்வதுநேரடியிரண்டாய்
விடினதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-சை. கவித்தாழிசையும், கவித்துறையும், கவிவிருத்தமுமா மாறு
ணர்த்துமாற்று. அடிவரையின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற்கடக
லில்லாக் கவித்தாழிசையாகும்-எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து
சுற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி. தம்முளொத்தும், ஒவ்வா தும்வருவது கவி
த்தாழிசை-எ-று, கடிதலில்லாக் கவித்தாழிசையென்று சிறப்பித்தவது
னல், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனி
யோவாப்பெறுமாறியினுமெனக்கொள்க.-வ-று. “கொய்தினைகாத்துக்குள
வியடுக்கத்தெம், பொய்சுற்றுகுடி வாரனியை யகலம்வேண்டின். ஆய்
தினைகாத்து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில்சிறுகுடி வாரனியையகலம்வே
ண்டின், மென்றினைகாத்து மிகுபூங்காழ்சோலைச், குன்றச்சிறுகுடல்
வாரனியையகலம்வேண்டின், இவைநிரண்டடியாய் சுற்றடிமிக்கு ஒரு
பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வக்கமையால் கவித்தாழிசை. “வாள்வரி
வேங்கை வழங்குஞ்சிறுநெறியென், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழி
வெண்டிங்காள் கேள்வரும்போதி நெழால்வாழி நெழால்வாழி, நீள்வரி
நாசுத் தெயிறேவாழிவெண்டிங்காள், இஃது சுற்றடிமிக்கு ஏனையடிமு

ன்று மொத்துவந்த கலித்தாழிசை. அளவொத்து மென்றவும்மையால்
சுற்றமிழக்கு ஏனையடியொவ்வாது வரப்பெறுமெனவுங்கொள்க, பூண்
டபறையறையப் பூதமருள, நீண்டசடைபானுமே, நீண்டசடையனு
டுமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமகள்காணவேகாணவே, இஃதீற்றமிழி
க்குஇரண்டாமடிமுறைந்து முதலடியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகலி
த்தாழிசை. சீர்வரையறுத்திலாமைபால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய்வர
ப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை “அடியெனைத்தாகியுமொத்துவந்தளவி
ற், அடையமிழகுவதுகலித்தாழிசையே, என்பதியாப்பருங்கலம். “அந்
தமிழக்குச் சிலபலவாயடி, தந்தமுள்ளொப்பனதாழிசையாகும், என்ற
நாகலின். கலித்துறையே டெடி லடி நானாய் பிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீர
டி நான்காய்வருவது கலித் துறை-எ-து வ-து. “யானுந்தோழியுமாயமு
மாடுந்துறைநண்ணித், தானுந்தேரும்பகலும் வந்தென்னலனுண்டா
ன், தேனும்பாலும் போலவனசொல்லிப் பிரிவானேல், காணும்புள்ளு
ங்கைகையுமெல்லாங்கரியன்றே, “வென்றான்வினையின் நீங்கிவின்றார்,
இவை நெடி லடி நான்காய் வந்தகலித்துறை. என்னை “நெடி லடி நான்கா
ய் பிகழ்வதுகலித்துறை, என்பதியாப்பருங்கலம், “ஐஞ்சீரடியி னடித்
தொகைநான்மையோ, டெஞ்சாதி யன்றள வெல்லாங்கலித்துறை, என்
றாகலின். நேரடியிரிரண்டாய் விடின துவாகும்விருத்தம்-எ-து, நற்சீ
ரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம்-எ-து, திருத்தகுமெல்லி பிலே-
எ-து, மகடு உமுன்னிலை-வ-து. “வேய்தலைநீய வெள்ளிவினங்கலில்,
ஆய்தலிலொண்கட ராழிபினுன்மமர், வாய்தலினின்றனர் வந்தனர்மன்
னர்முன், நீதலைசென்றுனா நீள்கடைகாப்போய், —“தேம்பழுத்தினிய
தவளமாடமே, என்னை “அளவடிநான்கு கலிவிருத்தம்மே, என்ப
தியாப்பருங்கலம்.

சொய்தினையாய்தினைமென்றினைவாள்வரிபூண்டறறை
எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கலித்துறையே
மைதிகழோநிவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய்
மெய்தருவேய்தலைதேம்பழுத்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வாசஞ் சூக்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்டுக்காட்
முடி இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (முக)

குறளடிநான்கு முன் றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்
கதைதருகாலையமுதேவிருத்தத்தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில்வாரத்தினுலும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சிப்பாவும் கீழுமாறுமுணர்த்து-ற்று. குறளடிநான்கின் மூன்றொரு தாழிசைகோதில்-எ-து- இருசீரடிநான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒரு பொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்தாழிசையாம்-எ-று.; கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல்வது வாராவெனக்கொள்க-வ-று. “மடப்பிடியை மதவேழம், தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிறந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனேகாண். பேடையையிரும்போத்துத், தோகையான் வெயின்மறைக்கும் காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமென்மனனேகாண். இரும்பிடியை யிகல்வேழம், பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தார்க்கே, விரும்புமென்மனனேகாண், இவை இருசீரடிநான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கியவந்தமையால்வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறையொருவாதுதனிவருமாய்விடின்-எ-து-இருசீரடிநான்காய் ஒரு பொருண்மேலொன்றாய் வருவதுவஞ்சித்துறை-எ-று. -வ-று, “மைசிறந்தனமணிவரை, கைசிறந்தனகாந்தளும், பொய்சிறந்தனர்காதலர், மெய்சிறந்திலர்வினையிழநய,, இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற்றவியே வந்தமையான் வஞ்சித்துறை. என்னை. “குறளடிநான்மையிற் கோவைமூன்று வருவனவஞ்சித்தாழிசைதனிவரிற், துறையெளமொழிபதுணிந்திசினேரே. என்ருராகலின் சிந்தடிநான்குறை தருகாலேவிருத்தம்-எ-து, முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சிவிருத்தம் - எ-று, -வ-று “சோலையார்ந்தசுரத்திடைக், காலையார் கழலார்ப்பவும், மாலையார்பன் வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே,, இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சிந்தடிநான்காய் வருவனவஞ்சி, யெஞ்சாவிருத்த மென்மனார் புலவர்,, என்பதுபாப்பருங்கலம், தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்திலேயும்வஞ்சி-எ-து, குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாழியும்-எ-று, மறைதலில்வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லீறுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிறப்பெருதெனக்கொள்க-வ-று, (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறளடிவஞ்சிப்பாநானுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லீற்றவாதும், “கொடிவாலனகுருநிறத்தன குறுந்தாளன, வடிவாளெயிற்றழ லுனையனவள்ளுகிரன, பனையெருத்தி னினையரிமானனையேறித், துனையில்லாத் துறவுநெறிக்கிறைவனுகி, எயினடு வனிவிநிறுந்தெல்லோர்க்கும் பரிஸ்படுவினை பத்திமையிற்செப்பினேன், புனையெனத் திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ, விரிவுறுநாற்கதி விடுவனியெனினே, இச்சிந்தடிவஞ்சிப்பா, புனையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலீற்ற

வாறுங்கண்டுளோங்க, என்னை “தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை, பாய்
க்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதியாப்பருங்கலம், அழகு
என்பதும், வஞ்சிக்கொடியேஎன்பதும், மகடேமுன்னிலை.”;

மடப்பிடிபேடையிரும்பிடிவஞ்சியின்றாழிசையாம்
வடுப்புரைகண்ணின்லாய்மைசிறத்தன வான் றுறையாம்
தடப்பெருஞ்சோலைவிருத்தமதாருத்தயங்குவஞ்சிக
கொடித்தொடியூந்தாமனாகொடியாலனுதாரணமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வஞ்சிப்பாவின்ங்கட்டுக்கா
ட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க.

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைக்கைக்கிளையாயுறைவாழ்த்
தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுனமில்லா
வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின் றுகவியையுமென்றால்
வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-கை. மருட்பாவர்மாமுணர்த்து-ற்று, இதன்பொழிப்பு, புறநிலைவா
ழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாமென்னு
ம், நான்குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீறாகவருமெ
னின் அதனை மருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று, வண்பான்
மொழிமடவாய-எ-து, மகடேமுன்னிலை, என்னை “வெள்ளைமுதலாவா
சிரியமிறுதி, கொள்ளத்தொடுப்பது மருட்பாவாகும், என்றாராகலின்
உ-று, “தென்றலிடைபோழ்த்து தேனூர்நறுமுலலை, முன்றின்முலைவி
ரியு முத்தநீர்த்ததன்கொளுநாக், குன்றமார்ந்தகொல்லேற்றா லிற்புறங்கா
ப்ப, என்றமதீரா கண்பிறமேவர், சோசாலசெலவமொடு பொலிமிதிசி
றந்தே, இது வழிபடுதெய்வநிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமோடொ
ருகலையகொருகாற்சிறத்து, பொலிமினென்றமைபாற் புறநிலைவாழ்த்
துமருட்பா, என்னை “வழிபடுதெய்வ நிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செலவ
மொடு வழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கவிநி
லைவகையும் வஞ்சியும்பெறாஅ, என்றார் தொல்காப்பியனார்—“திருநா
தல்வேர்வரும்புந் தேக்கோதைவாடும, இருநிலஞ்சே வடியுந்தோயும்,
அரிபாந்த, சேயிதழுண்கணு மிமைக்கும், ஆகுமற்றிவ ளகலிடத்தண
ங்கே, இது துணிதலை துதலியவொருக்கலைக்காம மாதலிற்றைக்கிளாம
ருட்பா, என்னை “காட்சிமுதலாக் தலவியினொருக்கலை, வேட்கையிற்புல
ம்புதல் கைக்கிளையதுதான், கேட்போரில்லாக் கிணவிகள்பெறுமே,
என்றாராகலின், “பலமுறையுமோம்பப் படுவனகேண்மின், சொலன
முறைக்கட்டோன்றிச் சுடர்மணித்தேருந்து, நிலமுறையினுண்ட லிக

சில்லார்மாட்டுஞ், சில்முறையல்லது செல்வங்களில்லா, இலங்குமெ
 திபடையு மாற்றலுமன்பும், கலந்ததங்கல்வியுந் தோற்றமுமேனெப்,
 பொலன்செய்புனைகலனோ டிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்குற்றைவில
 க்கலுமர்கா, அனைத்தாதளி யிருங்காண்டர், நினைத்தக்க, கூறியவெம்
 மொழி பிழையாது, தேறிநீரொழுநிற் சென்றுபயன்நருமே, இது மெ
 ய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா, என்னை
 “வாயுறைவாழ்த்தே வயங்ககாடின, வேமபுங்கடிகும் போலவெஞ்சொ
 ற், முக்குதலின்றி வழிகனிப்பக்குமென், நேரம்படைக்கிளவியின் வாயு
 றுத்தன்மே, என்றார் கொல்காப்பியனார். “பல்யாணைமன்னா முருங்க
 வமநழித்து, கொலயானைத்தேரோடுங் கோட்டங் றுநல்ல, தலைபாலங்
 கானம் பொலியக்கொலையாப், படுகளம்பாதிபுக்காற்றிப்பகைஞர், அடு
 களம்பேட்டோன் மருகவடுதிநல, ஆளிலிமிகோட்பெரு வழுதியெஞ்
 ஞான்தும், நரமுடைபையா பென்னாய்ச்சொறகேட்டி, உடையவுழுவ
 னா கெஞ்சனங்கக்கொண்டி, வருகாதுமுலர்கு வேளாணமைசெய்ய
 ல, மழவரிழைக்குமவனாக் காணிதியீட்டம், காட்டுமமைச்சனா யாற
 தத்தெளியல், அமைத்தவரும்பொரு ளாறையிவெளவல், இனத்தைப்
 பெரும்பொரு ளாசையாற்சென்று, மன்றமறுக வசுழாதிசையன்தும், ம
 றப்புறமாக மதுபாபாரோம்பு, அறப்புறமாசைப் பட்டேற்கவறத்
 தால், அவையார்கொடுநாந் திருத்திகனவையாக, கட்டார்சூழிசி சிதையா
 தியொட்டார், செவியுதைக்குந்திய கடுஞ்சொற்கவியுடைதகாய்க், கற்
 றார்க்கினனாக் கல்லார்க்கடிந்தொழுகிச. செற்றார்ச்செறுத்துநிற சேர்
 க்தாணாயாக்குகி, அற்றமறிந்த வறிவியும், மற்றும், இவையிவைவியா
 தொழுகுநிலையாப், பொருகடலாடை நிலங்கள், ஒருகுடைமீழ்ந்துஞ்
 சவண்மன்னே, இது வியப்பின்றி, உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல்
 கடனெனவரசாக்குதாத்நமைபாற், செவியறிவுறாஉமருட்பா, என்னை
 “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்றிப் புணாயோர்காப்ப, ணவிதல்க
 டனெனச் செவியுறுத்தற்றே, என்றார் கொல்காப்பியனார்.—என்றிப்
 பொருண்மிகையென்று மிகுத்துச்சொல்லியவகளுல், இங்கான்குபொ
 ருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுதெனக்கொள்க, என்னை “புறநி
 லைவாயுறைசெவியறிவுறாஉவெனத், திறநிலைமுன்றுத்தின்ணிதற்றெரி
 யின், வெண்பாவியலினுமாசிரியவியலினும், பண்புறமுடியும்பாவினவெ
 ன்ப, என்றார்கொல்காப்பியனார், பண்பாப்புறநிலையென்றும், ஒண்பாச்
 செவியறிவென்றுஞ்சிறப்பித்தவதனூல், புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுறைவா
 ழ்த்தும், செவியறிவுறாஉம் இவ்வாறன்றிவெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமே
 யாயும் வரப்பெறும், கலியும், வஞ்சியுமாய், வரப்பெறுவெனக்கொள்க,
 என்னை “கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும்பெறு, வாயுறைவாழ்த்தே யவை

படக்கியலே, செவியறிவுறாமென் தவையுமுன்னே, ஈன்றாராகவின
பாங்குடைக்கைக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனால் கைக்கிளையெல்லா
பபாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் பாப்புற
ழில்லையென்றும், கைக்கிள வெண்பாமுதலாக வாசிரியயீறாக வரும்வ
ழி ஆசிரியவடி விரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரு
மென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவன சமனிலை
மருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும், வழங்க
ப்படும், ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவு
ண்ணம் விரவாதுவெள்ளோ வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்
புடைத்தாய், மங்கலமாபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தனையும், அடியு
ம, சீறும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுளளும் வெண்பாசிறப்பு
டைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்
பட்டது “வேதவாய்மேன்மகனும் வேந்தன்மடமகளும், நீதியாற்சேர்
ந்து நிகழ்ந்த கெடுவஞ்ஞமப்போல், ஆதிசால்பாவு மாசர்வியன்பாவும்,
ஒதிபவாறேத மருட்பாவாயோங்கிற்றே, பண்ணுந்திறமும்போற் பா
வுமினமுமாய், வண்ணவிகற்ப வகைமையாற், பண்ணின், திறம்விளரி
ககில்லதுபோற் செப்பலகவல், இசைமருட்கு மிலலையினம், இவற்
றை விரித்துநாத்துக்கொள்க.

தென்றலிடைபுந்திருதுதல்வேர்வரும்பன் முறையென்
றென்றியபாவும்பல்யானையுமென்பவொண்போதமைந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளையாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிவிற்குமிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பா காண்கிருங்காட்
டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௨௫)

வெண்பாவளம்படவிராடிபொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன்மலிலந்தயின்முன்றுங்கடைதருக்கி
கண்பார்தரவொன்றசைதாவேபடியோடிருநள்
மண்பார்புறநிலைசெய்புனிபலென்மபாவலகோ.

இரண்டாவது-செய்யுனிபல்-முற்றிற்று.

உ

முன்றாவது

ஒழிபிப் ப்.

சீருந்தளையுஞ்சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோ
டாருமறிவரலகுபெறுமையைகாரணவேல
ஒருவகுறியியலொற்றளபாய்விடினோலகாம்
வாருமவடமுந்திகமுமுநிழ்முலைவாணுதலே.

(என்பது காரியக)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளதும், செய்யு
ளியலுள்ளதும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால், ஒழி
பியலென்னும்பெயர்த்து, இவ்வியலுள்-டுக்காரிகை யென்னுகின்றோ
வெனின், ஒருசாரொழுத்துகட் செய்திபதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று
சீருந்தளையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகுபெறு
மை-எ-து, சீருந்தளையுங்கெடவந்தவிடத்தார்குற்றியலிகரமும், குற்றிய
லுக்காரமும், உயிரளபெடையும், அலகுக்காரியம்பெறு-எ-து, ஒற்றளபா
ய்விடினோ ரலகாமென்றுணர்த்தமையால், எண்ணியளபெடை கொள்
ளப்பட்டது, ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியதனால், குற்றிய
லிகரமும், குற்றியலுக்காரமும், ஒற்றியலிளபாய்ச் சிற்றும், உயிரளபெ
டைகள் கெட்டெழுத்தியலிளபாய்ச் சிற்றும், அலகு மிடத்தென்க
கொள்க. எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இலக்கணத்தால் சீருந்
தளையுந் திருந்திற்சிறிய இஉஅளபோ டாருமறிவரலகுபெறுமெ
ன்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவத
னால், அனை யலகுக்காரியம்பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலு
க்காரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம், உயிரளபெடையலகுக்காரியம்பெ
றுமாறு தக்காரிகையுட் போக்கிச்சொல்லுதம்-வ-று, சிறுநன்றிபின்
றிவார்க்கி யாஞ்செய்தக்கானுளைப் பெறுநன்றிபின்னும்பெரிதென்று
நன்றி, தானவாய்ச்செய்வதந் தான்மன்றென்றவே, வானவாமுள்ளத்
தவர், இதனுள், இன்றிவார்க்கியாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெ
ண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று, வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்
விசுவமென்னும், ஒத்தில்லாமையால், வெண்பாவழிய நிற்றுமாதலால்
சுண்டிக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று

கனையச்சீர்கிதையாதாம். “குழலினிதியாழிணி தென்பதம்மக்கள், மறு
 லைச்சொற்கேளாதவர்.—அருளல்லதியாதெனிற கொலலாகைமகோறல்
 மொருளல்ல தவ்வுன்றினல், இவற்றன், குழலினிதியாழிணிதென்புழி
 ஆசிரியத்தனையும், அருளல்லதியாதெனில, என்புழிக்கலித்தனையுந்
 ட்டி வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுகிற்புல்லாத பற்றை
 பென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட்பிறதனை வாராவல்லன்,
 வெல்லாத்தனையு மயங்கியும்வழங்கும். என்னு மிலக்கணத்தோடும்,
 மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விவக்கணத்
 தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தனையும் கிதையாவாம், இனி
 குற்றிய லுகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு, “கொளறுகொடுநீடு குருகிபா
 யவும், சென்றுகொடுநீடு செழுமலைபொருவன், வென்றுகொடுநீடுவி
 தலவேழம், என்றுமூடுநீடு பிடியுளபோலும். அதனால், இண்டிடைபி
 தவிலனெறிவரிந், வண்டுண்கோதை புயிர்வாழலளே, இவ்விருசீரடி
 வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தசைச்சீரும், ஆறசைச்சீருமா
 யின, இவ்வாறுவருகவென்னும் ஒத்திலலாமையிற் குற்றுகரத்தைஇவ்
 விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகனையச் சீருந்தனையுந் கிதையா
 வாம், இனி உயிரளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற
 பனிமுல்லைபைங்கிளிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னந் தோன்றின
 வால், நெல்லுக்கு, நூற்றொது நென்பாணுடங்கிடைக்கு மென்றுலை
 க்கும், மாறோமாலன்றளந்தமண், இதனுள் நூற்றொதுநென்புழிப்ப
 ண்டமாற்றின்கண் அளபெடையறுகாணம்வந்து வெண்பாவினுள்-நா
 லசைச்சீராயிற்று. அவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்திலலாமையால்
 இவ்வாரலகிட்டு உசாரணவாய்பாட்டால், ஒசையுட்டும்பொழுது ஒ
 சையுண்ணுது செப்பலோசை பிழைத்துநிற்குமாதலால், ஈண்டுஉயி
 ரளபெடையை இவ்விவக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெ
 ழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச் சீருந்தனையுந் கிதையாவாம், வெ
 ளுடைநுடவச்சீர்க்கோதைபின்றுவாட்கண், புடைபெயரப் போழ்
 வாய்கிறந்து, கடைகடையிற், உப்போஒவெனவுகாத்து மீள்வானொ
 ளிமுறுவற், கொப்போநீர் வேலிபுலகு, இதனுள் உப்போஒவென்புழி
 ப்பண்மமாற்றின்கண், அளபெடையறுகாணம்வந்து கலித்தனையுந்
 வெண்பாவழிய நிற்குமாதலின் ஈண்டுயிரளபெடையை, இவ்விவக்கண
 த்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அல
 கிடத்தின கிதையாதாம் இனிக்குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள், குற்
 நெழுத்தேபோலகின் தலகுபெறுமாறு, வெ “வந்து நீசேரினுயிர் வா
 ழும்வாராக்கால், முந்தியாய்பெய்த வளைகழலும், முந்தியான், கோளா
 ளைகண்டங் கோல்குறியாயினனுமோர் நாளானை நம்பணருமாறு,

[illegible]

விட்டிசைத்தல்லாள்முதற்கட்டனிக்குறினேரசையென்
 றொட்டப்படாததற்குண்ணுதாரணமொன்குன்று

நெட்டனபாய்விடினோர்நோயினாயொடுநேரசையாம்

இட்டத்தினாற்குறில்சேரினிலக்கியமேர்சிதைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்கெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று-
விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்டனிக்குறி நேரசையென்றெட்டப்ப
டாது-எ-து, மேற்பொதுவகையாற் றனிக்குறினேரசை யென்றாயி
லும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதற்கணின்ற தனிக்கு
ற்றெழுத்து நேரசையாமென் றுடம்படப்பெறுது-எ-து. எனவேவிட
சையாதவழி மொழிமுதற்கட்டனிக் குறிலகுறிலோடு நெடிவோடுங்
கூடி நிராயசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுதுநாரணம்-எ-து,
வெ “உண்ணுனெளிநிறு ளெய்குபுழை யெய்யான், துன்னருங்கேளிர்
துயர்+ளையான், கொண்ணே, வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல்-
அஆ, இழந்தானென்றெண்ணப்படும், இதனுள்-அஆ-எனபுழி யருளி
ன் டக்குறப்பாய் மொழி முதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து
நேரசையாயினவாறு, அல்லாதவழி குறிலோடு நெடிவோடுங்கூடி
நிராயசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. வெ “வெறிகமழ்தண்புற வின
வீங்கியுகளு. மரிமுலைபுண்ணாமவேண்டிப், பறிமுன்கை, அஉமறியாவ
றிவிவிடைமகனே, நொஅலைய னின்னுட்டை. —அஅவனும் லுஇவ
னும் உஉவனங்கூடியக்கால், எளவனை வெல்லாரிகல. இவற்றின்கட்ட
னிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொ
ள்க. இவற்றுள்-அஉமறியாவென்பது தற்கட்டுக்குறிப்புச்சொல், நொ
என்பது செயவெனெச்சத் திறுதிகொக்கு முதனிலைகுறியிய ஏவற்கு
றிப்புச்சொல், அஇஉஎ என்பன சுட்டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல்.
ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனான, மொழிக்குமுன்றி
டத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம்-
விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு ஏவல் தற்சுட்டுவினா சுட்டுள்ளன னைந்
தன்கண்ணு மென்பதுஉம், குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துநின்றவிடத்து
மற்றோரெழுத்தினோடுங்கூடி நிராயசையாகாதென்பதுஉம் பெறப்பட
ட்டது. என்னை “அஇஉஎ லுவைகுறிய மீற்றையவேற் றெட்டெழுத்
தநேரப்படும், இதனுண்மொழிக்கு முன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்
தகுற்றெழுத்து நேரசையாயினவாறுகண்டுகொள்க. இவை தற்கட்டு
ஏவல்வந்தவழிக்கான்க, என்னை “ஏவல்குறிப்பே தற்கட்டல்வழி, யா
வைபுந் தனிக்குறின் முதலசையாகா, என்றார் மயேசகரர், ஓசைகு
ன்ற நெட்டனபாய்விடினோர்-எ-து, நெட்டெழுத்தனமெழுத்துவு
ருமெனினஃது இரண்டுநேரசையாக வைக்கப்படும்-எ-து, ஓசை குன்
ருவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனான, மூன்றுமாத்தினாயின் மிகவு

ச்சரிப்பினு றேர்நோக வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. சினாயொடு நோசையா மிட்டத்தினும்குறில்சேரின்-எ-து, குற்றெழுத்தினோடு புனர்க்தெட்டெழுத்து அளபெழுந்தா லவ்விரண்டனையுங்கூட்டி நினாயசையும் நோசையுமாகவைக்கப்படும்-எ-று, இலக்கியமேர்சிதைவே-எ-து, “ஏள்சிதையவழா அலெழா அநின், சேயரிசித்தியகண், இப்பாட்டு கேர்நோதற்கும் நினாநோதற்கும் இலக்கியமாமென்க ஏள் - எனநேர் நோவிறு, அழாஅல், எழாஅ, எனநினாநேராயிற்று” இட்டத்தினு லென்று மிதத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னின்றகுறிலோடும், நெடி லோடுங்கூடி அளபெடை நினாயசையாகாகெனக்கொள்க. என்னு, தனிநிலையளபெடை நோநேரியற்றே, யிறுதிநிலையளபெடை நினாகே ரியற்றே. என்றார் கத்தத்தனார்.

மாஞ்சீர்கவியுட்புராகவிற்பாவின்விளங்கனியங்
தாஞ்சீரடையாவகவலகத் துமல்லாதவெல்லாக்
தாஞ்சீர்மயங்குத்தனையும்தேவெள்ளைத்தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிற்புல்லாதயற்றனையுங்கொடியே.

இ-கை. சீருத்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பனோர் முறைமையுணர்ந்து-ற்று. மாஞ்சீர்கவியுட்புரா-எ-து, தேமா புனிமாவென்னும், கேரீமறியற்சீரிரண்டும், கவிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று, கவிப்பாவின்கவிங்கனிவந்தாஞ்சீரடையா-எ-து, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும் நினாகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கவிப்பாவினுட்புகப்பெறு-எ-று அகவலகத்தம்-எ-து. ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனியென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறு-எ-று, அல்லாதவெல்லாக் தாஞ்சீர்மயங்கும்-எ-து, இவை யொழிந்த சீர்களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவினத் துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும் - எ-று. தனையும் தே-எ-து, எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப்பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-று, வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர்கனிபுகில்-எ-து, எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்து மயங்கப்பெறு மென்றாராயினும். வஞ்சியுரிச்சீர் கன்னும் வெண்பாவிற்புப்பெறு புகிற்செப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஓசையையுண்ணுது கெடும்-எ-று. புல்லாதயற்றன-எ-து, எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்துமயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையும்ல்லது வேற்றுத்தனையிரவாது-எ-று, பூங்கொடியே-எ-து, மகமேழுண்ணிலை-உ-று, “குடநிலைத்தன்முறவில்-சென்றவாதே,

என்னுந்தரவு கொச்சகக்கவிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிராகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது நிராயிற்றுகிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவு ரிச்சீரும், நோடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டளையும்-ஆசிரியத்தளையும், கவித்தளையும், வஞ்சித்தளையும் மயங்கிவந்தவாறுகண்டு கொள்க. ஆ- “கெடுவவாச்சாரம் குறுங்கோட்டுப்பலவின், விண்டுவா ர்த்துக்கோ விவருகவுடகமுவன் உண்டுசிலம்பேறியோங்கியவிருங்கழை ப-படி கம்பழிறறுமென்ப, மடிபார்க்கொலைவி வெண்ணையாமலையோ, இவ் வாசிரியத்துள தனசீரும், வெண்சீரும், நோடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரு ம்வந்து வெண்டளையும் தனதளையும், கவித்தளையும், வஞ்சித்தளையும், மயங்கிவந்தவாறுகண்டு கொள்க. “மண்டிணிந்தநிலனும், நிலனேந்திய விசுமபும், விசுமபுதை வரும்வளியும் வளிதலைஇயதேயும், திருமணியநீ ரும்—புன்கூற்புணர்மருதின் போதநம்பிய புனமறமுரை—தேன்றா ட்டவசநம்பின், புந்தாடபுனறமுரை—வாராகாதசெகசமுநீர்.—இக்கு தளடி வஞ்சிப்பாகளுள், வெண்சீரும், கன்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டளையும், தனதளையும், கவித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும் மய க்கிவந்தவாறு கண்டுசொள்க. (முழங்குதினாக்கொற்கைவேந்தன்) என் னும் வெண்டிறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்சீரும் வஞ் சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கவித்தளையும், மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனபணம் விரிவனமல்லிகை மொடுமெளவல், நளர்கொடியனநறு வினாயனநகுமலரனவருளம், ரு னிர்கொடியனகுழை மாதவிகுவிருகையனகோங்கம், ஒளிர்கொடியன வயர் சளிரிடுவொடொழுக்கின ரனவோடை, இக்கவிவிருகத்ததுள், நிராக டுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரி யத்தளையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தா ழிசைக்கவியுள் வாராதவாறும, நிராகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கவிப்பா வுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும, வெண்பாவினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும, வேற்றுத்தளை விரவாமையும், மேற்கா ட்டியசெய்யுளாகததும், பிறவறறுள்ளுநகண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் வெண்கவியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருகலும், நிராகடுவாகிய வ ள்சியுரிச்சீர் கொச்சகத் துள்ளுருகுவருகலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன. வெ “குலாவணங்குயிலலெயினா கேரணகண்டன் கோழி, நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல கொ ள்ளும்புட்காக்கிறகோவின்மைமேயோ நீ பிறா, உள்ளம்புக்காப்பதரை இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவன் ருவப்பயன் நாலடிநாறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முத்தொ

ள்ளவிர முதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தி
லாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோ
த்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தளை வெண்பாவினுள் வந்திலாமையா
னும், இத்தொடக்கத்தன குற்றமலஸது குணமாகாவென்பது காக்கை
பாடினியார் முதலாகிய சொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூலு
டை யார்க்குமுடன்பாடு, என்னை “இயற்சீர்நேர்ந்துத் தன்றளையடை
தல், கலிக்கியல்பிலவே காணுங்காலே, வஞ்சியுள்ளும்வரத்தகாவாயினு
மொபோவிடத்தாகுமென்ப, என்றார்பல்காயனர், நிரைநெயிலலா வஞ்
சியுரிச்சீர், கச்சிச்சீனாடகவலிற் றடிவனாயிலவே, என்றாகியின். (௬)

இயற்றளாவெள்ளடிவஞ்சியின்பாதகவலுள்ளான்
மயக்கப்படாவல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்
கயற்குணல்லாய்க்கெப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து-ற்று. இயற்றளாவெள்ளடி. வஞ்
சியின்பாத மகவலுள்மயக்கப்படாவல்ல-எ-து, இயற்றிர்வெண்டளையா
ன்வந்தவெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்துமயங்
கப்பெறும்-எ-து, என்னை “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, விலைக்
குரிமரபி னிற்கவும்பெறுமே, என்றார் தொல்காப்பியனர், “வஞ்சியிர
வலாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங் கடிவனாயின்றே, என்றார்
பல்காயனர்-வ-து, ஆ “எழும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய, உலைக்கலன்
னபாறையேறிக், கொநகில்லெயினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்ப
வவர் தேர்சென்றவாறே, அது மற்றவலங்கொள்ளாது, கொதுமற்கு
ழுமிவ்வழுங்கலுளோ, இகணுள்-எழும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய-எ-து
இயற்றளாவெள்ளடி-இதனை-எழும்பியலோயுட் குறும்பல்கனைய, குறந்
தொடியாஞ்செல்கரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொ
ள்க. ஆ “இருங்கடலுடுத்த பெருங்கணமாபிலத், துடைநிலைநெய்வினா
டைபிறர்க்கின்றித், தாமேயாண்ட வேமங்காவலர், இடுதினாமணியினு
ம் பலகோடுபிணர், காடுபதியாகப் போகித்தத்தம், நாடுபிற்கொளச்
சென்றுமாய்க்தோரே, அதனால், நீபுங்கேண்மநி யத்தைவியா, துடம்
பொடுகின்ற வுயிருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாபமோவன்றே, கள்ளி
வேயந்தமுள்ளியம்புறங்காட்டு, வெள்ளிலபோகியவியலுளாங்கண், உ
ப்பிலாவவிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டிபிறர்க்குநோக்கா, திழிபிறப்பினோ
னியப்பெற்று, நின்னலகை விளங்குபலிமிசையும், இன்னவைகல் வா
ராமுன்னே, செய்திநீ முன்னியவினையே, நுநீர்வனாப்பக முழுதுட
ன்றுறந்தே, இதனுள் உப்பிலாவவிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்கு

நோக்கா - எ - ம், இழிபிறப்பினோ னியப்பெற்று - எ - ம், வஞ்சியடி
 விரவியந்தவாறு கண்டுகொள்க, மயக்கப்படுமென்னுது மயக்கப்படா
 வல்லவென்றிருநால் விலக்கிசொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இ
 யற்றனைவெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசிரியத்துள்ளருதி வரப்பெறுமெ
 னக்கொள்க-வ-று, ஆ “அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டெனப், பூச
 ல்வாயாப் புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதின்மாக்களு நோவார்தோழி, யென்
 றுநோவாரிலை, தண்கடற்சேர்ப்ப னுண்டவென்னலக்கே, இகனுள்
 அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டென-எ-து, வெண்சீர்விரவிய வியற்
 தனைவெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவினவாய்ப்பட்டெனப், பொ
 ள்மியபூசல்பெரிது, எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க,
 ஆ “குருகுவெண்டாளி கொடுபுயத்துண்டென, மாவழங்குபெருங்கா
 ட்டு கழாளிதுகாணுது, மருள்பிடி. கிரிதருஞ்சாரல், அருளானுகுத லா
 யிழைகொடிதே, இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனைமாவழங்குபெ
 ருங்காட்டு மழசுளிறுகாணுது, தீவழங்குசுழல் விழிக்கட்சியஞ்சென்று
 முறுமே, எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க, வஞ்சியருங்
 கி, சொஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுநண்ணும் - எ-து, வஞ்சிப்பாவினுள்
 ஆசிரியவடியும், கலியடியும், விரவியரப்பெறும் - எ - று, எஞ்சாவகவ
 லென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடிபாவினுளரும், கலி
 யடியும், வெள்ளடியும், அருவியன் னி வாராவெனக்கொள்க, கயர்கண்
 ல்லாய்-எ-து, மசுடெழுன்னிலை, பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி நெ
 டிம்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும், வெள்ளடியு
 ம், அருகினவெனக்கொள்க, நேரிழைமகவிருண் கண்கவரும், என் னித்
 தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி, (வயலாமைபுழுக்குண்டுவறளடம்பின்மல
 ர்மிலேத்து) எ-து-வஞ்சியடி இக்கனையலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பி
 ன் மலர்மிலேந்து கயனாட்டக்கடைசியர்தங் காதலர்தோண்மணந்தன
 ரோ, எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க, (கோழியெறிந்த
 கொடுங்காற்கனங்குழாய்) எ - து, வெள்ளடி, இதனைகோருயெறிந்த
 கொடுங்கனங்குழை யாழிசூழ்வையக்கணி, எனவுச்சரித்து வெள்ள
 டியாமாறு கண்டுகொள்க, கலியினுள் முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவு
 ம்-எ-து, கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமப
 ங்கப்பெறும்-எ-று, முறைமைவினே-எ-து, முறைமையோடுங்கூட்டி
 வழங்கப்படும் - எ - று, “ஆசியப்பாவி னயற்பாவடிமயங்கும் ஆசிரியும்
 வெண்பாகலிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண்
 வெண்பாவின, ஒண்பாவடி விரவாவுற்று, இதனை விரித்துரைத்துக்
 கொள்க, காமர்கடுப்புனலென்னு மயங்கினசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவி
 னுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க, ஆ
 ல இரண்டும் அசை.

அருகிக்கிடோடகவன்மருங்கினோஞ்சீரடியும்
வருத்தஞ்சித்தென்பர்வான்மற்றாவலர்மற்றொருசார்
கருதிற்சடையேகடையினைபின் கடைக்கூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொளியரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை. ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்ஷணமுணர்ந்து-ற்று-அருகிக்கிடையோடகவன் மருங்கினோஞ்சீரடியும் வருத்தஞ்சித்தென்பர் வான்மற்றாவலர்-எ-து, ஒரு சார்ச்சிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர்-எ-று. வ-று. க “அணிகிளர் சிறுபொதியவிர்துங்கிமாநாகத்தெருந்தேறித், துணிபிரும்பனிமுத்தீர் தொட்டிழந்துமலைத்தனையே,, இக்கவிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடிவந்தவாறு கண்டுகொள்க, ஆ “உமணர்ச்சேர்த்து கழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாற்த்துன்ன வேரணமயம்பெருங்காட், டின்னுவென்றாயின், இலியவோபெரும தமிழேற்குமனையே, இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. சிறியகட்பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டலோவிரவிபு மாசிரியம்விரவிபு, மைஞ்சீரடி முளவெனமொழிப,, என்றார் தொல்காப்பியனார், வெண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க, “ஐஞ்சீரடித்தலு மண்டிலமாகலும், வெண்பாயப்பிற் குரியவல்ல,, என்று நத்தத்தனர் அடிநாலிலெடுத்தோதினர், மற்றொருசார் கருதிற்சடையே கடையினைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொடைக்கு பொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே-எ-து, ஒருசாராசிரியர் முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையிணைமுரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர்முரணு மென்றுவேண்டவர்-எ-று, இரணத்தொடையெனினும், பகைத்தொடையெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும் என்னை “மொழியினும்பொருளினு முரணத்தொடுப்பி, னிரணத்தொடையென் றெய்தும்பெயரே. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாகலின், அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதொறுமறுதிச் சீர்க்கண்மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது-கடையிஞ்சீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, பின்முரணாவது இரண்டாஞ்சீர்க்கண்டும், நான்காஞ்சீர்க்கண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழைமுரணாவது முதற்சீர்க்கணின்நிபொழிந்த முன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, இடைப்புணர்முரணாவது நடுவிரிசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொடுப்பது-வ-று, ஆ “கயன்மலைப்பன்ன கண்ணினைகரிதே, தூ-முலைதிவருந் தணிவடம்

வெளிதே, நாவிலுண்ணிடைசிறிதே, ஆடமைத்தோளிக் கல்குலேர் பெரிதே, இஃது அடிதோறு மிறுதிசீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண், ஆ “மீனறேர்ந்தருந்திய கருங்கால்வெண்குருகு, தேனூர்ஞாழல் விரிசினேகுழுவும், தண்ணந்துறைவன் றவிர்ப்பவுந்தவிரான், தேரோகாணலங்காண்டும், ரீரோவண்ணமுஞ் சிறுதுதற்பெரிதே “இது அடிதோறுங் கடைபிருசீரகண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைபிரேமுரண், ஆ “சாரலோங்கியகடந்தாட்டாழை, கொய்மலர்சூவிந்து தண்ணிழல்விரிந்து, தமிழேயிருந்தனமாகின்றுறுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்னுபலபயிற்றி, வீங்குகொடிப்பனைத்தோனெனிறத், துறந்தோனல்லனம் மேனியோதீதே “இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையாற்பின்முரண், ஆ “காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொடி, பூவிரிசரிமென்கூந்தலும், வேய்புனாதோளுநனங்குமாலெமக்கே, இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண், ஆ “போதுவிரிசூலிஞ்சி றெடிக்கண்மால்வனாக், கிகாத்தையிற்றழந்த வோங்கல்வெள்ளறவி, காங்கலஞ்செங்குலைப் பசுங்கூதாளி, வேரல்விரிமலர் முகையொடுவிரைஇப், பெருநிலந்தீறா ரிழிகருகலங்கவார்க், தின்னுவாயி விரியோர்மாட்டே, இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையா லிடைப்புணர்முரண்—இவ்வாறுசொன்னார் நைபுறர் முதலாயி வரசிரியொளக்கொள்க, இனி இரணத்தொடைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்தமோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்றுத் தொடைநான்றிறுமில்வாறே யொட்டிக் கொள்க, அளவகூடி வழங்குமாறு, கடைமோனை, கடைபிரேமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, இடைப்புணர்மோனை-எ-ம், கடைபிரையபு, கடைபிரையபு, பின்னிரையபு, கடைக்கூழையபு, இடைப்புணரியபு-எ-ம், கடையெதுகை, கடையிரையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எ-ம், கடையளபெடை, கடையிரையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை, இடைப்புணரளபெடை-எ-ம், கண்டுகொள்க, இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலசிறுத்தியுட் கண்டுகொள்க. (௫)

வருக்கெழினிமலந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
 ரெருக்கப்பெயராணுகைப்படுமொயிராசிடையிடு
 டிருக்குமொருசாரிரண்டிமுன்னுமெழுத்துமொன்றி
 நிரக்குமெதுகையென்றெழுத்துப்பிலகேரிழையே.

இ-கை. ஒரு சாரொதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்திபகேச நிலக்கண முணர்த்துற்று-வருக்கெழினம் வங்காலெதுகையு மோனையுமென் றெருநர்கப்பெயரானுரைக்கப்படும்-எ-து, வருக்கவெழுத்தும், கெடி லெழுத்தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அ வற்றை வருக்கவெதுகை, கெடிலெதுகை, இனவெதுகை-எ-ம், வருக் கமோனை, கெடினமோனை, இனமோனை-எ-ம், பொயரிட்டுவழங்கப்படு ம்-எ-று. (வ-று) வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க் குயிலாலத்தாகிப், பாடும் வண்டஞ்சி யகலும்பருவத்தாக், தொடர்த்தொடி. கெடும்தொருள்ளர் படலொலாப், பாடமைச்செக்கைபுட்கண், இது-டகாமெய் வருக்கவெ துகை. “அருத்தாறுதுவென—லரிடை, இது மகாமெய் வருக்கவெது கை. “ஆவாவென்றே ஒருசாரார், என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றா தாதினும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய கெடிலாப் புமைகோக்கி கெடிலெதுகையென்று வழங்கப்படும், இனி இனவெதுகை மூன்றுவா கைப்படும், வல்லினவெதுகையு “மெல்லி”வெதுகையும், இடைரின வெதுகையுமென-வ-று, வெந்தக்கார் ககவிலா ரொன்பதவரவ, கொச்ச த்தாற் காணப்படும், இதுவல்லினவெதுகை வெ. “அன்பினுமார்வமு டைமையானினு நன்பென்னு காடாச்சிறப்பு, இது-மெல்லினவெது கை வெ. “எல்லாவினக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யாவி ளக்கேவிளக்கு, இது இடையினவெதுகை வருக்கமோனைமுகலாகிய மூன்றும்வருமாறு, ஆ. “பகலெபல்பூங்கான்ற நின்னோயோப்பியும், பா சிலக்குளவெறாடு கூகாளம்வினாடுப், பின்னும்பினியவிற்த்தன்னெ டுங்கூந்தல், பிரங்கப்பெப்துதேம்படத்தொடுநிப், புணாரி மோறுசெய்குறி நனாஇப், பூத்தார்மார்ப புனத்துட்டோன்றிப், பொருவாயடுக்கத்தொ ருவேலெத்தப், போபுமறியாமா வழங்குபெருங்காட்டுப், வைக்கணமு வைப்படுபகைவெரிடுப், பொங்குசினந்தணியாப் புதுதலொருத்தல், போகாதுவழங்கு மாமிருண்டிகாள், பெளவத்தன்ன பாமிருணித்தி, இ ப்பொழுதுவருதுவையாபின், நற்றார்மார்ப நிண்டலெங்கதாப்டே, இது பகாமெய் வருக்கமோனை “ஆர்கலெபுலகத்து ஒழக்காமடைமை, இது முகலெழுத்தொ ள்முதாதினும், முகலெழுத்துன்னமேலேறிய கெடிலொ ப்புமைகோக்கி கெடினமோனையென்று வழங்கப்படும், இனி இனமோ மூன்று வகைப்படும், வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இ டையரின மோனையுமென-வ-று, ஆ. “காலெருக்கண் கலமுதாரும், கடர்புனாதிருதகல் பகலெபாய்ச், நுநுக்குழைபமைத்தோ ளரும்படரு முப்பப், போகல்வாழி யையபூத்த, கொழுக்கொடி யணிமலர்தயங்கப், பெருத்தன்னவாடை வருவம்பொழுதே, இந்கெல்லா வடியு முதற்கண் ணேவல் லெழுத்துவந்தமைபான் வல்லினமோனை, மெல்லினமோனை

பும், இன் - யினமோனையும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க, என்னை “வருக்க
 தெழிலின்ம் வளையாராண்டே, நெழியபிறவு மினத்தினுமாகும்,, என்
 னார் பிறருமெனக்கொள்க, ஒருக்கப்பெயராண்டு சிறப்பித்தவதன
 ல் ஒருசாராசிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெ
 துகை, என்றும், தலையாகுமோனே, இடையாகுமோனே, கடையாகு
 மோனே, என்றும், வேண்டுவொனக்கொள்க, என்னை, “சீர்முழுதொன்
 தீற் தலையாகெதுகை, யோரொழுத்தொன்றி னிடைகடைபிறவே,, என்
 னாராகலின் இச்சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே விரித்துரைத்
 துக்கொள்க-வ று, சிலைவிலங்கு போழ்து-எ-து, தலையாகெதுகை. “அ
 கரமுதல புலகு-எ-து, இடையாகெதுகை, “தக்கார்காணப்படும்-எ-து,
 கடையாகெதுகை, வெ, “பற்றுகபற்றற்றான் பற்றினையப்பற்றைப், பற்
 துக்கப்பற்றுவிடற்கு-எ-து, “தலையாகுமோனே “மாவும்புள்ளும்-எ-து,
 இடையாகுமோனே, “பகலேபல பூங்கானல்-எ-து, தலையாகுமோனே
 “மாவும்புள்ளும்-எ-து, இடையாகுமோனே, “பகலேபலபூங்கானல்,,
 எ-து, கடையாகுமோனே உயிராசிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்ட
 டி மூன்றாமெழுத்துமொன்றி, நிரக்கு மெதுகையென்றாலுஞ் சிறப்பி
 ல்-எ-து, உயிரொதுகை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடி
 யெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன் நெதுகையென்றொரு சாரொதுகையு
 முளவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பிலவெனக்கொள்க, நேரிழையே
 எ-து, மகடுமூண்னிலை-வ-று, ஆ. “துளியொடுமயங்கிய தூங்கிருணடு
 னான், அணிகினர்தாரோ யருஞ்சாநீந்தி, வடியமையெமம் வலன்வயி
 னேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங்கூந்த லுய்தலோவரி
 தே, இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றதாயினும், இரண்டாமெழுத்தின்
 மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரொதுகை, இனிஆசெதுகை;
 யர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க, என்னை “யரல
 ழவென்னு மீரிரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாது வந்திடையுயிர்ப்
 பிணை, தாசிடையெதுகையென் நறைதல்வேண்டும், “என்றாராகலின்
 —வ-று. விரு “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்வீழ்க்கமுகினெற்றிப், பூமா
 ண்டதீந்தேன் ரெடைகீறிவருக்கைபோழ்த்து, தேமாங்கனிசிதறி வா
 னைப்பழங்கள் சிந்தும், ஏமாங்கதமென்றிசையாற் றிசைபோயதுண்
 டே,, இது யகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை “மாக்கொடியானையு
 மெனவற்பத்தரும், கார்க்கொடிமுல்லையுங் கலந்துமல்லிகைப், பூக்கொ
 டிப்பொதும் பருங்கானளுமலும், தூக்கடி கமழ்ந்ததான் றுறக்கமொ
 த்த்தே, இது ரகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை, வெ “ஆவேறுருவி
 னவாயினுமாபயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாம், பால்போல், ஒருத
 ன்மைத்தாகுமற நெறியாபோல, உருவுபலகொளலிங்கு,, இது லகர

வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை, வெ. “அந்தரத்துள்ளே யகங்கைபுறங்
கையா, மந்தரமேபோலு மனைவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்கின்றேனெ
ன்றும் கிழன்மின்வாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று, இது முகா
வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. “ஆர்கியுலகத்து, இது ஆகிடையி
டுவந்த வல்லினவெதுகை. பிறவும்வந்தவழிக்கண்டு கொள்க, இடையி
ட்டெதுகைவருமாறு “தோடாரொல்லோ நெடுநிலாநா, கெய்தலுண்க
ண்பைதலுழை, வாடாவவ்வரிபுகைஇப்பசிலையும், வைகறோலும்பை
யப்பெருகி நீடாரிவொன நீண்மனங்கொண்டார் கேளார்கொல்லோ
காதலர்தோழி, வாடாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிலி, பருவம்பெய்யா
து வலநேர்புவனோடு, ஒடாமலையன் வேளிர்நாடு, மின்னுமிக்கார் ம
ழைக்குரலே, இஃது அடிநோலும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடை
யிட்டெதுகை, இதுதொலகாப்பெயரார் காட்டியபாட்டு என்னை, நாஅ
வண்ண மிடையிட்டிவந்த வெதுகைக்காகும் என்றாராகலின். இரண்
டடியெதுகைவருமாறு துவைக்குந்துளிமுற் நீக்கொற்கைமகனிர் அ
வைப்பதம்பல்பிற் சழகொவ்வாமுந்தம் மணங்கமழ்தாரச்சுதன் மண்
காக்கும்வேலின் அணங்கும்முதமு மன்னலார்பாடல் இதுமுன் இர
ண்டடியு மோரொதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியெதுகை திரண்டொரு
ங்கியன்றபின் முரண்டவெதுகையிரண்டிலவனாயார், என்றாராகலின்
மோனைக்கு மவ்வாதே யொட்டிக்கொள்க-வ-று, விரு, ஆகங்கண்டக
ராலற்றவாடவர், ஆகங்கண்டகத் தாலற்றவன்யினர், பாகங்கொண்டி
பயோதராஞ்சேர்த்தினர், பாகங்கொண்டி பயோதரண்ணினர், இது
முன்இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின்இரண்டடியு மற்றொருமோ
னையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை, வெ. பவழமும்பொன்னுங்
குவைஇயமுத்தின் திசுநரும்பின்றனபுன்னே, பொய்மையும் வாய்மை
யிடத்தபுனாதிரந்த கண்மைபக்குமெனின் இவை - முன்றாமெழுத்தொ
ன்றெதுகை, நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை
வல்லொற் றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டி
வாரு முளொனக்கொள்க-வ-று, வெ. பற்றிப்பலகாலும் பான்மறியுண்
னாமை கொ அலையனின்னாட்டை, இது வல்லொற் றந்தித்தாற்போன
விட்டிசைச்சுதற் றெழுத்தினோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசைவன
லொற்றெதுகை, வெண்பா. அ அலையும் இஃது அலையும் உலவனும் கூடிய
க்கால் எளவனைவெல்லாரிகல், இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும்
விட்டிசைத்து வந்தமையால் விட்டிசைமோனை, இவையெல்லாந் சிற
ப்பிலவெனக்கொள்க, இன்னுமொருக்கப்பெயரா னுணைக்கப்படுமென்
து சிறப்பித்தவதனால் பாவினங்களைல்லாத் தொடையானும் வருமெ
ன்றாராயினும் பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலை

யாகெதுகையிறியிரிந்தும் வாராவென்பதூஉம் செந்தொடை யொழித்
தெல்லாதொடைக்கும் இனவெழுத்துவரத் தொடுப்பதூஉம், வழி
யெதுகைவரத் தொடுப்பதூஉம், வழிமுரண்வரத் தொடுப்பதூஉம், சி
றப்புடைத்தெனக்கொள்க, இனவெழுத்துப்பெற்று மோனேழுதலாகி
ய தொடையுந் தொடைவிசிற்பமுபோலானா வேறுபடத்தொடுப்பது
மருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு தானமொத்
தகுறிலும் நெடுலும் தம்முளினமாம். அவை அக்தஆகார ஐகாரஓகார
ரங்க டம்முளினமாம், இரர ஈகார எகர ஏகாரங்கள் தம்முளினமாம்,
உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முளினமாம், இவைவையறிப வுயிர்
மெய்க்கும் இவ்வாறேயென்க. ஒற்றினுள்-யகர தகரங்கள் தம்முளின
மாம், டுகர நகரங்கள் தம்முளினமாம், மகர வகரங்கள் தம்முளினமா
ம், இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாநுமுளர், என்னை, வெ. அகர
மோடாகார மைகார மெளவாம் இகரபோ மகாரமென உகரமோ டோ
ரமொஓ ஔமவற்ச்சகரம் ஆகாதவல்லவது, என்றாகலின், அவற்று
ட்சிலவருமாறு. வெ. சுத்துவக்தமின்ப மறியார்கொருமுடைமை வை
த்திழக்கும் வன்சனவர் அமிழ்நிலுமாற்ற வின்தேகம்மக்கள் சிறுகை
பளாவிபுகும், இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனேழுதலாகியதொ
டையும் தொடைவிசிற்பமும் போலானை வேறுபடத் தொடுத்தமை
யான் மருட்செந்தொடை, பிறவுமன்ன, இனிவழியெதுகை வருமாறு.
க-றை மண்டலம் பண்டுண்டதின்டேர் வரகுணன் ரெண்டிபின்வாய்
க்-கண்டலந்தண்டிதைக்கண்டதொன்றுண்டு, கனமகரகுண்டலங்கெண்
டையிரண்டொடு தொண்டையுங்கொண்டோர், திங்கர்மண்டலம்வண்
டலம்பக், சொண்டருதவருகின்றதே, தொங்குதங்குமுகலாயினவுங்கொ
ள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழிபை வழியெதுகையென்பது
தமிழ்வழக்கு, இனிவழி முரண்வருமாறு. விநு செய்யவாய்ப்பசும்பொ
னேலைச்சீரடிப் பரவையலகுல ஐபறுண்மருங்கு நேவவடிக்கொண்
டருவவுக்கொங்கை வெய்யவாய்த்தண்ணெனளீலம் விரித்தெனவிவங்கி
நீண்டமைய வாமழைக்கட்குத்தன் மகளிராவநீகவென்றான், க-றை,
ஒருமால்வரைநின் நிருகடரோட்டி முங்கீர்க்கிடந்த பெருமானிலனுஞ்
சிதுவிலைத்தாவுண்டு பேதையரண் பொருமாதவித்தொங்குலெங்கோ
ன்புரவலன் பூம்பொதியிற் கருமாவழிவெண்பற் செவ்வாய்ப் பசும்
பொற் கனங்குழைக்கே “மோனையெதுகையிறியிரிந்து பாவுமினமும்
வாராமெமேற் காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

கருங்கிற்றுமுன்றடியேனைத்தரவிருமுன்றடியே
தங்க்க்கும்வண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா

சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டிசுரும்பிமிரும்
தரங்கக்குழலாய்சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே.

இ-கை தரவுதாழிசைகட்கு அடிவரையறையாமாறுணர்த்து-ற்று, சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு-எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித்தல்லாதகலிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியேசிறுமை பெருமைபாடுவோனதுபொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை-எ-று. இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குத் தரவாவது-எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது-எ-று. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங்காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சுக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டி-எ-து, பொதுவகையாற் குழிசைசொல்லிப் போந்தாராயினும், தாழிசைகட்கிரண்டடிசிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமூன்றடியானும்வருவது-எ-று. சுரும்பி மிருதரங்கக்குழலாய்-எ-து. மகடேமூன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே-எ-து. தரவடியிற்றாழிசையடி சுருங்கிவருவது-எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க.

பொருளோட்டிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி
இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த
மருடர்விகாரம்வகையுளிவாழ்த்துவசைவனப்புப்
பொருள்கோள்குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொடியே.

இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று, பொருளோட்டி முதனிற்பதுகூன்-எ-து. அடிமுதற்குட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும்-எ-று. அதுவேயொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும்-எ-து அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின்இறுதிக்கண்ணுநிற்கப்பெறும்-எ-று. ஈற்றினுமென்றவும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங்கூன்வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின்நடுவும்இறுதியும், அசைகூனும்வருவது சிறப்புடைத்து, சீர்கூனாய்வினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற் சீராயல்லது வாரா

வெனக்கொள்க. அசைச்சீரெல்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூன
ய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலியென்னுமி
வற்றினிடையு மிறுதியுங்க ன்வரப்பெருதெனக்கொள்க. என்னை. “அ
டிமுதற்பொருளைத் தானினிதுகொண்டு, முடியறிப்பதுகனெனமொழி
ப,, வஞ்சியினிறுதியு மாகுமதுவே, யசைகூனாகுமென்மனூர்புலவர்,,எ
ன்னை, பல்காயனார், கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாருமுளர்,
என்றார் “அடிமுதற்பொருள் பெறவருவது தனிச்சொல்லே, திறுதியு
ம் வஞ்சியுனியலுமென்ப,, என்றாராகவின். கொச்சகக்கலியுள் ஓரடி.
முழுதுங் கூனய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று.
வெ. “உதுக்காண், சுரந்தானாவணைச் சுவானமாப்பூதன், பரந்தான
ப் பல்புகழைப்பாடி, இரந்தார்மாட், டின்மையகல்லதுபோல விருண்
ங்க, மின்னுமளிகேர்மழை, இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண்உதுக்
கானெனக் கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவளோ. கேடிலிழுப்
பொருடரு மார்பரசிலை,வாடாவள்ளியங் காழறந்தோரோ,யானே, தோ
டாரெல்வளை நெகிழவேங்கிப், பாடமைசேக்கையுட்படர்கூர்த்திசினே,
அன்னளளிய னென்னுதுமாமழை. இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுந்
தோழியென் னின்னுயிர்குறித்தே, என இவ்வாசிரியப்பாவின அடிமு
தற்கண்- அவளோ-எ-ம்- யானே-எ-ம். கூன்வந்தவாறுகண்டுகொள்க. க.
“உலகினுள், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும்,
இருந்தகைய விறுவனாமேலெரிபோலச் சுடர்விடுமே, சிறுந்தகையார்
சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமை புலகினுக்
கோரொப்பாகித்தோன்றாவே “இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உ
லகினுளெனக் கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொ
டுத்தார் பிற்கொளவும்,பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்,முறுதிவழியொ
ழுதுமென்ப, அதனால், நற்றிற நாடுதன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவற
த்தறத்தே.— இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர்
கூனய்வந்தவாறும், “மாவழங்கலின்மயக்குற்றனவழி, என இவ்வஞ்சி
யடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசைகூனய் வந்தவாறும், “கலங்கழா
வித்துறைக் கலக்குற்றன,, என இவ்வஞ்சியடியி னெவ்ந்துறையென,
அசைகூனய்வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. “தேரோடி-த்துகள்கெழுமின
தெருவு,, இவ்வஞ்சியடியின் திறுதிக்கட்டெருவு என வுகரவிறுதியாகி
ய இயற்சீர் கூனயினவாறுகண்டுகொள்க, காமர் கடும்புனலென்னுள்,
கொச்சகக்கலியுட் சிறுகுடியிேசிறுகுடியிே, எனவோரடியால், கூன்

வந்தவாறு காண்க - பிறவுமன்ன, இனியொழிந்தமருடர்விகாரம் வகையுனிவாழ்த்து வசைவனப்புப்பொருள் கோள் குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள்- எ-து - மேலெழுத்தகைசீர்பந்தமடிதொடை பாவின்ங் கூறுவனென் ததிகாரம்பாரித்த காரிகையுள் ஒகப்படாதயாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வகையுனிபும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்போளும், குறிப்பிசையும், செய்யுளொப்புமையுமாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க.—எ-து- பொலங்கொடியே- எ-து- மகடேழுமுன்னிலை. அவற்றுள் - விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென, என்னை. “அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்டும்வழி நீட்டலுந், குறுக்கும்வழிகுறுக்கலுந், நாட்டல்வலியலென்மனாற்புலவர்,, என்றார் தொல்சாப்பியனார். வ-று. “குறுத்தாட்புகற் சுமந்த, வறக்கந்ராழியெம் மண்ணலைத்தொழினே, இதனுள் குறுந்தாளெனற் பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும், “தண்டையின்க்கிளி கடிவோள்பணடைய எல்லன்மாநேக்கினளே, இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையென மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறும். வெ. “வேண்மணலெக்கர் விரிதிரைதந்தநீர், கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துவாவர் தகவிலரோ தற்சேர்ந்தார், வண்ணங்கடைப்பிடியாதார், இதனுள் தண்டுறைவ லெனற்பாலதனைத், தண்ணந்துறைவலென விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்புறவிற்புணைமதில்கைவிடார், காத்தலிற்காவலரோனே யார், பார்த்துநூர், வேண்டார்வணக்கி விறன்மதிமுன்கோடல், வேண்டிமாம் வேண்டார்மகன்,, இதனுள்-வேண்டாதாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்டார்வணக்கியெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிழையாக பசுப்பித்தான்பைந்தொடி, மாசேனென்னு மனங்கொரிஇ, மாசேனன்சேபிதட்கண்ணி தருதலாற்சேர்த்தியென், னேயத்தீர நெஞ்சின்மேல்வைத்து, இதனுள் பச்சிழையெனற் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டும்வழி நீட்டியவாறும், வெ. “யானையெழித்தத்திருந்த விலங்கிலவேற்றென்னன், திருத்தாரன்மென் மென்றியேன், இதனுள் தியேனெனற் பாலதனைத் தியேனெனக்குறுக்கும் வழிகுறிக்கினவாறும் கண்டுகொள்க.—பிறவுமன்ன, மருடர்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலா

ந்துமுறைமையோடுங் கூடிப்பொருத்தி வாராநின்றன வல்லது துவை
க்குப்பாலில்லையென்பாலது துவைக்குப் பாலில்லையென்றப்போல
ப்புணர்க்கப்படாதென்க. இன்னுமருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவ
தனல், தலைக்குறையும், இடைக்குறையும், கடைக்குறையும், வருவன
வுமுள்.—அவையும் வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படு
மெனக்கொள்க.—வ-று. “மரையிதழ்புனாயுமஞ்செஞ்சீறடி, இதனுள்
தாமமாயென்பாலதனை மரையெனத் தலைகுறைத்து வழங்கினவாறு
ம், “வேதினவெயிரி னேதிமுதுபோத்து, இதனுள் ஒந்தி யென்பால
தனை ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும், “அகவிரு விசம்பி
னல்போல், வாவிதின்மலர்ந்தன புன்கொடிமுசுணடை, இதனுள் ஆர
லென்பாலதனையாலென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும். “நீலு
ண்டிகிலிகைகடுப்ப, இதனுள் நிலமுண்டிகி லிகைகடுப்ப எனப்பாலத
னை நீலுண்டிகி லிகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங்
கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன, அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை யெ
ன்றவழி நான்குசொல்லாவன-இயற்சொல், திரிசொல்-திசைச்சொல்,
வடசொல்-எனவிவை- என்னை. “இயற்சொற்றிரிசொற் திசைச்சொல்
வடசொலென், நனைத்தேசெய்யுளி னீட்டச்சொல்லே, என்றாராகலி
ன். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, சோறு-கூழ்-பால்-பாளிதம் - என்
பன, என்னை. “இயற்சொற்றானே யியம்புங்காலை, செந்தமிழ்நிலத்து
வழக்கொடுசிவணித், தம்பொருள்வழாமை யிசைக்குஞ்சொல்லே,
என்றாராகலின், அவைநடக்கும் எல்லையாவையோவெனின்- வைவைய
யாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின்மெற்கும், கருஒரின்ன்கிழக்கும், மரு
ஒரின்மேற்குமாகிய நான்கெல்லேக்குட்பட்ட சோனாடென்ப. என்னை
“மன்றவாணன் மலர்கிருவருளாற், மென்றமிழ்மகிமைசிவணியசெய்த
வடிவவர்கூட்டமு மாதிச்சங்கமும், படியின்மாப்பெருமைபரவுறுசோ
ழனும், சைவமாதவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மையறுசோழவளநாடெ
ள்ய, என்றாராகலின், திரிசொல்லாவன-அடுக்கல்-பிறங்கல் - ஒங்கல்-
விலங்கல்-விண்டு-குவடுஎனவிவை, மலையென்னும் ஒருபொருள் குறி
த்தவேறுசொல். உந்தியென்பது-ஆற்றிலடைக்குறையும், கொப்பு-மும்-
தேருருளும் - யாழகத்தோருறுப்பும், எனவிவை வேறுபொருள்குறி
த்த ஒருசொல் என்னை “ஒருபொருள்குறித்த வேறுசொல்லாகியும்,
வேறுபொருள்குறித்த வொருசொல்லாகியு, மிருபாற்றென்பதிரிசொ
ற்கிளவி, என்றாராகலின் திசைச்சொல்லாவன, மயிலைமஞ்ஞையென்
றும், கிளியைக் கிள்ளையென்றும் தாயைத்தள்ளையென்றும், நாயைஞ்ஞ

வியென்றும்-வழங்குமனவாம், என்னை “செந்தமிழ்சேந்த பன்னிருவி
லத்தினும், தங்குறிப்பினவே திசைச்சொற்கிளவி, என்றாகலின்,
செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்தே பன்னிருகொடுத்தமிழ்நிலமாவன. வெ
தென்பாண்டிசூட்டங் குடங்கற்காமேன்பூழி, பன்றியருவாவதன்வட
க்கு, கன்றாய், சீதமலாடுபுணராடுசெந்தமிழ்சேர், ஏதமில்பன்னிருநா
ட்டெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்வாவன, குங்கு
மம், மூலம்-சங்கு - சந்தனம்-என்பனவாம் என்னை “வடசொற்கிளவி
வடவெழுத்தொரீஇ. எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே—சிறை
ந்தனவரினு மியைந்தனவரையார், என்றார் தொல்காப்பியனார். வகை
புளி-எ-து, முன்னும் பின்னும், அசைமுக்கலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழி
யறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமறுத்தலெனக்கொள்க. என்னை-வெ
“அருணைக்கு நீரரசைசீரடிக்கட் பொருணைக்காதோசையேநோக்கி
மருணைக்கிசு, கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல், வாய்ந்தவ
கையுளியின்மாண்பு, என்றாகலின்-வ-று, வெ. “கடியார்பூங்கோதை
கடாயினுன்றிண்டேர், சிறியார்தஞ்சிறிற்சிறைத்து, இதுனை-கடியார்
எ-ம். பூங்கோதை-எ-ம், கடாயினுன்-எ-ம், அலகிடின்- ஆசிரியத்தளையு
ம், கலித்தளையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்ம குன்மறு - மாதலால் -கடியார்
பூவென்று புளிமாங்காயாகவும், கோதையென்றுசதமாவாகவும். கடா
யினுனென்று, கருவிளமாகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “மலர்மிசை
யேகினுன் மாணடிசேர்ந்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார், இசை நிலமி
சை-எ-ம், நீடு-எ-ம், வாழ்வார்-எ-ம், அலகிடின் ஆசிரியத்தளைதட்டு-
வெண்பாவி னிறுத்திக்கண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய், நிகரில்
வெள்ளைக்கோரசைச் சீருமொளியேர் பிறப்புமொண்காசு மிறற்சீரு
டைச்சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இலக்கணத்தோடு மாறுபடுமாத
லின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீடுவாழ் எனக்கருவிளமாகவும்-
வார்-என நாளென்னும். நேரசைச்சீராசுவம் அலகிட்டுக்கொள்க-வெ
“பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும் ஊழிநர்க்குங்
கூடுநர்க்குமொத்தலால், நீடுநீர் நல்வயனார நறுஞ்சாந்தணியகலம்புல்
லலினூடலினிது, இதனுள்-டுகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்
இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக அலகிட்டுச்சீருந்தளையுஞ்சினாய
வாம், அல்லாவிடின்-நாவசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணாது
கெடும்-பிறவுமன்ன, வாழ்த்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும்-இரு
புறவாழ்த்துமென, வ-று. வெ, “கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும்-
நீர்நிலை வின்றபயன் கொலோ-கூர்நுணைவேய் - வண்டிருந்தநகத்தார் வர

பாண்டிநாடு - கொண்டிருந்தப்பெற்றகுணம், இதுமெய்வாழ்த்து. வெ. “பண்டிமொருகாற்றன் பைந்தொடியைக்கோட்பட்டு- வெங்கடம் வீரலேற்றிக்கொண்டிழந்தான், தென்களத்தைப் பூமாண்டிருமகனாகக் கின்னும்புலம்புமால் வாமான்றேர்வையையார்கோ. “இஃதிருபுறவாழ்த்து, வசையும் இருவகைப்படும், மெய்வசையும்இருபுறவசையுமென வ-று. வெ, “தந்தைவிலைச்சுமடன்றாய் தொழிலிதான்பார்ப்பான் எந்தைக்கிடெங்கனம்பட்டது கொல்-முந்தை அவிபுணவினாந்தெரியினுவ தாங்கொல்லோ - கவிசண்ணனார் தம்பிறப்பு” இது மெய்வசை, வெ. படைபொருடிகளாகது நின்றெறிந்தானென்றும் கொடையொடு நல் எரிகட்டாழ்ந்தான் படையொடு-பாடிவழங்குத் தெருவெல்லார்தான் சென்று கோடிவழங்குமகன், இஃதிரு புறவசை. இனிவனப்பு எட்டு வகைப்படும் அம்மை அழகு தொன்மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என. என்னை அம்மை யழகு தொன்மை தோல்விருந்தி யைபு புலனிழைபென வனப்பெட்டெ. என்றாகலின். அவற்றுள்- அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாயசொற்களால் ஒன்றிபவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற்சொல்லிவது என்னை. “சின்மென்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி, னம்மைதானே டடிநிமிர்வின்றே, என்றாகலின். வ-று, வெ. “அறிவினாகுவதுண்டோ பிறிதினோய் தன்னோய் போற் போற்றாக்கடை, அழகென்பது, செய்யுட்சொல்லாகிய திரி சொற்களானோசை யினியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது. என்னை. செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி னவ்வகைதானே யழகெனப்படுமே, என்றாகலின். வ-று. ஆ, “துணியிரும்பெனவக்குறையவாங்கி, அணி கிளரடிக்கன் முற்றியவெழிவி, காலொடுமயங்கிய கனையிருணநிளாள்- யாங்குவந்தனையோ வோங்கல்வெற்ப-நெடுவமைருங்கிற் பாம்பென விழிதரும், கடுவரற் கலுழிநீந்தி, வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர்நெறியே, தொன்மை - எ - று - பழையதாதி நிகழ்த்தபெற்றி யுணாக்கப் படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே - யுனையொடு புணர்ந்த - பழமைமேற்றே - என்றாகலின், வ - று. “செறிதொடியுவகைகளாய் செஞ்சுடர்த் தெறுகதிர்ச்செல்வன் - என்பதுஉம் - மாபாரதம் - கார் தம்போல்வனவுக்கொள்க. தோல்-எ-று, இழுமென்னு மெல்லிபவாகி உசொற்களால் விழுமியவாய்க்கிடப்பனவுமென விருதிறத்தவாம், என்னை, “இழுமெ னுமொழியால் விழுமியதுதுவலினும், பரந்தமொழியா லெடுமியிற்றொ டுகினும், தோலெனமொழிப தொன்னெறிப்புலவர், என்றாகலின்-

வ-று. பாயிருள்பாப்பகங் குறையப்பாம்பின், ஆரிரமணிவிளக் சூறறு
 ஞ்சேக்கைத், துணிதருவெள்ளத் துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒரியோன்
 காஞ்சி யெளிதெனக்கூறின், இம்மையிலலை, மறுமையிலலை, தீமையில்லை,
 செய்வோரில்லை, செய்பொருளில்லை, அறிவோரியார்ஃதிருவுழியின
 கென, இது மார்க்கண்டேயனார்காஞ்சி-இஃதிழுமெனுமொழியால் வி
 ருமியதுவன்றது, “திருமழைகலைஇய - செனவாறே, இது பரந்த
 பொழியா லடிநிமிர்த்தொழுநெய்து—விருந்து எ-து, புதியவற்றின்மேற்
 று அஃதிப் பொழுதுள்ளானாப்பாடுவது, எனவே, “விருந்துதானே,
 புதியதுபுனைத் தாப்பின்மேற்றே, என்றாராகவின் அவை வந்தவழிக்
 கண்டுகொள்க, இமைபு-எ-து, ஞான ந ம ன ய ர ல ன ம ன ன
 ம் பதினொருபுள்ளியு நிராகவந்தபாட்டு, என்னை, ஞ்நாராதலா னகரணி
 ற்றுப், புள்ளியிதுகியியைபென்மெழி, என்றாராகவின், அநையும்
 வந்தவழிக்கண்டுகொள்க—புலன்-எ-து, இயம்சொல்லாற் பொருடோ
 ன்றச் சொல்லப்படுவது. என்னை. தெரிந்தமொழியாற் செவ்விதற்கின
 க்து, தேர்தல்வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற், புலனெனமொழிப பு
 லனணர்ந்தோடோ, என்றாராகவின்-வி-று, “பார்க்குடன்முக்கந்த பருவக்
 கொண்டோ, வார்ச்செறிமுரளின் முழங்கியொன்னார், மலைமுற்றின்மேன
 யங்குதுளிசிதறிச், சென்றவடிநுடிகங் காணக்கடுந்தேர், இன்றுசென
 க்கடபு மதிபாசவுதுக்கான், மாவொடுபுணர்ந்த மாஅல்போன, இரும்
 பிடி றுனழயகாகப், பெருங்காடுமடுத்த காமர்க்கறிமே—இமைபு-எ-து,
 வல்லொற்றியாதுந்தீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி
 அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாகப் பதினேழ்நிலத் தைந்தடிமு
 றையானே யுடைத்தாய் ஒங்கிபசொற்களால வருவது. என்னை. “ஒற்
 ரெடுபுணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது, குறளடி துதலா வைந்தடிகாது,
 மோங்கியமொழியா னுங்கனமொழியி, னிழையினிலக்கண மியைந்த
 தாகும், என்றாராகவின். செய்யுளியலுடையார் நாற்சீரடித்தன்னையே,
 நான்கெழுத்துமுதலா வாறெழுத்தின்காறும், உயர்ந்தமூன்றடியுங் கு
 றளடியென்றும், ஏழெழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும், உயர்க்
 தமூன்றடியுஞ் சிந்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப்பதினான்கெழு
 த்தின்காறும், உயர்ந்தஐந்தடியும் அளவடியென்றும், பதினேந்தெழுத்
 துமுதலாப் பதினெழெழுத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியும், நெடிலடி
 யென்றும், பதினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்
 ந்த மூன்றடியுங் சுழிநெடிலடியென்றும், இருபதெழுத்தின்காறு நாற்
 சீரடிப்பா இல்லையென்றும், வேண்டுவார். அவ்வெழுத்தெண்ணுகின்ற

ழிக்குற்றியலிகரமும்-குற்றியலுகரமும்-ஆய்தமும் - ஒற்றுமொழித்துநி
ன்ற உயிரும் உயிர்மெய்யுங்கூட்டி யெண்ணப்படும், என்னை. வெ. “கு
ற்றிகரங் குற்றுசுரமென் றிரண்டுமாய்தமும் - ஒற்றுமென வொருநான்
கொழித்துக் -கற்றோர் - உயிருமயிர்மெய்யு மோதினார்கொள்ளச், செ
யிர்தீர்ந்த செய்யுளடிக்கு, நாற்சீரொண்ட தடியெனப்படுமே, நாலெ
ழுத்து முதலாவாறெழுத்தெல்லை, யேறியிலத்த குறளடியென்ப, ஏ
ழெழுத்தென்ப சிந்தடிக்களவே, யீரொழுத்தேற்ற மவ்வழியான—பத்
தெழுத்தென்ப நேரடிக்களவே, யுற்றநாலெழுத் தேற்றலங்கடையே,
மூவைந்தெழுத்தே நெடுலடிக்களவே, யீரொழுத்துமிததுவ மியல்பெ
னமொழிப—மூவாறெழுத்தே கழிநெடிற்களவே, யீரொழுத்தேற்றமவ்
வழியான—வெ. ஈரிரண்டு மோரோழு மீனாந்து மூவைந்தும், பாரியன்
ற நாற்சீர்பதினெட்டும், ஓரா-வினையும்பதினேழ் நிலத்துக்குறள்சின், த
ளவுகழிநெடிலோடைந்து-என்றாராகலின். ஆ. போந்துபோந்து சார்ந்
துசார்ந்து - தேர்ந்துதேர்ந்து மூசினொந்து - வண்டிசூழ விண்டிவிங்கி-
நீர்வாய்கொண்டு நீண்டநீலம் - ஊர்வாயூத விசுவ்வாய்- மதியேர்வ
ண்டோ டொல்கிமாலே, நன்மணங்கமழும் பன்னெல்லூர், அமையேர்
மென்றோ ளாயிரநெடிக்கண், இணையீரோதி யேந்திளவனமுலை-இயும்
பமாமலரிடையெழுந்தமாவின் - நறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தே
ந்தல்குல் - அணிநடையசையு வரியமைசில்ம்பின்- மணிமருள்வளர்
குழல் வளரிளம்பிறைநுதல் - லளிநிலவுயங்கிழை இயுருவுடைமகளொ
டு - நளிர்முழவுமுழங்கிய வணிநிலவுமணிநகர் - இருந்தளவுமலரளவு
கரும்புலவுநறுந்தொடை - கலனளவுகலனளவு கலனளவுகலனளவு-
பெருமணம் புணர்ந்தனையென்ப - அஃதொருநீமறைப்பி னொழிவருத
ன்றே - இனிப்பொருள் கோளென்பது உம்மைத்தொகை. பொருளு
ம் பொருள்கோளுமென-என்னை. வெ. அருளல்லதியாதெனின் கொல்
லாமைகோரல் - பொருளல்லதவ்வுன்றினல். இதனுள் அருளும் அரு
ளல்லதும் என உம்மை தொக்காறபோலக்கொள்க. அவற்றுள் - பொ
ருளாவன - குறிஞ்சிகைக்கிளை முதலிய அகமும் அகப்புறமும் வெட்
சிபாடாண் பாட்டு முதலிய புறமும் புறப்புறமுடாம். அவை அவ்வி
லக்கணங்கூறிய நூல்களிற்கண்டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்ப
துவகைப்படும். நிரனிறை மொழிமாற்றம் சுண்ணமொழி மாற்றம்
அடிமறிமொழிமாற்றம் அடிமொழிமாற்றம் பூட்டுவிற்பொருள்கோ
ளும் புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும் அலைமறியாப்புப்பொருள்கோ
ளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்கூட்டுப் பொருள்கோளு
மென இவற்றுள் நிரனிறை யிரண்டுவகைப்படும் பெயர்நிறனிறையும்

வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர்நிறனிறைவருமாறு. வெ-
(கொடி குவளை கொட்டைதுகப்புண்கண்மேனி- மதிபவள முத்தமுக
ம்வாய்முறுவல் பிடிபினை மஞ்ஞைநடைநோக்குச்சாயல் வடிவினளே
வஞ்சிமகள்) இனிவினை நிரனிறைவருமாறு. (காதுசேர் தாழ்துழை
யாம் கன்னித்துறைச்சேர்ப்ப போதுசேர்தார்மார்போர்ச் செழிய
நீதியால் மண்ணமிர்தமங்கையர் தோண்மாற்றாநாயேற்றார்க்கு துண்
ணியவாய்ப்பொருள்) எ-ம்-வெ. (அடல்வேண்மநோக்கிலின் முகங்க
ண்டே - உடலுமிரிந்தோடு முழமலரும்பார்க்கும் கடலுங்கனையிருநு
மாம்பலும் பாம்பும் தடமதியமாமென்றுதாம்) இனி முறைநிரனிறை
எதிர்நிரனிறை மயக்கநிரனிறை மிகையெண்ணிரனிறை குறையெண்
ணிரனிறை என்றுவேண்டிலாருமுளர். அவற்றுள். அடிநிரனிறைவரு
மாறு-விரு. (கூற்றுவனைவின் மதனையாக்கர்கோவைக் கூனிலவைக்கு
ஞ்சரத்தை யிஞ்சிமூன்றை ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத்தோள்களிற
வெறிப்பவிமையப் பெண்வெருவவேவக் காற்றொழிலாயனத்தால் ன
விரலாற்கற்றைக் கதிமுடியாற்கரதலக் தாற்கனையாற்பின்னும் ஊற்ற
ழியவுதைத்துரித்து கெரித்துச்சூடியுரித்தெரித்தானவனெம்மைபுடை
யகோவே) சுண்ணமொழிமாற்று-வெ. (சுளையாழவம்மி மிகப்பவனா
யனைய யானைக்குநீத்து முயற்குநிலையென்ப கானகநாடன்கனை) இதனு
ள்-சுளையென்பதனோடு மிகப்பவென்பது பொருள்கொள்ளவும், அம்
மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும் யானையென்ப
தனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும் முயலென்பதனோடு நீத்
தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ணமொழிமாற்று-
இனி அடிமறிமொழிமாற்று. (சூரல்பம்பிப நீவரலாதே) என்னும் ஆசீ
ரியம்வேண்டிற் ரோரடியான் முதலாகச்சொன்னாலும் ஓசையும் பொ
ருளும் பிழையாது வந்தமையா லடிமறிமாமாற்று,—இனி அடிமொழி
மாற்று-வெ (ஆலத்துமேல குவளைகுளத்துள வாவினெடியகுளக்கு)—
என்பதனுள் ஆலத்துமேல குளக்குளத்துள குவளையென்று இரண்ட
டடியில்மொழிமாற்றிப் பொருள்கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று.
இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்-வெ. (கிறந்திடுமின்றியவைபிற் காண்
டுமாதர் இறந்துபடிப்பெரிதாமேதம் உறந்தையர்கோன்- தண்ணாரமார்
பிற் றமிழ்ப்பெருமானைக் கண்ணாக்காணக்கதவு) இஃதுள் கிறந்திடுமி
ன் என்பதனோடு உமவு-எ-து, நோக்குடைத்தாய்ப்பொருள் கொண்ட
மையாற் பூட்டுவிற்பொருள்கோள்—இனிப்புனல் யாற்றப்பொருள்
கோள்-வெ, (அலைப்பான்பிறிதுயினா யாக்கலுங்குற்றம் விலைப்பாலிற்
கொண்டின் மிகைதலுங்குற்றம் சொல்பாலவல்லாத சொல்லலுக்கு

ற்றம் கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்) இஃகடிதோறும் பொருள்முதுவந்
தமையாற் புனல்பாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனையறிபுப்பொரு
ள்கோள்-விரு. (தாழ்ந்தவுணர்வின ராமத்தாளுடைத்து தண்டின்றுத்
தளர்வார்தாரும் சூழ்ந்தவினையாக்கை கடவினிந்துநாற்குறியிழ்கழல்வா
ர்தாரும் ஊழ்ந்தபிணிகையமுன் செய்தவினையென்றே முனிவார்தா
ரும் வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துகெறிமுன்னி முயலாதாரோ.) இ
தனுள்வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துகெறிமுன்னி முயலாதாரென்
னு மிதுதிச்சொல் இடையமுதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையா
ல் அஃமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.—இனித் தாப்பிசைப் பொருள்
கோள்-வெ. (உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையுண்ண - அண்ணுத்தல்
செய்யாமளது) இதனுள் ஊனையுண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை-எ-ம். ஊ
னையுண்ணவண்ணுத்தல் செய்யாதது-எ-ம், நடுநின்ற ஊனென்னுஞ்
சொல்முதலும் இதுதிபுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் தாப்பி
சைப்பொருள்கோள்—இனிக்கொண்டிகுட்டிப் பொருள்கோள்—வெ.
(தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்டபைங்குந்தல் வெண்கோழிமுட்
டையுடைத் தன்னமாமேலி அஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே வங்க
த்துசென்றார்வரிள்) இதனுள்-அஞ்சனத்தன்ன பைங்குந்தலெனவும்
தெங்கங்காய்போலத் திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட்டையுடைத்த
ன்னபசலையெனவும் சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப்பொருள் கொண்
டமையால் கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்—வெ. (ஆரியமன்னர் ப
றையினெழுந்தியம்பும் பாசிபறம்பின்மேற்றண்ணுமை காரி, யிறன்மு
ள்ளார்வேங்கைவீ தானுணங்கோளான் நிறனுள்ளுநள்ளதலர்) இத
னுள்-தண்ணுமைநாணுங்கோள்-எ-ம், நிறம்பேங்கைவீ-எ-ம், அலர்ஆ
ரியமன்னர் பறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம், சொற்களைக்கூட்டிப் பொரு
ள்கொண்டமையால் இதுவுங்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள், பிறவு
மன்ன, இனிக்குறிப்பிசை-எ-து. எழுத்தல்லோசையான்வந்தமுற்கும்,
ஈனையும், இலதையும், அதுகாணமுமுதலாகவுடையன செய்யுனகத்து
வந்தால் அவற்றைச்செய்யுண்டை யழியாமல் அசையும் சீரும், அடி
யும் தொடையும், பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படுமெனக்கொள்க
ள-து. வெ. (மன்றதைக்கொன்றை மலர்மீலேந்துஃகுவிக்கென்று திரியு
மிடைமகனேசென்று, மறியாட்டையுண்ணாமல் வன்கையால்வுல்லே,
அறியாயோவண்ணுக்குமாறு ஒழிந்தனவும் இடைக்காடூர்பாடிய ஊ
சிமுறியுட்கண்டுகொள்க. என்னே. (எழுத்தல்லிசையை யசைக்கொடுசீர்
தனை நிறைக்கவும்படுமைன கோர்த்திசினோ) என்றாகலின். இனி ஒ
ப்பு-எ-து, மேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்பட்டபாவும் பா
வினமுஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றியிந்து யிக்குஞ்ஞறந்தும் வந்தா லவ

ற்றை யொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒழிந்ததெய்யுட்களினப்பாற்படு
 த்து வழங்கப்படும்-எ-று. வ-று, (கோழியுட்குவின குக்கில்லுரல்காட்
 மும் தாழியுலீலத்தடங்கணீர் போதுமினா ஆரிகுழ் னையத்தெம்ம
 ண்ண லடியேத்திக் கூழைநனையக்குரைந்துங் குளிர் புனல் ஊழியுமன்
 னனா மென்றேலோரொம்பாபாய்) மேல்நாற்சீர் நான்கடியாய் வருவது
 கலிவிறுத்தமென்று வரையறுத்துச்சொன்னார். இஃதைந்தடியாய் வந்
 ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிக் கலிவிறுத்தத்தின் பாற்படு
 த்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினுமி
 முக்காது. (சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப்பூம்படப்பைத், தெ
 ண்ணீர்நல்வய லூரான்கேண்மை யல்லி நங்குந்தற் கலராணுவே) மேல்
 வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமைபென்றெடுத்தோதுனார். இஃகாண்
 டடிச்சிறுமையான்வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கிவஞ்சி
 ப்பாவின் வார்ப்புத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும் புராண
 விஞ்ஞாற்பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும் இவ்விலக்கணத்தா னொருபு
 டையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்பாற்படுத்தி வழங்கப்படுமெனக்கொ
 ள்க ஒப்புமென்ற வும்மையால் வண்ணமும் புனைந்துதலையும், அடிபின்
 றிடப்பனவும் ஓரடியானடப்பனவும் பாட்டும் உரையும் நாலும் மந்
 திரமும் அங்கதமும் பிடியும் முதுசொல்லும், வாழ்த்துமாமாறும் உ
 ணர்ந்துகொள்க. — அவற்றுள் வண்ணம் தூறுகிறத்தனவாம். அவை
 சொல்லுமாறு தூங்கிசைவண்ணம் ஏத்திசைவண்ணம் அடுக்கிசைவ
 ண்ணம் பிரிந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ணமென்று மிவ்வவந்தி
 னையு முதல்வைத்து அகவல்லண்ணம் ஒழுமிசைவண்ணம் வல்லிசை
 வண்ணம் மெல்லிசைவண்ணமென்று மிந்நான்கினையும் இடைவைத்
 துக் குறில்வண்ணம் நெடில்வண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசை
 வண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்று மிவ்வவந்தினையுங் கடைவை
 த்துக்கூட்டியிதழ் தூறுவண்ணமும் பிறக்கும். என்கை. சு-றை. (தூங்
 கேந்தகெக்கல் பிறிதன்மயங்கிசை வைத்துப்பின்னும் பாங்கேயகவலொ
 முகல் வலிமெலிப்பாற்படுத்திட் டாங்கேகுறியெறவுல்வல்லினை மெல்லி
 னமோடிடையைத் தாங்காதுமழ் தரத்தாம்வண்ண தூறுந்தலைப்படுமே)
 என்றாகலின். அவற்றின்விரியாவன - குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ண
 ம், நெடிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம், வலிபகவற்றுங்கிசைவண்ணம்,
 மெலிபகவற்றுங்கிசைவண்ணம் இடையகவற்றுங்கிசைவண்ணம்-எ-ம்
 குறிலொழுநற்றுங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுநற்றுங்கிசைவண்ணம்
 வலிலொழுநற்றுங்கிசைவண்ணம் மெலிலொழுநற்றுங்கிசைவண்ணம்
 இடையொழுநற்றுங்கிசைவண்ணம்-எ-ம், குறிலவல்லிசைத் தூங்கி
 வைவண்ணம், நெடிலவல்லிசைத் தூங்கிவைவண்ணம், வலிவல்லிசைத்

தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைவல்
லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம், குறிஞ்சிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்
ணம், நெடின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூ
ங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெ
ல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம்-எ-ம், தூங்கிசைவண்ணம் (உய்) குறில
கவலேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவலே
ந்திசைவண்ணம், மெலியகவலேந்திசைவண்ணம், இடையகவலேந்தி
சைவண்ணம்-எ-ம், குறிலொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக்
லேந்திசைவண்ணம், வலியொழுக்கலேந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக்
லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக்கலேந்திசைவண்ணம்-எ-ம், குறில
வல்லிசையேந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம்,
வலிவல்லிசையேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ண
ம், இடைவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம்-எ-ம், குறிஞ்சிமெல்லிசை யே
ந்திசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல
லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இ
டைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் - எ - ம்-ஏந்திசைவண்ணம் (உய்)
குறிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவலடுக்கிசைவண்ணம், வலிய
கவலடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவலடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவ
லடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம், குறிஞ்சிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடிலொ
ழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொ
ழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம், இடையொழுக்கலடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம், கு
றில்வல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசையடுக்கிசைவண்ண
ம், வலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்
ணம், இடைவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம், குறிஞ்சிமெல்லிசை ய
டுக்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெ
ல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்,
இடைமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம்-எ-ம், அடுக்கிசைவண்ணம் (உய்)
குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், வ
லியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம், இடை
யகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் - எ - ம், குறிலொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்
ணம், நெடிலொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியொழுக்கற் பிரிந்திசை
வண்ணம், மெலியொழுக்கற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுக்கற் பிரி
ந்திசைவண்ணம் - எ - ம், குறில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெ
டில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்
ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்
திசைவண்ணம், எ - ம்-குறிஞ்சிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெ

டி.ன்மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம் (உயி) குறிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், கேடிலகவன்மயங்கிசைவண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறிலொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலி யொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், இடை யொழுதுன் மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறில்வலிசை மயங்கிசைவண்ணம், கேடில்வலிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவலிசைமயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசைமயங்கிசைவண்ணம், இடைவலிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெலிசை மயங்கிசைவண்ணம், கேடின்மெலிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், எ-ம்-மயங்கிசைவண்ணம், (உயி) ஆக வண்ணம் தூறு, இவ்வாறு விரித்துரைத்தாவலிகயனார். இனி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனு வண்ணம் இருபதென்பர் என்னை (வண்ணந்தானே நானெந்தென்ப) ஆகவதாம், (பாவ அவண்ணந்தா அவண்ணம் வல்லிசைவண்ண மெலிசைவண்ணம் மியையுவண்ணனென்பெடை வண்ணம், கேடஞ்சீர்வண்ணம் குறுஞ்சீர்வண்ணஞ் சித்திரவண்ண நலிபுவண்ணம், மமப்பாட்டுவண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம், மொழுதுவண்ண மொழுவண்ண மெண்ணுவண்ண மகைப்பு வண்ணம் தூங்குவண்ண மேந்தல்வண்ண, முருட்டுவண்ண முடுகுவண்ணமென் குங்கைவென்பவறிந்திசைவே) என்றிராகரின். அவற்றுள், “பா அவண்ணஞ் சொஞ்சீர்த்தாகி, தாற்பாற்பயிவ நோக்கிறென்ப) வ-று, “அவற்றுள். குற்றெழுத்தென்ப) எ-ம், “தா அவண்ணமிடையிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகும்) வ-று. “உள்ளார்—காழறந்தேதாரோ) எ-ம்-வல்லிசைவண்ணம் வல்லொழுகதுமிசேம்) வ-று. “முட்டாட்டாமரைத்-துஞ்சி, எ-ம். மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே, வ-று. “பொன்னின்னபுன்னை நுண்டாறு) எ-ம் இயையு வண்ணமிடையொழுத்துமிசேமே, வ-று. “வால்வொளருவிவனாமிசை யிழியவும், சகால்வல்லுறனை விடநியிய்ப்பவும், வொழுகிறபம் வனாமிசைமுழுவும், வேலொலிசைக்கெனவரவரின், பிரொடுதோளி வாழ்கிற்பயாரோ) எ-ம்-அனபெடைவண்ண மனபெடைபாறிலும். வ-று, “கண்ணடளனெனக்கண்டுதேகடும்)உ-ம் “கெடஞ்சீர்வண்ணம் கெட்டெழுத்துப்பயிலும்)வ-று. “பாவாராதே,மாவாராதே)எ-ம். குறுஞ்சீர்வண்ணஞ் குற்றெழுத்துப்பயிலும்)வ-று. “உறுபுய்வெழிசைதொகுபெயல்பொழி

யசிலுகொடியன்னாபொடதலையவிழுதமுதியபருவமிதுவெனமறுகுடி,
செறிதொடுத்தது புலனறிமொழுதே) எ-ம். “சித்திரவண்ணங்குறியவு
நெஞ்சுமொத்து நோந்தகியவியற்கைத் தென்ப) வ-று. “சூல்பம்பி
யு—நீளானறே) எ-ம், “நலிபுவண்ணமாம் தம்பரினார்) வ-று. (அஃகா
மைசெல்வத்திற் கியாகெனின்வெக்காமை, வேண்டும்பிறன்கைப்பொ
ருள்) எ-ம்-அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதனோ என்று முடிந்ததனமேற்
றே) வ-று. பன்மீனாங்கற் படுபுள்ளோப்பியுர், புண்ணுண்டாது ந
ம்மொடுதொகுத்தும், பன்னுள்வந்து பணிமொழிபயிற்றியு, மணத்தற்
கொள்வாள் றணந்துபுறமாறி, யினையனுகியிங் குறத்தறந்தோன் பொய்
தலாயத்தும் பொலன்றொடிமகளிர், சோரியர்வெண்மணலேறி, யோடு
கலன்காணுந் துறைவன் கிருழி எ-ம், (புறப்பாட்டு வண்ண முடிந்தது
போன்று முடியாதாகும்) வ-று. (இன்றைகைகலவாராபுண்ணே—முழு
துடன்றுந்தே) எ-ம், ஒழுதுவண்ணமோசையினொழுகும், வ-று (அ
ம்மவாழிதொழிசாகலரிசை பரிக்குமினனாடைபொடு புண்ணமா
லையன் பின்றுசலிப வுய்பலளிவளெ அறுவைச்சொல்லிச் செல்லுகப்
பெற்றினே செயவல்ல விண்ணிபிரங்கமன்னவர் பொன்னணி நெடுங்
தேர் பூண்டமாலே) எ-ம். (ஒருஉவண்ணமொழித்தொடுக்கும்) வ-று,
கிறியகட்பெற்றினே—உயிர்தவப்பலவே) எ-ம்-எண்ணு வண்ண மெண்
னுப்பரினும்) வ-று. (நன்னென்மைநகர்சனாழும்புணகம் துன்னருங்க
நீந்திற் கங்கன்கட்டி பொன்னணியல்லிற் போன்றுறையென்றங்கு)
எ-ம். அகைப்பு வண்ணம்மறுத்தறுத்தொழுகும்) வ-று, வாடாராயினும்
வாரினுமவந்தமக் கியாராகியரோதொழி-எ-ம் (அகைக்கல்-அறுத்தல்)
துங்கல் வண்ணம்வஞ்சியிலும்) வ-று. (யாடாடத்தானுணர்த்தயானு
ணரா விட்டதற்பின் ருனாடயானுணர்த்தத் தானுணரான் மேறாடு)
எ-ம், ஏந்தலெவண்ணஞ் சொல்லிபுதுசொல்லிற் சொல்லிபுதுசெங்கும்)
வ-று, (வைகலும்—வைத்துணராதார்.) (உருட்டுவண்ணமராகத்தொடு
க்கும்) வ-று. (உருசெழுமுருகிய முருமெனவதிர்தொறு மருகெழுசிற
கொடு மனலருமணிமயில) எ-ம், முருகுவண்ண மடிபிறந்தொழுகும்)
வ-று. (நெறியறிசெறிகுறி புரிதிரி-எ-ம், வருமெனக்கொள்க இனிப்பு
ணந்துணா யிரண்டுவகைப்படும. பெரியதனைச்சுருக்கிச்சொல்லாதலும்
சிறியமனைப்பெருங்கிச சொல்லுகலுமென. என்னை (உரைக்கப்படும்
பொருட் கொத்தனவெல்லாம் புழ்ச்சியின்மிக்க புணந்துளையாகும்,
என்றராகவின். வ-று. வெ (அடையார்பூங்கோதைக்கல்குலுந் தோன்
தும் புடையார்தன முலைபுந்தோன்றும் இடையாதும் கண்டுகொள்ளா
தாயினும் காரிகைநீர்மயாட் குண்டாகவேண்டுநாகப்பு) இது பெரிய
தனைச் சுருக்கிற்று. (அவாப்போலகன்றதனல் குன்மேற் சான்றோர் உ

சாப்போல வுண்டேமருங்குல் உசாவினைப்பேதைக்குரைப்பான்பி ஸ்ரூ
ப்பிற் பெருகினவே கோதைக்கொம்பன்னுள் குராம்) இது சிவியதனைப்
பெருக்கிற்று) (பொன்மலிகச்சி பூமலிகுடல் மாரியீகை மணிமாடம்
ன்னுந் தொடக்கத் தளவுமது இனி அடியின்னி நடப்பண பாட்டுலாயு
ம் தூலும் மந்திரமும் சந்தேர்பிசிறமும் முதுசொல்லும் அங்கதமும்
வாழ்த்து மென்னுமிவை ஓரடியானும் பலவடியானும் வரப்பெறுமன
ன்னை (செயிர்தீர செய்யுடெரியுங்சாலை யடியினீட்டத் தழகுபெற்றிய
லும், ஓரடியானு மொரோவிடத்திபலும் அவைதாம்பாட்டு தூலேமக்
திரம்பிசியே முது சொல்லங்கமம் வாழ்த்தொடுபிறவு மாருவென்ய
வழிந்திசினோரோ என்ற ராகவின் இனி தூலாவது மூவகைத்தாய் மூவ
ரினடை பெற்று கால்வகைப்பயத்தாய் எழிவகையாசிரிய மதவிதய
த்தாய்ய் பற்றுவகை குற்றநீர்ந்து பத்துவகைக்குணத்தாய்ப்பகின்
மூன்றுவகையா னுரைபெற்று முப்பத்திராண்டி தந்திரவுத்தியோடுமது
ணர்ந்தமெனக்கொள்க. அவற்றுள் மூவகையாவன தந்திரம் சூத்திரம்
விருத்தியென பிவைமுகதால் வழிநாற்சார்பு தூலெனினு மமையும்
மூவரினடைபெறுதவென்பது அவைமூன்று நடாத்துமாசிரியர் மூவ
ரெனக்கொள்க கால்வகைப்பயனான அறம், பொருள், இன்பம், விடெ
னவிலை. எழுவனையாசிரியர் மத விகற்பமான, உடன்படல் மறுத்த
ல் பிறர் தம்மதமேற்கொண்டு களைகல் தா அனுட்டித்தனது நிறுத்தல்
இருவர்மாறுகோ ளொருகலைதுணிதல் பிறர்தூற் குற்றங்காட்டல் பிறி
தொடுபடா அன்ற அமமங்கொளல் என்னுமிவை, பத்துவகைக் குற்ற
மாவன குன்றக்கூறல் பிகைபடக்கூறல் கூறியதுகூறல் மாறுகொளக்
கூறல் வழுஉஞ்சொற்புணர்த்தல் மயங்கவைத்தல் வெற்றெனத்தொழி
த்தல் மற்றொன்றுவிரித்தல் சென்றுமேயந்திறுத்தல் நின்று பயனின்
மை எனவிலை. பத்துவகைக்குணமாவன சுருங்கச் சொல்லல்விளங்க
வைத்தல் நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல் ஓசையுடைமை
ஆழமுடைத்தாதல் முறையின்வைப்பு உலகமலையாமை விழுமி யதுப
யத்தல் விளங்குதாரணத் ததாசூதல் எனவிலை. பதின்மூன்றுவகையா
ரையாவன சூத்திரந்தோற்றல் சொல்வகுத்தல் சொற்பொரு ளுணர்த்த
ல் வினாத்தல் விடுத்தல் விசேடங்காட்டல் உதாரணங்காட்டல் ஆசிரிய
வசனங்காட்டல் அதிகாரவரவுகாட்டல் தொகுத்துமுடித்தல் விரித்து
க்காட்டல் துணிவுகூறல் பயனொடுபுணர்த்தல் எனவிலை. முப்பத்திர
ண்டு தந்திரவுத்தியாவன நுகலிப்புக்குதல் ஒத்துமுறைவைப்பு தொகுத்
துச்சுட்டல் வகுத்துக்காட்டல் முடித்துக்காட்டல் முடிவிடங் கூறல்
தானெடுத்துமொழிதல் பிறன்கோட்கூறல் சொற்பொருள் விரித்தல்
தொடர்ச்செய் புணர்த்தல் இரட்டுறமொழிதல் ஏதுவின்முடித்தல் ஒப்

பின்முடித்தல் மாட்டெறிந்தொழுக்கல் இறந்ததுவிலக்கல் எனிரது போற்றல் முனமொழிந்துகோடல் பின்னதுரிதுத்தல் விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்ததுமுடித்தல் உரைத்துமென்றல் ஒருதலைதுணிதல்எடுத்துக்காட்டல் எடுத்தமொழியி னெய்தவைத்தல் இன்னதல்ல திதுவென மொழிதல் எஞ்சியறொல்லி னெய்தக்கூறல் பிறநான் முடிந்ததானாடன்படுதல் தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துரைத்தல் சொல்லின்முடிவி னப்பொருண்முடித்தல் ஒன்றினமுடித்த மன்னினமுடித்தல் உய்த்துணைவைப்புஎனவிலை இவ்வாறுசொன்னுப்பாடலனானு மாசிரியரைக்கொள்க தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டினும்பலவென்பாருமுள்(அ)

எழுத்துப்பதின்மூன்றிரண்டசைசீர்முப்பதேழ்களையாக்
திருக்கிலடி தொடை நாற்பதின்மூன்றைந்துபாவினமூன்
றொழுக்கியவண்ணங் * ஊரொன்பதொன்பொருள்கோளிருமு
வழுக்கிலவிகாரம்வனப்பெட்டியாப்புள் வருத்தனவே.

இ-கை. இந்நூலுள்வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துந்நு. எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்து உயிரொழுத்து குற்றியலிகாரம் குற்றியலுகாரம் ஐகாரக்குறுக்கம் ஆய்தம்மெய்யெழுத்து வவ்வினம் மெல்வினம் இடையினம் உயிர்மெய் அளபெடை எனவிலை. இரண்டசையாவன நேரசை நிரையசை எனவிலை சீர்முப்பதாவன ஈரசைச்சீர் நான்கும் மூவசைச்சீரொட்டும் நாலசைச்சீர் பதினாறும் ஓரசைச் சீரிரண்டுமெனவிலை. ஏழ்த்தையாவனசேரொன் றுசிரியத்தளை நிரையொன் றுசிரியத்தளை இயற்சீர் வெண்டளையெண்சீர் வெண்டளை ஒன்றிய வஞ்சித்தளை ஒன்றுவஞ்சித்தளை சலித்தளையென்விலை ஐந்தடியாவன குறளடிசிந்தடி அளவடிநெடி லடி * ழிநெடிலடியெனவிலை. தொடைநாற்பத்துமூன்றாவன அடிமோனை அடியெதுகைஅடிமுரண அடியியையு அடியளபெடை அங்காதித்தொடை இரட்டைத்தொடைசெந்தொடையெனக்கிடந்தொடையும் இளைமோனை முதலாகியமுப்பத்தைந்துதொடைவிகற்பமுமெனவிலை. ஐந்துபாவாவன வெண்பா ஆசிரியப்பாகவிப்பாவஞ்சிப்பாமருட்பாவெனவிலை. இனமூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ணம்நூறாவனகுறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணமுதலாகமேற்காட்டிப்போந்தன. ஒன்பதொன்பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவன வலிக்குழுவழிவலித்தன் முதலியன. வுணப்பெட்டரவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே என-து. யாப்பருங்கலமென்னுமயாப்பிற் சொல்லப்பட்டன-எ-று-ஏகாச மீற்றசை. ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பா

ஸ்வமுவும், மரபுஸ்வமுவும், வினுஸ்வமுவும், வீடைஸ்வமுவும், காலஸ்வமுவும், இடஸ்வமுவுமென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்வமுவும், படாமற் புணர்க்கப் படுமெனக்கொள்க. வழுக்கில் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆணத்தக்குற்றமென்னும் ஆறு குற்றமும்படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்றுள்-எழுத்துக்குற்றமாக விய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கண நூல்களா ளறிந்துகொள்க, ஆணத்தக் குற்றமாக வன. எழுத்துமுதலியகிரிதல். என்னை “எழுத்துநிலை திரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்த சொல்லானந்தமும், பொருணிலைகிரிந்த பொருளானந்தமும், யாப்புநிலைகிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடைபெறுபுலவர் நாட்டினர்வையே, என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம் வருமாறு. வெ. “ஆழியிழைப்பப்பகல்போயிர வெல்லாம் தோழிதுணையாத்துயர் தீரும், வாழி, நறுமலைதாராய் தினையிலோ ஓ வென்னுள், செறுமலைசென் றடைந்தபோது, இதனுள்-தினையவோ ஓவென்று இயற்பெயரைச் சார்ந்தனபெழுக்கமைபால் எழுத்தானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்சார்த்தி யெழுத்தனபெழினே, யியற்பாடி. லா வெழுத்தானந்தம், என்றாராகலின். சொல்லானந்தம்வருமாறு. வெ. “என்னிற் பொலிந்ததிவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைபடுப்ப டுப்பான் றண்மதியம், டின்னி, விரிந்திலங்குவெண்குடைச்செங்கோல் விசயன், எரிந்திலங்கு வேலினெழும், இதனுள்-தலைமசுன்மேல் எரித் ததென்னுஞ் சொற்புணர்த்தமைபால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற் பெயர்மருங்கின் மங்கலமழிபத், தொழிற் சொற்புணர்ப்பினது சொல்லானந்தம், என்றாராகலின், பிறவும்வந்தவழித் கண்டுகொள்க. வெ. “இந்திரனேமோலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு, மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழநவீபோன்றுளது தார்மலை யம்மலை, எழுலகுநாறுமிணர், இதனுள்-சாத்தனென்னுங் கீழ்மகளை-அரசை உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்த வானந்தவுவமை. வெ. “வள்ளெயிறுப்பேழ்வாய் ஞாவிக்குமான்குழாம், எள்ளி யிரிந்தாற்போல லெவ்வழியும்-வள்ளற்கு, மாலாக்கடலன்ன மண்பாங்க வாட்டானே, மேலாருமேலார்வினாந்து, — இதனுட்-புவிநீனோடு வமிக்கப்படுகின்ற தலைமசுனைய வீரனோடு நாயை உவமித்தமையால் இறப் பவழிந்த வானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவழிந்தது மிறப்பவுயர்ந்தது, மறத்தகைவழிஇய வானந்தவுவமை, என்றாராகலின், அலங்காரக் குற்றமாகவது, வெ. “வெண்டிங் கள்போற்றிலங்கு வெண்சங்குசங்களை

ய, மண்டிலங்கு தாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளாவிநாறுங்க
ருங்கழிக்கும் கானகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டுமுரு, இதனுள்-வெண்டிங்
கன்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந் தாழைப்பூவென்று உவமைக் குவ
மை சொன்னமையால் அடுத்தவர லுவமைமென்னும் அலங்காரக்கு
ற்றம். என்னை. “உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப,, என்றாகவி
ன். இனி எல்லாக்குற்றமுந் தீர்த்தசெய்யுள் வருமாறு. ஆ “தாமரை பு
னாயுங் காமர்சேவடி, பவளத்தன்ன மேனித்திகழொளி, குன்றியேய்க்
கு முடுக்கைக்குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்த செஞ்சுடர்நெடுவேற், சே
வலங்கொடியோன்காப்ப, வேமவைக லெய்தின்ற லுலகே,,

மூன்றாவது-ஒழிபியல்-முற்றிற்று.

(க)

சீரொடுவிட்டிசைமாஞ்சீரிமற்றிசேர்ந்தருகி
வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற்றுவான் பொருளும்
சீரிமதுங்கேந்தடுக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டின் முதலினைப்பாருமன்றே.

பாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும் உரையும்-முற்றிற்று.

இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைக் கலிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

சூ, “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நேர்முத னினாமுத னிரனி
றையானே, பதினோரொழுத்தம் யன்னீரொழுத்து, மியைந்தகாயடியாய்
கடந்தஃதிரட்டித், தொத்தநான்கிறுவது -கட்டளைக்கலிப்பா,, வ-று.
“ சொல்லினீரிவ ராசைப்பட்டாரொன்று-சொன்னசொற்பொருள் னே
துகொண்டையோ, புல்லுவாரொவ்விதத்தினு மென்றுள்ளம் - பூரித்
தேயிருந்தேன் மடமங்கைமீர், செல்லுவாம்பொழிற் கூவாகருறை-தி
ருவிற்கேலரினு மருளாமையால், அல்லதேது திகம்பர் னொன்பொரு-
ளறையின்வன்கண ராவொன்மட்டுமே,,—இது நேரசைமுதலா வந்த
செய்யுள் “மதிக்குநேர்முக மாதகுயிலிந்த,வந்துசிற்த பகைசெய்வே
மனம், கொதிக்குநீருலை யாகும்விழுமெழுந்- கோட்டிகொள்ளு மதன
ப்பயலையே, துதிக்கும் பாங்கியர்ப்பார்த்துச் செல்வாய்தடி-துதிக்குங்
கைவளை சோரும்பின்னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குந்கண் டாய்திருச் செ
நில்வாழ்-சுந்தனாசலகந்த சுவாமிமே,, இது நிராயண முதலா வந்த
செய்யுள்.

